

AHMED HULÛSÎ

TEK`İN SEYRİ

AHMED HULÛSİ

TEK'İN SEYRİ

KAPAK HAKKINDA

Ön kapak zeminindeki siyah renk karanlığı ve bilgisizliği, üzerindeki harflerin beyaz rengi ise aydınlığı ve bilgiyi temsil eder.

Kapakta yer alan amblem, Kûfi hat sanatı ile yazılmış olan “Lâ ilâhe illâ Allâh; Muhammed Rasûlullâh” cümlesidir ve bu “tanrılık kavramı yoktur, yalnızca Allâh adıyla işaret edilen vardır; Muhammed (aleyhisSelâm) bu anlayışın Rasûlü’dür” anlamını taşır.

Amblemin ön kapakta ve her şeyin üzerinde yer alması, Ahmed Hulûsî’nin bu anlayışı tüm eserlerinde ve hayatı boyunca her anlamda baş tacı yapmış olmasının sembolik ifadesidir.

Karanlıktan aydınlığa açılan Kelime-i Tevhid penceresinden Allâh Rasûlü’nün nûrunu temsil eden yeşil renkte yansıyan ışık, Ahmed Hulûsî’nin kaleminden, işaret ettiği konuda aydınlanmayı amaçlayan “kitap isminde” beyaz renkte somutlaşmıştır.

Allâh Rasûlü’nün nûruyla yayılan bilginin, onu değerlendirebilenlere sağladığı aydınlanma da kitap içeriğinin özetlendiği arka kapak zeminindeki beyaz renk ile ifade edilmiştir.

Tüm eserlerimiz gibi, bu kitabın da telif hakkı yoktur.

Bu kitap orijinaline sadık kalmak kaydıyla herkes tarafından basılabilir, çoğaltılabilir, yayınlanabilir ve tercüme edilebilir.

ALLÂH ilminin karşılığı alınmaz.

AHMED HULÛSİ

TEK'İN SEYRİ

AHMED HULÛSİ

www.ahmedhulusi.org

ISBN: 978-975-7557-43-2

KİTSAN KİTAP BASIM YAYIN DAĞITIM LTD. ŞTİ.
Divanyolu Cad. Ticarethane Sok. Tefikkuşoğlu İşhanı
No:41/3, 34400 Cağaloğlu - İstanbul
Tel: 0212 5136769, Faks: 0212 5115144
www.kitsan.com

AHMED HULÛSİ

TEK'İN SEYRİ

www.ahmedhulusi.org

“ONLARIN İHTİYÂRI (SEÇİM HAKKI) YOKTUR!..”

(28.Kasas: 68)

SORU İLMİN YARISIDIR.

HZ.MUHAMMED (a.s.)

“Arzda (bedeninizde - dış dünyanızda) ve nefslerinizde (iç dünyanızda) size isâbet eden hiçbir musîbet yoktur ki, bizim onu yaratmamızdan önce, bir kitapta (ilim boyutunda oluşmuş) olmasın! Muhakkak ki bu Allâh üzerine çok kolaydır!”

“(Bunu bildiriyoruz) ki elinizden kaçana üzülmeyesiniz ve size verdiği ile de sevinip şıarmayasınız!”

(57.Hadiyd: 22-23)

SUNU

Değerli Okurum,

1989 yılında Antalya’da yaptığımız sohbetlerden oluşan bu kitapta; tasavvufun bazı temel konuları ile bilim dünyasındaki bilimsel çalışmalar sonucu elde edilen verilere dayalı en son görüşleri sentez yaparak, size değişik bir bakış açısı sunmaya çalıştım.

Gerek tasavvuf ve gerekse bilimsel sahada nakletmeye çalıştığım bilgiler ilk defa benim açıkladığım gerçekler değil! Bizden önce de bir kısım değerli araştırmacı ve ehlullâh tarafından keşfolunmuş bilgiler... Ne var ki bunlar fazla yaygın bilgiler değil; ayrıca iki ayrı dalın bir sentezi de bilebildiğim kadarıyla bugüne kadar yapılmış değil!

Fakültesinde kendisine öğretilenle kalmamış, en son bilimsel gelişmeleri yansıtan literatürü takip eden kişiler, muhakkak ki bizim bu naklettiklerimizin değerini takdir ederler. “**Kuantum Fiziği**” ve ona dayalı olarak inşa edilen “**Holografik Beyin ve Evren**” gerçeğine açıklık getirmeye çalışan bölümlerimiz ile; tasavvufun “**Vahdet**” müşahedesinin tespit ettiği “**Âlemlerin aslı hayaldir**” realitesi, bu kitapta olabildiğince net bir şekilde açıklanmaya çalışılarak; bilim ile tasavvufun, “**aynı şey**” in iki ayrı yorumlaması olduğu anlatılmak istenmiştir.

Gerçekte var olan “**tek yapının**” = “**hakikatin**” geçmişte sezgiye veya “**vahye**” dayalı bir şekilde algılanıp; “**mecazî**” bir şekilde, benzetme yollu, semboller yollu dile getirilmesiyle; 1990’larda en son şeklini alan bilimsel bakış açısının aynı gerçekte buluşması, elbette ki ehli için büyük bir zevkle temâşa edilecek bir kemâlât ve güzelliştir!

Tasavvuf ehli arasında “**HAKİKAT**” diye anlatılan şeylerin dahi gerçekte sadece bir “**mecaz**” olduğunu; o mecazların neye işaret ettiğini ise, o alanda yaşamı olan herkesin bilebileceğini, daha önce yazmıştık. Burada yaptığımız açıklamaları da elbette her kâmil kişi bilir, yaşar; bizim de kendi bildikleri gerçekleri kaleme almış olduğumuzu fark eder...

Biz bu bilgileri, tasavvufa eğilimi olan kişilerin, konu hakkında genel bilgisi olsun; tanıdıkları kâmillerden bu işin ötesindeki, yazmadığımız sırları öğrenmelerine basamak teşkil etsin diye kaleme aldık... Ehil olan mürşidi kâmilleri bulan, bunların gerisini de ondan talep eder... Bizden ancak bu kadar!..

Bu arada önemli bir konuyu açıklığa kavuşturmak istiyorum...

Bundan 25 sene evvel yazmış olduğumuz “**RUH İNSAN CİN**” isimli kitapta, insan ruhunun beyin tarafından üretilen, “**MİKRODALGA**” yapıyla meydana geldiğini belirtmiştik... O günleri, belli bir yaşta yaşamış olanlar takdir eder ki; dinî konuların ilk defa olarak bilimsel açıklamaları yapılıyordu... Hatta bu yüzden bir hayli tepki almıştık taklit ehli tarafından; “*din inanç meselesidir, bilimsellik ile ilgisi yoktur*”; denerek...

“**RUH**” adı verilen yapının, aynen bugünkü beden gibi, **kendi boyutuna göre bir somut yapı** olduğunu ve beyin tarafından üretildiğini; ışınsal kökenli boyutun bir yapı türü olduğunu izah anlamına gelen bir şekilde “**mikrodalga**” kelimesini kullanmıştık. Amacımız, kelimenin spesifik anlamı değil, genelde herkesin düşüncesini bu “**dalgalar**” âlemine yönlendirmektir...

Aradan geçen 25 sene ise, bu sahada fevkalâde gelişmeler yaşattı bizlere ve artık “**dalgalar âlemi**”ni çok detaylı olarak tanımaya başladık... Bunun sonucu olarak da belirli bir frekansı olan ve “**mikrodalga**” fırınlarda kullanılan türden dalgaların özel adı olarak bu kelime literatürde değerlendirilmeye başlandı... Öyle olunca da, bizim 25 yıl önce başka amaçla kullanımımız, yanlış olarak değerlendirildi!

Biz bir bakış açısı sunduk... Elinden gelen, eksikimizi tamamlasın ve insanlara daha faydalı olsun! Dileyen de yaradılışının gereğini yapmaya devam etsin!..

Bu vesileyle, “**RUH**” kelimesinin anlamına biraz daha açıklık getirmeye çalışalım...

“**RUH**” kelimesi başlıca iki anlamda kullanılır:

1- “**Ruhlar âlemi**”, “**Ruh-ül Kuds**”, “**İnsan’ın ruhu**”, “**Nebati ruh**”, “**Dünya’nın ruhu**”, “**Cehennem’in ruhu**”, “**Galaktik ruh**” tâbirlerinde işaret edilen anlamıyla, “**yer aldığı boyuta göre olan somut bir yapı**” ifade eder şekilde...

Bu tanımlama “**Efâl âlemiyle**” ilgilidir... Birimsellik ifade eder.

2- “RUHULLÂH”, “sen bu işin ruhunu anlamamışsın”, “ruhsuz adam” gibi çeşitli fakat aynı kökenli kullanımda olduğu gibi **soyut** olarak!

“Ruhsuz adam” demek; manevî değerlerden ve bunların sonucu olan duygulardan yoksun kişi, demektir.

İşin “RUH”unu anlamak demek; o işin oluşundaki öz mânâyı kavramak demektir...

“RUHULLÂH” ise iki anlama gelir:

a. Hayat sıfatının zuhuru.

b. Allâh isminin işaret ettiği mânâların varlığı.

“RUHUMDAN nefhettim”in anlamı ise, “Zât’ıma ait Sıfat ve Esmâ’m ile var kıldım”dır... Burada hiçbir boyuta göre hiçbir somut varlık söz konusu değildir... Bu ifade tamamıyla “Ceberût âlemine” ait bir tanımlamadır!..

Bu yüzdendir ki “RUH” kelimesini; geçtiği yerdeki genel anlama uygun bir şekilde, yukarıda belirttiğim iki ayrı mânâdan birine göre değerlendirsek, konuları anlamamız daha kolaylaşır sanırım.

İşte bu sebeptir ki bundan sonraki kitaplarımızda; “insan” ve diğer birimsel varlıkların kendi boyutlarına göre var olan “ruh” bedenlerine, “mikrodalga beden” tâbiri yerine, “**ışınsal beden**” tâbirini kullanmayı uygun gördüm... Şayet daha uygun bir kelime de bulabilirsem ileride, elbette ki gene değişime açığım... Zira önemli olan isimler veya kelimeler değil, onlar ile işaret edilen kavramlardır.

Allâh bizleri, görünüş ve kelimelerle bloke olup taklitçi yaşamaktan korusun; indindeki gerçekleri müşahede edip, tahkik ehli olarak basîretle ömür sürmeyi kolaylaştırın... Amin.

Ahmed HULÛSİ
13.Eylül.1995
Antalya

Katkıları dolayısıyla Sülâle-i Tâhire'den Es-Seyyid NEVZAD SOYDAN'a teşekkürlerimle...

Ahmed HULÛSî

İÇİNDEKİLER

SUNU	7
DÜNYA MI RÜYA MI?	12
HOLOGRAFİK EVREN	15
BEYNİNDEKİ HOLOGRAM DÜNYAN	21
BEYİNDE VERİLERİN YERLEŞİMİ	26
ÜST MADDE	29
ÖZ'ÜN SEYRİ	36
TEK'İN TAKDİRİ	47
TEK'İN SEYRİ	52
İLİM Mİ MALÛMA TÂBİ?	54
DECCAL'IN ÇIKIŞI	59
TEK DİLEMİŞSE	62
BEYNİMİZDE NE OLUP BİTİYOR?	65

Allâh'ın ahlâkıyla ahlâklanın!

Hz.Muhammed (a.s.)

Sen insanca düşünüyorsun ALLÂH gibi değil!

Hz.İsa (a.s.)

Bilmediklerinden etkilenmediğin gibi algıladıklarından da etkilenme!

Ahmed Hulûsi

DÜNYA MI RÜYA MI?

Bilimsel bakışa göre;

Gerçeği anlayabilirsek, fark ederiz ki, bu dünyadan ayrılan bir bilincin, daha sonra herhangi bir şekilde veya tarzda yeniden bir bedene girmesi; ve o bedenle bu dünyada yaşamına devam etmesi söz konusu olamaz!.. Çünkü, daima ileri doğru bir gidiş var!

Biyolojik beden yaşamındayken, bir tür holografik ışınsal boyuttaki yaşama; holografik astral bedendeki yaşam devam ederken, bilinç boyutuna bir sıçrama yapabilirsek; sonra da varlığın özüne yönelip, O “Öz”de kendimizi bulabilirsek, bilinç yollu olarak önce daha evvelki katmanlardaki yapımıza, ve dahi gerçekte hiçbir zaman var olmadığımız gerçeğine erişebiliriz.

Bu nasıl gerçekleşir?..

Elbette bu, önemli bir nokta... Bunun da üstünde önemle durmak gerek! Ancak, bunun üstünde durmadan evvel, şu gerçeği fark etmeye çalışsak?..

Varlığımız, gerçeği itibarıyla yalnızca “**yok**”tan var olmuş “**bir bilinç**” olmasına rağmen, nasıl oluyor da kendimizi, bu et-kemik beden kabullenme hâline düşüyoruz?.. Ve kendimizi bir **DÜNYA’lı** olarak benimsiyoruz?..

Size sorsam, kaç yaşındasınız, desem; diyeceksiniz ki mesela, otuz yaşındayım!..

Acaba öyle mi?..

Neye GÖRE, otuz yaş?

Veya gerçekten o kadar mı?..

İşin önemli bir yanı burası!

Gerçekçi düşünmeye çalışalım...

Şu anda madde bedenle yaşamınızı sürdürdüğünüze; madde bedeniniz de üzerinde yaşadığınız Dünya’ya bağlı olduğuna göre; Dünya zaman birimi itibarıyla otuz yaşında olduğunuzu varsayıyorsunuz!..

Bu hesapça otuz sene daha yaşarsanız, diyelim ki altmış yaşında dünyadan ayrılacaksınız!.. Peki, dünyadan ayrıldıktan sonra da hâlâ altmış yaşında olduğunuzu düşünebilecek misiniz?

Hatırlayınız ki, Dünya, Güneş’in yörüngesinde ve çekim alanı içindedir!

Dünya üzerinde var olan her canlı, hayatının kaynağı olan Güneş enerjisiyle var olmuştur! Ki; Din dilinde buna **Allâh**’ın “**hayat sıfatının**” sistemdeki zuhur kaynağı, “**Güneş**” isimli yıldızdır da denilebilir. Ya da “**Güneş enerjisi-ışınları**” yerine “**o yıldızın varlığını oluşturan melekî kuvvet**” diyebiliriz!..

Güneş sistemi içindeki tüm uydularda bulunan canlılar, hayatiyetlerini ve yapılarını, Güneş’in boyutsal derinliklerinde var olan bu melekî kuvvetten alırlar ve sürdürürler.

Bireysel bilinci oluşturan beyin ise, çalışma kapasitesini yönlendiren algılama devrelerine göre çeşitli boyutları değerlendirir ve o değerlendirmelere göre de kendini o boyutun mensubu kabul eder!

Dünya üzerinde var olan insan dahi, varoluş aşamasında her ne kadar biyolojik bir bedenle oluşmuşsa da; yaşamın daha sonraki evresinde, biyolojik beynin ürettiği astral-ışınsal bedenle hayatını sürdürür!..

“Ölümü tatmış” bir kişi madde bedenden ayrıldığı ve **kendi kabir âlemine girdiği** veya Berzah içi serbest yaşama geçtiği için; artık algılamakta olduğumuz Dünya, görüş alanından tamamıyla kaybolup; Dünya'nın manyetik çekim alanı halkası içinde ve Güneş yörüngesinde; Güneş tasarruf ve enerji alanı içinde yani Güneş platformunda yaşar!.. Ve de **Güneş zaman birimine tâbidir!.. KIYAMETE KADAR!..**

Güneş zaman biriminde bir yıl ne kadardır?

Dünya'nın bir yılı, Güneş çevresindeki bir turudur; bilindiği üzere...

Güneş'in bir yılı ise, **Samanyolu** adını verdiğimiz **Galaksimizin** merkezi çevresindeki bir turudur!.. Merkezden yaklaşık 32.000 ışık yılı uzaklıktaki yörüngede yapılan bir tur, tam **255 milyon sene sürmektedir!.. Yani, bir Güneş yılı 255 milyon Dünya senesi olmaktadır!..**

Dünya üzerinde bir insanın, Dünya zaman birimine **göre** 70 yıl yaşadığını kabul edersek; aynı **insan gerçek boyutu olan Güneş zaman birimine göre sadece 8.6 saniye yaşamaktadır!**

Yani, bir insan yetmiş sene yaşadıktan sonra Dünya yaşamından ayrılıp; Dünya'nın manyetik çekim alanının içinde yer aldığı, Güneş yörünge ve enerji alanı olan platformdaki hayata geçtiği anda fark edecektir ki; sadece **8.6 saniye yaşamıştır geçmişte!**

İşte gerçekte bu üç-beş saniyelik Dünya yaşam süresi, -teknik nedenlerine girmek istemiyorum konuyu fazla yaymamak için- bize yıllar süren bir yaşam süreci gibi gelmektedir!

Tıpkı en fazla 50 saniye civarında gördüğümüz rüyaların, o rüya içindeyken çok uzun süreler gelmesi gibi!.. Ne var ki bir de, uyanıp aradan bir zaman geçtikten sonra, o rüyanın ne kadar sürdüğünü hatırlamaya çalışın!..

50 saniyelik bir **rüya**, uyandığımızda, hele ertesi gün ne ifade ediyor?..

Ya yedi sekiz saniyelik bir **“Dünya rüyası”**, ölüm sonrası **Berzah âlemi** -Güneş boyutu yaşamı- içinde ne ifade edecek?.. Bir düşünün!..

Yani **gerçekte, bizim şu anda Güneş ışınal platformu üzerinde ve o değerlere göre yaşamamıza karşın**; madde beden ve beş duyu kayıtlarıyla beynimiz bloke olmuş bir hâlde değerlendirmeler yaptığımız için, kendimizi Dünya'lı -madde-sanmaktayız!.. Ve tüm değer yargılarımız da Dünya'ya göre endekslenmiş olmakta!..

Oysa **“ölümle birlikte”** gerçeğin bundan çok farklı olduğunu; Dünya yaşamının sadece bir **rüya süresi** olduğunu çok acı bir şekilde fark edeceğiz!..

Sonra da pek çok şeyi yapma fırsatını bilgisizlik ya da sâbit fikirlilik yüzünden yitirmiş olduğumuzu anlayacağız!

“İNSANLAR UYKUDADIR; ÖLÜNCE UYANIRLAR!”

şeklindeki **Allâh Rasûlü** uyarısını bir de bu gerçeğe bir arada değerlendirmeye çalışalım bakalım...

“Onu gördükleri süreçte, sanki onlar (dünyada) hiç kalmamışlardır! Ancak bir Aşiyeye (Güneş'in ufukta batma süresi) yahut onun battıktan sonraki kalan aydınlık süresi kadar dünyada yaşamış olduklarını sanırlar.” (7.Nâzi'at: 46)

“Dedi ki: ‘Ancak az (bir süre) kaldınız, eğer gerçekten bilseydiniz!’” (23.Mu'minûn: 114)

Düşünün ki, **“Dünya âhiretin tarlasıdır”** hükmünce, sadece, burada **ektiklerinizi biçeceksiniz ölüm sonrası yaşamda!..** Ve tüm **“ekim”** süreciniz belki de ortalama 5-6 saniye, o da **brüt!**

Çocukluk ve çeşitli hastalıklarla geçen yaşlılık sürecini de düşerseniz, geriye yalnızca birkaç saniyelik **sermaye biriktirme** ya da **ekim** süreciniz kalıyor, gelecekteki milyar kere milyarlarca saatlik ömür sürecine göre!..

Öyle ise bir düşünelim, fevkalâde kısıtlı olan dünya yaşamımızın ne kadarını yarın bizim için hiçbir değer ifade etmeyecek boş şeyler için harcıyoruz; ne kadarını da gelecekte işimize yarayacak konular üzerinde değerlendiriyoruz?

Bilincimizi oluşturan **beynimizi** ve özelliklerini ne kadar tanıyabiliyoruz?..

Gelelim biraz da yaşadığımız boyutun değerlendiricisi ve ona dair h k mlerimizin kaynağı olan beyine; onun çalışma sistemine, dünyasına...

HOLOGRAFİK EVREN

Beyin adını verdiğimiz, hücrelerden ve moleküler bir yapıdan oluşmuş, bilincimizi ortaya çıkaran yapı; esas itibarıyla sonsuz titreşimlerden ibarettir... Holografik bir yapıdır!..

Bakın bu konuda dünyanın en ünlü hocalarından Stanford Üniversitesi Nörofizyoloji kürsüsü eski Profesörü olan, Virginia'da Radford Üniversitesi Brain Center -Beyin Merkezi- Başkanlığını yapan **Karl Pribram** ile fizikçi Einstein'ın talebesi olan ve 1992'de vefat eden ünlü fizikçi **David Bohm**'un en son bilimsel bulgularını inceleyen ve yine aynı yıl sonunda ölen Amerika'lı araştırmacı **Michael Talbot**, 1992 yılında yayınlanan, Türkiye'de de Ruh ve Madde Yayınları tarafından basılmış olan **Holografik Evren (The Holographic Universe)** kitabında özetle neler diyor...

BEYİN BİR HOLOGRAMDIR

Öncü Keşif

Bir hologram, tek bir lazer ışığının iki ayrı ışına ayrılmasıyla oluşur. İlk ışın, fotoğrafı çekilecek nesneden sektirilir. Sonra ikinci ışın, ilkinin yansıyan ışığıyla çarpıştırılır. Bu durumda ortaya çıkan girişim deseni daha sonra bir film parçasına kaydedilir.

Çıplak gözle bakıldığında film üzerindeki imgenin, fotoğrafı çekilen nesneyle yakından uzaktan hiçbir benzerliği yoktur. Daha çok, bir havuza atılmış bir avuç çakıl taşının oluşturduğu eş merkezli halkalara benzemektedir. Ancak başka bir lazer ışını (ya da bazen parlak bir ışık kaynağı) filmin içinden geçip onu aydınlatacak olursa orijinal nesnenin üç boyutlu bir imgesi yeniden ortaya çıkar. Böylesi imgelerin üç boyutluluğu, genellikle insanı ürkütecek derecede inandırıcıdır. Bir holografik projeksiyonun çevresinde dolaşabilir ve sanki gerçek bir nesneymiş gibi ona değişik açılardan bakabilirsiniz. Bununla birlikte uzanıp ona dokunmak isterseniz eliniz görüntünün içinden geçip gider, ancak o zaman orada gerçekte hiçbir şey olmadığını anlarsınız.

*Hologramın tek şaşırtıcı özelliği üç boyutlu oluşu değildir. Üzerine bir elma imgesi kaydedilmiş bir holografik film parçasını ikiye böler ve sonra bu parçaları lazerle aydınlatacak olursak, her iki yarının da elma imgesinin bütününe kapsamakta olduğunu görürüz! Bu yarım filmleri tekrar tekrar bölerek yine aynı işlemi yineleyecek olursak, bütün elma imgesinin en küçük parçanın üzerinde bile (parçalar ufaldıkça imgeler biraz flulaşmakla birlikte) yer aldığını görerek yeniden şaşırabiliriz. Normal fotoğrafların tersine, **holografik bir film parçasının her ufak parçası, bütünü üzerine kaydedilmiş tüm bilgileri kapsamaktadır.** (sayfa 36-37)*

Görme Duyumuz da Holografiktir

Bir hologramın "her parçada bütünü" barındıran yapısı, görme korteksinin büyük bir bölümü çıkartılmış deneklerin görme testlerini nasıl olup da başarabildiği konusuna kesin bir yanıt getiriyordu. Eğer beyin bir tür içsel hologram aracılığıyla imgeler oluşturabilme yeteneğine sahipse, bu hologramın çok küçük bir parçası bile gözün gördüğü nesnenin bütününe yeniden oluşturma olanağına sahip olabilirdi. Bu durum, dış dünya ile beynin elektriksel faaliyetleri arasında bire bir ilişkinin varlığına işaret eden hiçbir kanıt bulunmayışının nedenini de açıklıyordu. Yine, eğer beyin görsel bilgi oluşturabilmek için holografik ilkelerden hareket ediyorsa, görülen nesneyle beynin elektriksel faaliyetleri arasında, bir holografik film parçası üzerinde girdaplanan anlamsız girişim desenleriyle filme kaydedilmiş bulunan orijinal imge arasında olduğundan daha fazla bire bir ilişki söz konusu değildi.

Anlaşılamayan şey ise, beynin böyle içsel hologramlar yaratabilmek için ne tür bir dalga benzeri fenomenden yararlanmakta olduğuydu. Pribram bu sorun üzerinde düşünmeye başladıktan hemen sonra olası bir yanıt bulduğuna inandı. Beynin sinir hücreleri ya da nöronları arasında yer alan elektriksel iletişimin tek başlarına oluşmadığı biliniyordu. Nöronların ufak ağaç dalları gibi kolları vardı, bu kollardan birinin ucuna elektriksel bir mesaj ulaştığında hemen dışarıya doğru bu elektriksel mesaj, bir dalganın havuzda yayılmasına benzer bir biçimde yayılıyordu. Nöronlar bir arada yoğun bir deste hâlinde bulunduğu için bu genişleyen elektrik dalgaları -bu aynı zamanda dalga benzeri bir fenomendi- sık sık birbirleriyle kesişiyorlardı. Pribram bunu anımsadığı zaman bu dalgaların kesinlikle, kaleydoskopik ve neredeyse sonsuz diye nitelendirilebilecek girişim desenleri yaratmakta olduklarını fark etti. Beyne holografik niteliklerini işte bu desenler veriyor olmalıydı. "Hologram, dalga benzeri bir yapıda olan beyin hücrelerinin desteğiyle zaten hep oradaydı" diye gözlemine belirtiyordu Pribram, "Yalnızca bizler bunu algılayacak anlayıştan yoksunduk." (sayfa 42-44)

Fantom Uzuvarları Algılama Olayı ve "Dışımızdaki Dünya"yı Nasıl Oluşturuyoruz?

Çoğumuz için aşk, açlık, öfke ve bu gibi duyguların birer iç gerçeklik olduğu ve bir orkestranın çıkarttığı ses, Güneş'in sıcaklığı, fırındaki ekmeğin kokusu ve bu gibi diğer duyuların da dışsal gerçeklikler olduğu açıktır. Ancak, beynimizin bu iki gerçeklik arasında bir ayırım yapmamızı nasıl sağladığı o denli açık değildir. Örneğin Pribram, bir kişiye baktığımızda o kişinin imgesinin gerçekte gözümüzdeki retina tabakasının yüzeyinde bulunduğu işaret ediyor. Bununla birlikte biz o kişiyi retinamızın üzerindeymiş gibi algılamayız. Biz bütün bu imgelerin "dışımızdaki dünya"nın içinde bulunduğunu algılıyoruz. Aynı biçimde, ayak parmağımızı bir yere vurduğumuz zaman acıyı parmağımızda algılıyoruz. Ama acı gerçekte ayağımızda değildir. Acı gerçekte beynimizin bir yerlerinde yer alan nörofizyolojik bir süreçtir. Öyleyse beynimiz, hepsi de içsel olan sayısız nörofizyolojik süreci nasıl oluyor da bize kendi dışsal deneyimimiz gibi yansıtıyor ve bazı deneyimlerin içsel, bazılarının da gri maddemizin sınırları dışında yer almakta olduğunu düşündürterek bizi aldatıyor?

Bir hologramın en başta gelen özelliği, bir nesneyi orada olmadığı hâlde, oradaymış gibi gösteren bir illüzyon yaratmaktır. Daha önce de anlatıldığı gibi, bir holograma baktığınızda onun mekânda bir yer kapladığına inanabilirsiniz, ancak elinizi içinden geçirecek olursanız, gerçekte orada bulunmadığını anlarsınız. Buna karşın, duyularınız size ne derse desin, yeryüzündeki hiçbir âlet, hologramın havada salınır gibi durduğu yerde herhangi bir anormal enerji ya da varlığın yer aldığını saptayamaz. Çünkü hologram **sanal**, orada olmadığı hâlde varmış gibi görünen bir imgedir ve uzayda kapladığı yer, ancak bir aynada gördüğünüz kendi üç boyutlu görüntünüz kadardır. Aynadaki imgenin aynanın arkasındaki gümüşsü yüzeyin üzerinde yer alması gibi, bir hologramın gerçek yeri de her zaman için, kaydedilmiş olduğu film yüzeyine sürülmüş ışığa duyarlı incecik tabakanın üzerindedir.

Beynin içsel süreçlerimizin beden dışında bulunmakta olduğu sanısını vererek bizi aldatmakta olduğunu kanıtlayan başka bir bulgunun sahibi de Nobel ödüllü fizyolog Georg von Bekesy'dir. 1960'ların sonlarında gerçekleştirdiği bir dizi deneyde Bekesy gözleri bağlanmış deneklerin dizleri üzerine vibratörler yerleştirmişti. Sonra bu araçların yaydığı titreşimleri çeşitlendirip farklılaştırdı. Bu durumda deneklerinin, titreşim kaynağı noktanın bir dizden diğerine sıçramakta olduğunu duyumsadıklarını gördü. Deneklerin, giderek, titreşim kaynağını iki dizlerinin arasındaki boşlukta bile algıladıkları görüldü. Sözün kısası, Bekesy, insanoğlunun hiçbir duyum alıcısının yer almadığı uzaysal mekânlardan bile duyum algılamakta olduğunu sergiledi.

Pribram, Bekesy'nin çalışmasının holografik görüşle uyumlu olduğuna ve girişim yapan dalga cephelerinin -ya da Bekesy'nin örneğinde olduğu gibi, fiziksel titreşimlerin girişim yapan kaynaklarının- beynin kendi deneyimlerinden bazılarının beden fiziksel sınırlarının ötesinde lokalize edebilmesine ek bir örnek oluşturduğuna inanmaktadır. Bu sürecin aynı zamanda, bazı kişilerin fantom uzuvlarının duyumsamaları -bir organı kesilmiş olan bazı kişilerin yitirdikleri bir kolu ya da bacağı sanki yerindeymiş gibi algılamaları- olayını da açıklayabileceğini ileri sürüyor. Bu gibi bireyler, söz konusu fantom uzuvlarında insanı ürkütecek gerçeklikte kramplar, ağrılar ve kaşıntılar duyumsamaktadırlar; ama belki de onların deneyimlediği, beyinlerinin girişim desenlerinde hâlâ kayıtlı bulunan o organlarının holografik anısıdır. (sayfa 49-51)

Pribram, Bohm'la Karşılaşıyor

Pribram'a gelince o, 1970'lere dek kuramını doğrulayan yeterince kanıt birikiminin sağlandığı düşüncesindedir. Buna ek olarak düşüncelerini laboratuvara getirmiş ve motor korteksindeki tekil sinirlerin özel olarak belirli bir dalga genişliğindeki frekanslara karşı duyarlı olduğunu görmüştür ve bu da vardığı sonuçları destekleyen başka bir kanıttır. Onu rahatsız etmeye başlayan soru ise şuydu: **Eğer beyinlerimizdeki gerçeklik görüntüsü aslında bir görüntü değil de, bir**

hologramsa, bu neyin hologramıydı? Bu sorunun yarattığı açmaz, bir masa başında oturan bir grup insanın polaroid bir fotoğrafını çektikten sonra fotoğraf kartının üzerinde bir grup insan yerine leke hâlindeki girişim desenleriyle karşılaşmaya benzer. Her iki durumda da kişi şu soruyu sormakta haklıdır: “Hakiki gerçeklik nedir? Gözlemci tarafından gözlenen ve görünüşe göre olan nesnel dünya mı, yoksa kamera/beyin tarafından kayıtlanan girişim desenlerinden oluşan bu leke mi?”

Pribram, holografik beyin modelinden çıkartılacak mantıksal önermenin, nesnel gerçekliğin -kahve fincanları, dağ manzaraları, karaağaçlar ve masa lambaları dünyasının- belki de gerçekte var olmadığı ya da bizim inandığımız anlamda var olmadığı sonucunu doğuracağını algıladı. Mistiklerin yüzyıllar boyu söyleyip durdukları şey doğru olabilir miydi? Gerçeklik bir maya, bir hayal miydi? Oralarda var olan şey gerçekte, tınlayan, engin bir dalga boyları senfonisi, ancak bizim duyularımıza ulaştıktan sonra bildiğimiz dünyaya dönüşen bir “frekanslar ülkesi” miydi?

Aradığı çözümün kendi alanı dışındaki bölgelerde olabileceği düşüncesiyle fizikçi oğluna gidip onun görüşünü almak istedi. Oğlu kendisine David Bohm adındaki bir fizikçinin çalışmalarına bakmasını öğütledi. Yalnızca sorusunun yanıtını bulmakla kalmadı, aynı zamanda Bohm’un görüşüne göre tüm evrenin bir **hologram** olduğunu keşfetti. (sayfa 58-59)

EVREN BİR HOLOGRAMDIR

Bohm’u, evrenin bir hologram yapısına sahip olduğu kanısına yönelten patika, sözcüğün tam anlamıyla maddenin kıyısında –atomaltı parçacıklar dünyasında- başladı. 1930’da, Pennsylvania Devlet Kolejine başladığında kendisine meydan okuyan en yüksek zirveyi buldu, çünkü burada kuantum fiziğiyle ilk kez karşılaşmış ve büyülenmişti.

Kuantum fizikçilerini şaşırtıcı buluşlarından biri şuydu: Bir maddeyi en küçük parçalarına varıncaya dek parçalayacak olursanız, sonunda öyle bir nokta geliyordu ki, bu parçacıklar -elektronlar, protonlar vb.- artık o nesnenin ayırt edici özelliğini taşıyamıyordu. Örneğin, çoğumuz için bir elektron, ufak bir küre ya da fırl fırl dönen bir havalı tüfek saçmasıdır, ama bilinen gerçekliğin sınırlarını hiçbir şey aşamaz. Ancak, bir elektron bazen yoğun, ufak bir parçacık gibi davranırsa da, fizikçiler onun aslında **sözcüğün tam anlamıyla hiçbir boyuta sahip olmadığını** görmüşlerdir. Bu, bizim için hayal edilemeyecek bir şeydir, çünkü, bizim varlık düzeyimizdeki her şeyin boyutları vardır. Ancak yine de bir elektronun genişliğini ölçmeye kalkışırsanız, bunun olanaksız bir iş olduğunu görürsünüz. Basitçe söyleyecek olursak, bir elektron, bizim anladığımız anlamda bir nesne değildir.

Fizikçilerin başka bir buluşu da, elektronların bazen bir parçacık, bazen de bir dalga olarak belirmekte oluşudur. Bir elektronu kapalı bir televizyonun ekranına çarptırarak olursanız, ekran camını kaplayan fosforu kimyasal maddenin üzerinde ufak bir ışık noktası belirecektir. Elektronun ekran üzerinde bıraktığı o tek nokta, onun doğasındaki parçacık benzeri yönü ortaya koymaktadır.

Ancak elektronun olabileceği tek biçim bu değildir. O aynı zamanda, lekemsi bir enerji bulutu içinde eriyerek uzaya yayılmış bir dalga gibi davranabilir. Elektron bir dalga biçiminde ortaya çıktığında hiçbir parçacığın yapamayacağı şeyleri yapabilir. Onu üzerinde iki yarık bulunan bir engele fırlatacak olursanız, her iki yarığın da içinden aynı anda geçtiğini görürsünüz. Hatta, dalga benzeri elektronlar birbirleriyle çarpıştıklarında girişim desenleri oluştururlar. Sözün kısası elektron, folklorik inançlardan fırlamış bir “şekil değiştiren” gibi bazen parçacıktır, bazen de bir dalga.

Günümüzde fizikçiler atomaltı fenomenin yalnızca dalga ya da yalnızca parçacık olarak sınıflandırılmayacağına inanmaktadırlar, ancak bu şeyler tek bir kategoride toplanmak istenirse, her nasıl oluyorsa, hem parçacık hem de dalga olduklarını söylemek gerekir. Bu şeylere topluca, **kuanta** adı verilmektedir ve fizikçiler bunların tüm evreni oluşturan temel madde olduğuna karar vermiştir.

Bütün bu anlatılanların en şaşırtıcı yönü ise, **kuanta’nın, yalnızca kendilerine baktığımız zaman parçacık olarak görünmekte olduğu konusunda** inandırıcı kanıtlar bulunmasıdır. (sayfa 60-63)

Canlı Bir Elektron Denizi

Bohm, Berkeley Radyasyon Laboratuvarında plazma üzerine bir çalışma yapıyordu. Bu çalışması ileride kendi konusundaki kilometre taşlarından biri olarak kabul edilecekti. Bu plazma, yüksek yoğunlukta elektronlar taşıyan bir gazdır. Bohm, elektronların bir plazma içine girer girmez bağımsız davranış biçimlerini bırakarak daha geniş bir bütünün, karşılıklı bağlantı içinde bulunan parçalarıymış gibi davrandıklarını şaşkınlıkla gözlemledi. Gelişigüzel bireysel eylemler içindeymiş

gibi görünmelerine karşın, sayısız elektron bir arada şaşılacak kadar iyi örgütlenmiş etkiler üretebiliyordu. Plazma, sanki amip türü bir yaratılmış gibi, sürekli olarak kendisini yeniliyor ve tüm kirlilikleri-biyolojik bir organizmanın yabancı bir varlığı bir kist içinde toplanmasına benzer biçimde bir duvar içine alıyordu. Bu organik nitelikler Bohm'u o denli şaşırtmıştı ki, sonradan sık sık, bu elektron denizinin "canlı" olduğu izlenimine kapıldığını söyledi.

Bohm, 1947'de Princeton Üniversitesinde, yardımcı profesör olarak çalışması için yapılan öneriyi kabul etti ve orada, metallerdeki elektronların incelenmesi konusunda Berkeley'de yaptığı araştırmayı genişletti. Elektronların rastlantısalmış gibi görünen bireysel eylemlere son derece örgütlü etkiler üretebildiklerini bir kez daha gördü. Berkeley'de incelediği plazma gibi, bunlar da artık birbirinin ne yapacağını bilen iki parçacığa ilişkin durumlar değildi, ama, **tüm bu parçacık okyanusu içindeki parçacıklardan her biri sanki sayısız trilyonlarca diğer parçacığın ne yaptığını biliyormuş gibi davranıyordu.** Bohm, elektronların bu tür kolektif davranış biçimlerine **plazmonlar** adını verdi ve bu buluş onun dünya çapında bir fizikçi olarak tanınmasının sağladı. (sayfa 68-69)

Yeni Tür Bir Alan

Einstein'la yaptığı konuşmalardan sonra Bohm, elektron türünden parçacıkların, bir gözlemci olmadığı zaman da var olduklarını varsayarak işe başladı. Ayrıca, Bohr'un dokunulmaz duvarının altında daha derin bir gerçeklik, bilim tarafından keşfedilmeyi bekleyen bir kuantum-altı düzeyi bulunduğunu da varsaydı. Bu önermelere dayanarak ve sadece, bu kuantum-altı düzeyde yeni bir alan bulunduğunu varsaymak suretiyle, kuantum fiziğinin bulgularını en az Bohr kadar açıklayabildiğini fark etti. Bohm bu öngörülen yeni alana **kuantum potansiyel alanı** adını verdi ve bu alanın da tıpkı yerçekimi gibi uzayın tümüne egemen olduğunu tasarladı. Ancak yerçekimli alanların, manyetik alanların ve diğerlerinin tersine, bu alanın etkisi karmaşık ve hemen hemen fark edilmez düzeydeydi. Ama her yerde aynı güce sahipti. Bohm kuantum kuramı üzerine yaptığı kendi alternatif yorumunu 1952'de yayımladı. (sayfa 70-71)

Nerede Olduğunuzu Bilmek İstiyorsanız, Mekânsızlara Sorun

Bohm, kuantum fiziğine getirdiği alternatif yaklaşımını geliştirmeyi sürdürdü. Kuantum potansiyelinin anlamını dikkatle inceledikçe, bu alanın, klasik görüşlerden daha köktenci bir biçimde ayrılmakta olduğunu ima eden başka özellikleri olduğunu da fark etti. Bunlardan biri de bütünselliğin önemi. Klasik bilim, tüm bir sistemin durumunu, yalnızca parçaları arasındaki ilişkilerin sonucu olarak görüyordu. Oysa, kuantum potansiyeli bu görünüşü tersine döndürüyor ve **parçaların davranışlarının gerçekte bütün tarafından örgütlenmekte olduğuna** işaret ediyordu. Ve bu durumda, Bohr'un, **atomaltı parçacıkların bağımsız "şeyler" olamayıp, bölünmez bir sistemin parçaları olduğu** yolundaki görüşünü yalnızca bir adım ileriye götürmekle kalmıyor, giderek en önemli gerçekliğin bütünsellik olduğunu da öne sürüyordu.

Bu görüş aynı zamanda, plazma içindeki (ve süper iletkenlik gibi diğer özel durumlardaki) elektronların nasıl olup da, parçalarının birbirleriyle bağlantılı olduğu bir bütün gibi davranmakta olduklarını da açıklıyordu. Bohm'un dediği gibi, böyle "elektronların ortalığa saçılmamaları, kuantum potansiyeli yoluyla tüm sistemin, örgütlenmiş bir kalabalıktan çok bale dansçılarınıninkine benzer içgüdümsel bir hareket içinde oluşları yüzündendi." Yine, "elektron eylemlerinin böylesi bir kuantum bütünselliği içinde olması bir makinenin, parçalarının biraraya getirilmesi suretiyle sağlanan birliğinden çok, canlı bir varlığın parçaları arasındaki örgütlü birliğe çok daha yakındır" diye yazıyordu Bohm.

Kuantum potansiyelinin daha da şaşırtıcı başka bir özelliği, bir yer kaplama kavramı konusunda düşündürdükleridir. Günlük yaşam düzeyimizde nesnelerin belirgin yerleri vardır, ancak Bohm'un kuantum fiziğine getirdiği yoruma göre, kuantum-altı düzeyde, kuantum potansiyelinin geçerli olduğu düzeyde, bir yer kaplama olgusu ortadan kalkmaktadır. Uzaydaki herhangi bir nokta, diğer noktaların tümüyle eşitlenmektedir, bu yüzden de herhangi bir şeyin diğer herhangi bir şeyden ayrı olduğunu söylemenin bir anlamı yoktur. Fizikçiler bu özelliğe "mekânsızlık" adını veriyorlar.

Kuantum potansiyeli uzayın her yanını kapsar ve tüm parçacıklar birbirleriyle mekânsızlık içinde karşılıklı bağlantı içindedir. Üstüne üstlük Bohm'un geliştirmekte olduğu gerçeklik imgesi, uzay boşluğunda hareket eden birbirlerinden ayrı atomaltı parçacıklarından oluşmuyordu, tam tersine, **her şey bölünmez bir ağın parçalarıydı** ve içinde hareket eden madde kadar gerçek ve zengin süreçlerle dolu bir uzay tarafından içerilmekteydi. (sayfa 72-74)

Holograma Giriş

Bohm maddenin içine daha çok daldıkça, düzen kavramının içinde de farklı dereceler bulunduğunu fark etti. Bazı şeyler diğerlerinden daha düzenliydi, bu da belki, evrendeki düzen hiyerarşisinin bir sonu olmaması yüzündendi. Bohm, buradan,

bizim düzensiz olarak algıladığımız şeylerin belki hiç de düzensiz olmayabileceği düşüncesine vardı. Belki onlarınki öylesine “sonsuz yükseklikte” bir düzendi ki, bize rastgele gibi görünüyordu. (sayfa 77)

Bohm bu konu üzerine düşündükçe, gerçekte evrenin işleyişini holografik ilkelerle gerçekleştirmekte olduğu konusunda giderek daha çok ikna oluyordu, aslında evrenin kendisi de akışkan, dev bir hologramdı ve bunun farkına varmak onun tüm dağınık sezgilerinin geniş kapsamlı ve uyumlu bir bütün hâlinde belirginleştirmesine olanak verdi. Evrenin holografik görüntüsü konusundaki görüşlerini ilk olarak 1970 başlarında yayımladı ve 1980’de daha da olgunlaştırıp damıttığı düşüncelerini **Wholeness and the Implicate Order** (Bütünsellik ve Saklı Düzen) adını verdiği kitabında ortaya koydu. (sayfa 80)

Açığa Çıkmamış Düzenler ve Açığa Çıkmış Gerçeklikler

Bohm’un en şaşırtıcı önermelerinden biri de günlük yaşamımızın elle tutulabilir gerçekliğinin aslında, tıpkı holografik bir imge gibi, bir tür illüzyon, bir hayal olduğudur. **Bu gerçekliğin altında, daha derin bir varoluş düzeni, fiziksel dünyamızın tüm nesne ve görünümünü, tıpkı bir holografik film parçasının bir hologram yaratmasına benzer biçimde yaratan engin ve daha temel bir gerçeklik düzeyi yatmaktadır.** Bohm bu daha derin gerçeklik düzeyine **saklı** (implicate) -ki bu “açığa çıkmamış” (enfolded) anlamına gelmektedir- düzen adını veriyor. Bizim varlık düzeyimize de **belirgin** (explicate) ya da **açığa çıkmış** (unfolded) düzen diyor.

O bu terimleri, evrende oluşmuş tüm biçimlerin bu iki düzen arasındaki sayısız gizlenmelerin ve ortaya çıkmalarının sonuçları olduğunu düşündüğü için kullanıyordu. Örneğin, Bohm bir elektronun tek bir birim olmayıp uzayın tümü içinde gizlenmiş bir toplam ya da topluluk olduğuna inanıyordu. Bir âlet tek bir elektronun varlığını saptadığında, bu basit bir deyişle, elektron topluluğunun bir yönünün ortaya çıkmış olması yüzündendi; tıpkı bir mürekkep damlasının gliserin içinde o belirli yerde ortaya çıkması gibi. Bir elektronun hareket eder gibi görünmesi, sürüp giden bu ortaya çıkış ve gizleniş dizinleri yüzündendi.

Başka bir deyişle, elektronlar ve diğer parçacıklar, bir pınardan fışkıran su kaynağının aldığı biçimlerden daha bağımsız ve sürekli değildi. Onlar saklı düzenden gelen sürekli bir akışla desteklenmekteydi. Ve bir parçacık ortadan kalktığına yok olmuş olmuyordu. Yalnızca içinden fışkırmış olduğu daha derinlerdeki bir düzene geri dönüp saklanıyordu. Bir holografik film parçası ve oluşturduğu imge de saklı ve belirgin düzenlerin birer örneğiydi. Film bir saklı düzendi, çünkü üzerindeki parazit desenlerin içine kodlanmış bulunan imge, filmin tümü içine gizlenmiş bir bütünlüktü. Filmden yansıtılan hologram ise belirgin bir düzendi, çünkü imgenin ortaya çıkmış ve algılanabilir bir yorumunu simgelemektedir.

İki düzen arasındaki bu sürekli ve akıcı alışveriş, pozitronyum atomu örneğindeki gibi parçacıkların, bir tür parçacıktan diğer bir parçacığa dönüşerek nasıl biçim değiştirmekte olduklarını açıklamaktadır. Bir parçacığı, diyelim bir elektronu, saklı düzene geri dönüp gizlenirken, bir başkasını -bir foton- ortaya çıkıp onun yerini alırken gözlemek mümkündür. Bu aynı zamanda, bir kuantumun nasıl bazen bir parçacık, bazen de bir dalga biçiminde ortaya çıktığını da açıklamaktadır. Bohm’a göre, her iki görünüm de her zaman, bir kuantum topluluğu içine gizlenmiş durumdadır, ancak hangi görünümün ortaya çıkıp, hangisinin gizlenmiş durumda kalacağını gözlemcinin kuantum topluluğuyla olan karşılıklı etkileşim biçimi belirlemektedir. Böylece, bir gözlemcinin bir kuantum biçimini kararlaştırmadaki rolü, bir kuyumcunun değerli bir taşı değerlendirmesi, hangi yüzünün açıkta kalacağı, hangisinin gizleneceği konusunda karar vermesi kadar gizemlidir. **Hologram** terimi genellikle, evrenimizi her an yeniden yaratan sayısız gizleniş ve ortaya çıkışların sonsuza dek dinamik ve hareketli olan doğasına uymayan durağan bir imgeyi çağrıştırdığı için, Bohm, evreni bir hologram değil de bir “holoylem” olarak tanımlamayı yeğler. (sayfa 80-82)

Pribram ve Bohm Birlikte

Bir arada düşünüldüğünde Bohm ve Pribram’ın kuramları, yeni ve son derece anlamlı bir dünya tasarımı yaratmaktadır: **Beyinlerimiz, temelde başka boyutlardan, uzay ve zamanın ötesindeki daha derin bir varoluş düzeninden yansıyan frekansları yorumlamak suretiyle nesnel gerçekliği matematiksel olarak oluşturmaktadır: Beyin, holografik bir evrenin içerdiği bir hologramdır.**

Pribram açısından, bu sentez onun nesnel dünyanın, en azından bizim düşünmeye alışık olduğumuz biçimde var olmadığını kavraması sonucunu doğurmuştur. “Bizim ötemizde” yalnızca engin dalgalar ve frekanslar okyanusu vardır ve gerçekliğin bize böyle somut görünmesinin nedeni yalnızca, beyinlerimizin bu holografik karmaşayı alıp onu taşlara, sopalara ve dünyamızı oluşturan diğer tanıdık objelere dönüştürme yeteneğine sahip olmasıdır. Peki (kendisi de

maddenin frekanslarından oluşan) beyin, frekanslar karmaşası türünden böylesi dayanıksız bir şeyi alarak ona dokunduğumuzda bize nasıl somut bir şey gibi duyumsatabiliyor? “Beynimizin, ötemizdeki dünya imgesini nasıl yaratmakta olduğunun temeli, Bekesy’nin vibratörleriyle uyardığı matematiksel süreç gibidir” diyor Pribram. Başka bir deyişle, bir porselenin pürüzsüz yüzeyi ve ayaklarımızın altındaki plaj kumu, gerçekte yalnızca fantom organ sendromunun süslü çeşitlemesidir.

Pribram’a göre bu önerme, orada porselen fincanlar ve plaj kumlarının bulunmadığı anlamına gelmez. Bunun anlamı, basitçe söylenecek olursa, bir porselen fincan gerçekliğinin çok farklı iki görünümüne sahip olmasıdır. Bu gerçeklik beynimizin merceğinden filtre edilerek geçtiğinde bir fincan olarak ortaya çıkar. Ama merceklerimizi ortadan kaldıracak şekilde onu bir girişim deseni olarak algılayacaktık. Hangisi gerçek, hangisi hayal? “Benim için her ikisi de gerçek,” diyor Pribram, “ya da eğer isterseniz, hiçbiri gerçek değil.”

Bu olup bitenler yalnızca porselen fincanlarla ilgili değil. Bizim kendi gerçekliğimizin de çok farklı iki görünümü var. Biz de kendimizi ya uzayın içinde hareket eden fiziksel bedenler ya da kozmik hologramın içerdiği girişim desenleri olarak görebiliriz. Bohm bu ikinci görüş açısının daha doğru olduğuna inanıyor, çünkü ona göre, kendimizi holografik bir evrene **bakan** holografik bir akıl/beyin olarak görmek de yine bir soyutlama, temelde ayrılmasına olanak olmayan bir şeyi ikiye ayırma çabasıdır. (sayfa 91-92)

BEYNİNDEKİ HOLOGRAM DÜNYAN

İster inan ister inanma... İster kavra ister kavrama! İşte mutlak bilimsel gerçek!

Hayal dünyanda yaşıyorsun!

Görüyorum dediğin; algıladığın her şey, beyninin içinde oluşan bir (3D değil) çoklu D holografik dünya!

Beyne gelen beş duyuya dayalı veya beş duyu ötesi tüm elektromanyetik dalgalar, bu organ tarafından veritabanına göre değerlendirilerek, beyninin içindeki **holografik çok boyutlu görüntü halinde dünyanı** (kozanı-cocoon) **oluşturuyor!** Yani dış dünyada değil, beyninin içinde oluşan hayal dünyanda yaşıyorsun, kim olursan ol!

Algıladığın ve hüküm verdiğin her şey, algıladığının sûreti kadarının yani bir enstantanesinin, dünyanda oluşan simgesi!

Herkes kendi dünyasında yaşamakta ve yaşayacak sonsuza dek! Dünyan ne kadar gerçek geliyorsa sana, cennetin veya cehennemin de o kadar gerçek olarak sonsuza dek yaşanacaktır!

Herkesin, dünyasındaki her şeyi, veritabanını oluşturan değerlerine göre yerleştirdiği şeyler... Sevindiren, mutluluk veren ya da üzen yakan her şey, veritabanını oluşturan değerlerin yüzünden meydana gelmekte!

Şimdi **yenilenme** zamanı işte!..

Kuantum Potansiyelin; Kozmik elektromanyetik açılımın; ve de beyin adıyla bilinen dalga dönüştürücünün ürettiği çok boyutlu holografik dünyaların varlığını keşfetme süreci! Bu yazıda artık bunları da açıklamaya çalışalım ki; kuantum kafe, kuantum healing, kuantum pasta, kuantum Esmâ saçmalıklarına belki son verebilelim, hiç olmazsa anlayabilenler indinde!

Ama önce şunu iyi bilelim...

Allâh Rasûlü Hz. Muhammed (aleyhisselâm)'ın, **Kur'ân-ı Kerîm**'in ve tüm hakikat ehli zevâtın geçmişin şartları içinde misal yollu, işaret yollu, mecaz yollu anlatımlarının, bugünün bilimsel bulguları eşliğinde yeniden değerlendirilip, verilmek istenen mesajın yepyeni anlamının sıfırdan kurgulanması zamanı!..

Yeryüzünde açığa çıkmış en muhteşem beyin **Allâh Rasûlü Muhammed Mustafa** (aleyhisselâm)'ın bütün bildirdikleri kesin gerçeklerdir. Anlayabilirsen...Veritabanın yeterli ise...

Kur'ân-ı Kerîm mutlak gerçekleri dillendirmiştir, **"OKU"**masını öğrendiyisen!

Hz. Âlî'den yakın tarihlere kadar yaşamış tüm hakikat ehli, müşahede ettikleri gerçekleri çeşitli misal veya işaretlerle anlatırken hep aynı sistemi **"İKRA-OKU"**arak anlatmaya çalışmışlardır.

Konuya bir misal ile girelim; her şeyi misallerle anlattık vurgusu çok yapıldığı için geçmişte Kutsal BİLGİ kaynağımızda...

Bugün televizyonundan DLNA ile veya blu-ray player üzerinden Youtube'a bağlanıp Avustralya'dan yüklenen veriyi-görüntüleri anında seyreden; Türkiye'den Japonya veya Amerika'yla anında görüntülü görüşen sizi, alıp ışınlasalar, bin sene önceki elektrik nedir hayal edemeyen bir topluma... Şu an yaşadıklarınızı kullandıklarınızı nasıl anlatırdınız onlara? Anlatmak için kullanacağınız örnekler onlara ne kadarıyla olayın gerçeğini yansıtırdı?

Verdiğiniz misallerden yola çıkarak, olayın ne ve nasıl olduğunu ne kadar kavrayabilirlerdi?

İşte dünküler, beyin bugün farkında olmadığı özellikleri aracılığıyla, bugün henüz fark edemediğimiz ya da ucundan kıyısından farkındalığını yaşadığımız sistemin gerçeklerini mecazla, misalle, işaret yollu anlatmaya çalışmışlardır. Ne var

ki, o kapasiteye sahip olmayanlar misallere, mecazlara, anlayışlarına göre hayalî oluşumlar giydirecek, konunun özünden bambaşka yollara sapmışlardır.

Öyle ise bugün yapılacak ilk iş...

Din ayrı şeydir, bilim ayrı şeydir safsatasını bir yana koyup...

Bilimsel gerçekliklere dayalı bir şekilde Din-sistem anlayışını yeni baştan kurgulamaktır!..

Çünkü, bilimselliğin çalışma alanı olarak deşifre edilmeye çalışılan Sistem, yapı, gerçekte Din kapsamındaki kişiler tarafından bir şekilde "OKU"narak, misaller veya mecazlarla anlatılmaya çalışılmış yapının ta kendisidir!

Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm) veya hakikat ehli zevât tarafından işaret yolu bildirilen realite, gerçekte günümüz biliminin çözmeye çalıştığı alandan farklı bir şey değildir! Bu yüzdendir ki "**DİN**" denince hayalî kurgular üretmek yerine; algılayabildiğimiz gerçekliklerin ne şekilde mecaz ve misallerle anlatılmış olduğunu çözme noktasında olmalıyız.

Bunu yapmazsak ne olur?

Bilimsellikten ve "**DİN**"in gerçeğinden ayrı düşmüş çağdaş fikir akımları ve kabuller etkisi altında "**DİN**" kapsamında vurgulanan Evrensel gerçekleri değerlendirmemiş olduğumuz için sonsuza dek yanarız!

Tanrı kavramına dayalı din anlayışınızdan, "**Allâh**" adıyla işaret edilene dayalı "**DİN**" anlayışına geçip, tüm olayı en baştan buna göre kurgulamazsanız, tüm hayal ettiklerinizin bir balon gibi patladığını gördüğünüz günde asla geri dönüşünüz olmayacaktır!..

Öncelikle, tek şansınız, Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm)'ın "**Allâh**" adıyla neyi anlatmaya çalıştığını fark etmenizdir!.. O ötenizde, gökte oturan bir tanrıdan asla söz etmiyor! Ötedeki bir tanrıya yönelmeden söz etmiyor!

O, ötesindeki bir tanrının postacı-elçisi, "prophet", "messenger" değil! Bunlar çağdışı ilkel tanımlamalar! O, Allâh Rasûlü!

Eğer DİN konusunu anlamak istiyorsanız öncelikle konuya, dışa, öteye, uzaya bakan bakış açısıyla değil, **beyninizin derinliklerine yönelerek**, derûnunuza yönelerek, varlığın içselliğine yönelerek hakikatinizi araştırmak zorundasınız!

Ya da çölden gelen cahil kadın gibi "*tanrı tek ona inanıyorum*" deyip parmağınızla yukarıya işaret edeceksiniz!

Neyse konuyu fazla yaymadan özetlemeye çalışayım... Öncelikle de şunu belirteyim ki, burada yazacaklarımın detaylı bilgilerini internette Youtube'da bilim adamlarının ağızından İngilizce olarak dinleyebilir, ya da www.okyanusum.com'dan bir kısmını Türkçe izleyebilirsiniz.

Kuantum Potansiyel... Evren içre evrenlerin bir hayal, bir tasarım alanı olarak mevcut olduğu her türlü şekil, sınır, mekân gibi kavramların söz konusu olmadığı; varlığında sonsuz anlam yaratan... Tasavvuftaki tanımlamasıyla "**Esmâ mertebesi**"! Bu potansiyeldeki sayısız sonsuz özelliklere, çeşitli "**Allâh isimleri**" ile işaret edilmiş. Burada lokalize isim müsemmaları mevcut değil. "**Aliym**" ismiyle işaret edilen özellik dolayısıyla, bu potansiyel kendini ve potansiyelini bilir ve sonsuz potansiyelini "**seyr**" eder. İşte tasavvufta "**ilmiyle ilmini ilminde seyrederek**" denilen boyut budur. Fâtîha Sûresi'ndeki "**El Hamdu Lillâhi Rabbil'âlemin, Er Rahmân-ir Rahîm**" âyetlerinin bir işareti de bu husustur. "**Vahdet-i Şuhud**" bu potansiyele işaret eder.

Her şey bu boyutta olup bitmiştir!

Bu boyutun açılımından, **tecellisinden, açığa çıkmasından** vs. söz edilmez; edilemez!

Kozmik elektromanyetik açılım boyutu... Kuantum potansiyelin **ilminde, ilmiyle yaratılmıştır!** İkinci Hayal âlemidir!.. Âlemlerin aslıdır!.. Varlığı vehim nûrundan oluşur! Dalga okyanusudur! Algılanan ve algılanamayan her yapı veya özellik bu boyutta dalga boylarından oluşmuştur. Türüne göre oluşmuş beyinler, bu dalga boyu yapının bileşimsel -konvertörler-dönüştürücüleridir. "**Mâliki Yevmiddiyn**" âyeti buraya işaret eder. "**Vahdeti vücud**" anlatımı bu plana aittir.

Beyinler... Tüm varlıkta, dalga dönüştürücüsü olarak var olmuş dönüştürücülerdir. Birimlerin çok boyutlu holografik dünyaları bu dönüştürücüler tarafından oluşmakta; her birim kendi holografik dünyasında yaşamaktadır; dışallıkta yaşadığını sanarak! "**İyyake na'budu ve iyyake nesta'iy**"den itibaren bu oluşumu açıklar.

Ruh... Mânâlar toplumu demektir. "**Sen bu işin ruhunu anlamamışsın**" cümlesindeki mânâsı itibarıyla! Aynı zamanda hayatiyete işaret eder. Her birim canlıdır, varlığı hayatiyetidir; hayatiyeti de ildir! Hayat ve ilim ayrılmaz iki vasıftır! İlim

açığa çıkış kapasitesine göre şuur veya bilinç adlarını da alır. Hayat sahibi olan canlının varlığının ihtiva ettiği anlam “**ruhu**”dur! Bu mânâ itibarıyla, **Kozmik elektromanyetik açılım boyutu**, Ruh-u Â’zâm diye tanımlanmıştır. Akl-ı evvel’dir; Hakikat-i Muhammedî’dir. Unutmayalım ki bu isimler obje değil, bir özelliğe işaretir!

“**Allâh**” adıyla işaret edilen... İndinde bir “**nokta**”dır **Kuantum Potansiyel!**.. İlimimize göre, sayısız “**nokta**”lardan bir nokta! **Zâtî** ilminde var olan “**nokta**”lardan bir nokta; “**Esmâ**” âlemlerinden bir âlem! Zâtıyla Esmâ’sını bilen; Esmâ’sında kudretini seyreden! İsimleriyle işaret edilen özelliklerden yaratılmış ruhların her birinde bir özelliğini açığa çıkaran, çıkardığı özelliklerle seyreden! “**Ben**”likleri yaratıp, her bende “**Ben**” diyen!.. Ve dahi tüm algılayan ve algılananlardan berî olan! Tek diyebileceğimiz bu konuda: “**ALLÂHU EKBER**”! (Bu konuda daha detaylı bilgi “**YENİLEN**” kitabında, “**Ekberiyet**” isimli yazıda.)

Bu kısa toparlama ve özetten sonra şimdi gelelim “**DÜNYALARIMIZA**” ve beyin konusuna...

Şu an için fark etmemiz ve kavramamız gereken en önemli konu, beynimizin nasıl çok boyutlu hologram dünyamızı oluşturduğu hususudur. **Biz dış dünyada bilfiil yaşadığımızı sanırken, nasıl oluyor da gerçekte kendi hayal dünyamızda, kozamızda yaşıyoruz?** Hayal içinde hayal içinde hayal; olarak tanımlanan çok boyutlu holografik dünyamızın hâli hazır şartları nasıl oluşuyor ve gelecekte ne olacak? Dışsallıkla bağlantı noktası neresi dünyamızın!..

Herkes kendi dünyasının efendisi! Kralı veya kraliçesi... Başkaları o dünyada yalnızca figüran, yardımcı aktör veya aktris! Herkes, çevresindekilerden kendisine yansıyan kadarına göre ona bir rol biçerek dünyasının içine alıyor ve dünyasında onunla eğleniyor veya ağlıyor!

Beyin bir dalga dönüştürücüsü demiştik... Dışarıdan beş duyu ya da ötesi kanallardan kendisine ulaşan sayısız dalgalardaki ruhu (mânâyı-anlamı) mevcut veritabanındaki bilgilere **GÖRE** değerlendirerek ona bir hüküm veriyor ve onu hayal ediyor! Tıpkı TV’ye gelen dalgaları dönüştürücünün açıp-dönüştürüp, ekranda görüntülenen sûret haline getirmesi gibi!.. Böylece tâ en küçük yaşlardan başlayarak, dış dünyada bilfiil yaşadığımızı sanarak, beynimizin içinde çok boyutlu holografik dünyamızda yerimizi alıyoruz!

Biraz daha açalım oluşumu...

Bilimsel olarak kesinlikle tespit olmuştur ki... Görüyorum, duyuyorum, tutuyorum dediğiniz her şey, gerçekte, çeşitli şekillerde beyin adını verdiğimiz dalga çözücüye ulaşan çeşitli frekanstaki dalgaların, veritabanındaki önceki verilerin değerlendirilmelerine göre çözümlü; beyin içindeki hayal dünyayı oluşturan görüntü diye ya da duyma diye ya da dokunma diye tanımlanan dalga boylarına dönüştürülmesi (convert edilmesi) sonucu, bilincin içinde yaşadığı çok boyutlu hologram yapı olarak oluşmasıdır!..

Kısacası, tümüyle size özel **dünyanızda** yaşamaktasınız, doğduğunuzdan bu yana ve ölümsüz olarak sonsuz gelecekte!

Beyniniz, görüyorum dediğiniz kişi veya nesnelere yansıyanlar ise, asla bizâtihi o kişi veya nesne olmayıp; yalnızca **o anki enstantanesidir**; tıpkı ardi ardına çekilen fotoğraf kareleri gibi! Bu enstantaneleri beyniniz önceki veri kayıtlarına göre değerlendirmektedir!

Yani, siz gerçekte, beyninizin içinde yaşamaktasınız ve hayatınız o enstantanelerin oluşturduğu albümler arasında dolaşarak geçmekte! Beden vefat edince de beş duyu aracılığıyla dışarıdan gelen enstantaneler tümüyle kesileceği için; **bütün yaşamınız beyninizin oluşturduğu o kozanızın-dünyanızın içindeki albümler arasında geçecektir**, tıpkı rüya olayında olduğu gibi! Daha sonra da **çinde bulunduğunuz boyutun canlılarından alacağı sinyallere göre, gene dünyasında, veritabanına göre değerlendirmelerle yaşamını sürdürecektir!**

Beyin genelde kendisine en güçlü yansıyan enstantaneleri ana veri gibi kabul ederek, onları bir türlü “**cache**”e -ara bellek- alır, yöneldiğinde hemen hatırlamak için. Bilgisayarınız internette bir yazıyı veya bir sayfayı nasıl “**cache**”ine alır ve o “**cache**”i temizlemediğiniz takdirde, eskiden alınmış ara bellekteki bilgiyi önünüze getirir.

Benzeri şekilde, mesela bir kişiyi düşündüğünüzde de, ona dair en güçlü yerleşik enstantaneleri düşünce alanına getirir. Böylece o kişiyle karşı karşıya olduğunuzda, hiç farkında olmadan o kişi hakkında, üç veya beş veya 20 yıl önceki kayda girmiş enstantanelerdeki hüküm veya yorumunuza dair bakışla değerlendirme yaparsınız. Bu da **kilitlenmenin** bir başka türüdür. Bu konuda **Allâh Râsûlü** bir uyarı da yapmıştır mesela...

“Bir kişiyi bir sene hiç görmemişseniz, bir yıl sonra gördüğünüz kişi, sizin bir yıl önceki gördüğünüz kişi değildir.” Bu sebeptendir ki, kişiler hakkında **geçmişe dönük kilitlenmelerden** kurtulup, yani “cache”i, hızlı bilgi getirme belleğini sık sık temizleyip; yaşanan andaki enstantanelere göre yeni objektif değerlendirmeler yapmak gerekir.

Burada şunu da hatırlatalım... Göze göre et olarak görülen bildiğimiz beyin, orijini itibarıyla, nöron altı yapısıyla sanki bir frekans yumağı şeklinde bir yapıdır ki, henüz günümüz bilimi, olayı bu boyutta değerlendirme yetisinden mahrumdur. İşte bu hâli itibarıyla da **“RUH”** adıyla anılır. Aslı **“Nûr”** diye tanımlanır. **“NÛR”**, ilimdir! **Data**’dır! Çünkü aynı zamanda bir anlam paketidir bu yapı ve ölümsüzdür. Ebedî yaşar! Bu yüzdendir ki, **“ölüm tadılır”** denilmiştir; ölüp yok olunmaz!

Karşınızdaki kişi de aynı şekilde kendi kozasında (cocoon) veya başka bir değişimle çok boyutlu holografik dünyasında yaşamaktadır. Onun dünyasından, bedenselliğine yansıyan anlık enstantaneler ise, size yansıdığı anda, bu beyin dediğimiz dönüştürücünüzde, eskilerin hayal adını verdiği çok boyutlu hologram olarak dünyanızda yerini almaktadır, değer yargılarınıza GÖRE!

Her insan dünyaya yalnız gelir, yalnız yaşar ve yalnız gider sözünün dayandığı realite de budur!

Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm)’ın **“dünyanızdan...”** belirlemesinde bahsettiği şey de budur ki; anlamı, **“sizin değer yargılarınıza göre oluşmuş dünyalarınız içindekilerden...”** demektir müşahedemize göre.

Kimimizin evi çok boyutlu holografik dünyası kozası saraydır; kimimizin ki çöplük ev! Hani şu gazetelerde gördüğümüz çöplük evler türü... Adam çıkar, kendi değer yargısına göre en değerli bulduğu çöpleri, atıkları toplayıp evine doldurur da; nihayet pis kokulardan zabıta gelip evi temizlemek zorunda kalır ya... Bazılarının da çöplük evi bile yoktur; onlar **“homeless”**, halk diliyle **“evsiz”**, beyinsizdir!

Dünyanız, sonsuza dek, içinde yalnızca sizin yaşayacağı bir dünyadır! İçine yerleştirdiğiniz nesnelere, değerler ve kişi enstantaneleriyle oluşan o hayal dünyanız, ya cennetiniz olmaktadır-olacaktır ya da cehenneminiz!

Her an dışallıktan beyninize ulaşan dalgalar daha önceden evinize yerleştirmiş olduğunuz ya çerden-çöpten fikirlerin değerlerine göre değerlendirilecektir ya da evrensel (Sünnetullâh) değerlere göre değerlendirilip ona göre yeni eviniz inşa olacaktır.

Sonsuza dek; dünya-berzah, mahşer, cehennem ve cennet aşamalarında hep dünyanızda-kozanızda olarak yaşamaya devam edeceksiniz aldığınız enstantanelere göre değerlendirmelerinizle.

Vefat ile beden yaşamı sona erdikten sonra yani bildiğimiz beyin ortadan kalktıktan sonra dahi, mevcut beynin back-up’ı hükmündeki dalga yapılı beyninizle bu anlattığım şekilde devam edecektir. **Kur’ân-ı Kerîm** ve **hadislerde** anlatılan tüm aşamalar haktır, doğrudur yaşanacaktır; bu anlattığım esaslara göre... **Kur’ân-ı Kerîm Çözümü** isimli çalışmamızı bu anlayışla okuyabilirseniz, bugüne kadar okuduklarınızdan bambaşka bir anlatım ile karşılaşacaksınız ha keza!

Âyet veya hadislerdeki derinliği düşünemeyenlere göre süregiden, **“insanın kuyruk kemiğinden bedeni yeniden oluşacak ve bu et-kemik bedenle yaşamına devam edecektir”** anlayışı eski, çağdışı bir anlayıştır. Misalî anlatımı değerlendirememekten kaynaklanmaktadır. **“Güneş, Dünya’ya 1 mil mesafeye gelecektir”** hadisindeki mucizevî bilgi, **günümüzün Güneş büyüyüp Dünya’yı buhar edecektir** bilgisiyle tümüyle örtüşmektedir. Bu durumda Dünya ortada kalmayacaktır ki, toprak kalsın, içinde kuyruk kemiği kalsın! Bu ifade, insanın ölüp yok olmayacağına, yaşamına devam edeceğine misal olması için kullanılmıştır.

Keza, **Yahudi bilginlerinin sorusuna cevap** mahiyetinde olan âyeti de derinliksiz Müslümanlar kendi üzerlerine almışlar; **“RUH hakkında az bir ilim verilmiştir size”** diyen hitap, soruyu soran Yahudi âlimlerine olduğu hâlde; bunu hiçbir Müslüman bilemez diye değerlendirmişlerdir. **Gazâli** bu konuda özetle şöyle diyor olayın anlattığım gelişimini açıkladıktan sonra... **“RUH’un hakikati ve mahiyeti bilinir. Bunu bilmeyen velî olmaz zaten!”**

Senin ruhun, bizâtihi varlığındır! Dünyandır! **“Ruhlarınız bedenlerinizdir; bedenleriniz ruhlarınız”** hadisini düşünün.

Sen, şu an dünyandan ibaretsin! Ne var ki...

Bildiğin bu dünya, bilincin ötesinde **“halife”** diye tanımlanmış olan **derûnî** bir yanın da var! Oysa, **Kozmik Elektromanyetik açılım boyutuna açılan bu kapından habersizsin!**

Dünyana aldıklarını, o derûnî yanına (Esmâ mertebesi özelliklerine) açılan kapıyı açıp, arkasından aldıklarıyla oluşturursan, işte o zaman dünya cennet olur ve yolun sonu **Allâh**'a erer!

“Arınıp saflaşan, gerçekten kurtulmuştur!” (Kad eflaha men tezekkâ) (87.A'lâ: 14) âyeti, dünyanı arındırmaktan söz etmektedir.

Kozan olan hayal dünyanın, genlerinden gelen ve çocukluğundan beri oluşan şartlanmalarının getirisi olan değer yargılarıyla dolmuştur. Veritabanının tamamıyla şartlanmalarına dayalı değer yargılarıyla oluştuğu içindir ki, yaşamına da bunlara göre yön verirsin.

Kısacası yaşamın, dünya, tümüyle dışsalık üzerine kurgulanır!

Asla farkında değilsindir, dışarıda değil kendi kozan olan dünyanda geçtiğini bütün ömrünün!

Her gece, algılamakta olduğun tüm kişi ve nesne enstantanelerinden uzaklaşıp, dünyanın görüntüleriyle yaşadığın hâlde; **“dünyanda-kozanda yaşam”** deneyimini tattığın hâlde, bunun anlamını ve işaretini hiç düşünmezsin!.. Uyku adını verdiği kozanda dünyanı yaşama sürecinde, ne yanındaki eşin kalır, ne bitişik odadaki çocuğun, ne de diğer yakınların!

Bedenin vefat edip ölümü tattığında (bedensiz yaşama geçtiğinde de) tüm bedenselliğinin dışsallığındaki enstantane kişilikler ve nesnelere geride kalır, sen dünyadaki değerlere göre, o boyutta karşılaştığın olayları değerlendirerek sonsuz yolculuğuna devam edersin.

Koza-dünyanı yaşamını fark etmeyip, dışsallığı gerçek sananlara, bu gerçeği geçmişte bilimsel yollarla anlatma imkânı olmadığı içindir ki; **“DİN-SİSTEM”** iman esasına dayalı olarak, mecaz ve işaretlerle, misallerle anlatılmıştır hakikat ehli olan Rasûller, Nebiler, Velîler tarafından.

Amaç, kişinin şartlanmalarındaki değerlere göre oluşmuş, dışsallığın enstantaneleriyle bezenmiş çerden çöpten evini arıtarak, orayı sultana yakışır saray haline dönüştürmektir.

Sultan, **Allâh** adıyla işaret edilenin, isimlerle işaret edilen özellikleriyle yaşayandır! **“Halife”**dir!

Kozasını delebilen, kozmik elektromanyetik açılım boyutunun, dalga okyanusunun nimetleriyle yaşar **“Velî”** olarak... Dünyası da cennet olur...

Hadis: **“Cennet yaşamında herkese bir dünya verilecektir ki en küçüğü bu dünyanın 10 misli... Ve orada dilediğin senindir, denilecektir”**... Yani herkes dünyasının efendisi olacaktır.

Dünyası çöplük ev olarak kalanlar, ya da **“homeless”** **“evsiz”**ler de, beynini değerlendirememenin sonucunu yaşayacaklardır sonsuza dek yanarak!

Esasen beyin konusunda yazılacak çok şey daha var... Bugün yazılanların bir kısmını 1966 yılında yazılmış **“Tecelliyât”** kitabında; bir kısmını 1978 yılında **“Evrensel Sırlar”**da (basımı 1990) okumuştuk. Günümüz biliminin ulaştığı gelişmeler ise konuya son noktayı koydu, bu yazıda açıkladığımız alanda. **www.okyanusum.com** adresinde videolar bölümünde beyinle ilgili son bilimsel açıklamaları izleyebilirsiniz. Umarım **Allâh** nasip etmiştir de bu konuda daha ileri düzeyde bilgileri ve konunun çeşitli bağlantı noktalarını; akla takılacak çeşitli soruların cevaplarını yazarım, ömrüm elverirse.

Şu kesin gerçektir ki, evini yenilemeyenler, tüm değerli sandıkları nesnelere ve enstantane yakınlarının bir değer ifade etmediği süreçte, büyük hüsrana yaşayacaklardır!

Ya aklını kullan ilmi değerlendir; ya da **Allâh Rasûlü Muhammed Mustafa** (aleyhisselâm)'a teslim ol, dediklerini yaparak evini arındır! Başka yol yok kurtuluşun için.

15 Şubat 2010

BEYİNDE VERİLERİN YERLEŞİMİ

Evren, gerçeği itibarıyla holografik tümel yapıdır. Ancak **bu tümel yapı**, sonsuz sayıda, bakılınca **parçacık** özelliği gösteren **değişik frekanslı dalgalardan** oluşmuştur!.. **Her dalga boyu paketi ancak kendi türünden olan dalgalar tarafından algılanabilmektedir!..** Böylece de **çokluk kavramı** ortaya çıkmaktadır.

Evrendeki holografik bilinç ise, **“Allâh’ın ilim sıfatı”**ndandır; ve holografik esasa göre **her zerrede, parçacıkta, dalgada tümüyle mevcuttur!**

“İnsan” da hakikati itibarıyla bu ÖZ’den gelme “NEFS”teki bilinçten ibarettir!

Evet...

“Evrensel Öz”ü, bünyesinde barındıran; ve o **“Evrensel Öz”de** mevcut olan tüm özellikler holografik bir biçimde kendisinde barınan, bir tür titreşimden ibaret **beyin!..**

Sonsuz sayısız dalgalardan, **titreşimlerden ibaret**, tasavvuf ehlinin **“hayal”** olarak nitelendirdiği bir **evren!!!**

Ama, bu titreşim, insan bedeni denilen moleküler yapıda, hücre yapıda, **beyin** ismi altında bir birimsellik ve bedensellik hissini ve düşüncesini oluşturuyor!

Bu oluşma nasıl başlıyor?..

Bu oluşma, çocuğun doğumundan sonraki ilk aylarda meydana geliyor.

Dışarıdan belli dalgalar olarak beyne ulaşan çeşitli veriler, kendilerini kabule hazır olan hücreleri kendi frekanslarına programlayarak; o andan itibaren o hücrelerin faaliyeti hâlinde, beyinde kendi anlamlarının oluşmasını temin ediyorlar!

Buna, ister şartlanma diyelim, ister beynin belirli bilgilerle programlanması ya da programlandırılması diyelim; değişen bir şey olmaz, çünkü işlem ayıdır.

Daha sonra belli değer yargılarının empoze edilmesi ile kişide, kendini madde beden kabulü hâli başlıyor.

Beyin esas itibarıyla, her türlü bilgileri alıp, kabullenmeye yönelik bir yapı...

Hiçbir bilgi kaydı yokken, o çocuk elini sığağa dokundurduğu anda **“sıcak, cızz!..”** diyorsunuz. O dokunduğu nesnenin **“sıcak, cızz”** olduğu, beyne giriyor. Daha sonra siz tekrar aynı nesneyi ona götürdüğünüz zaman o, bunu **“sıcak, cızz”** diye nitelendiriyor.

Bu misalde olduğu gibi, aldığı her türlü bilgi, beyinde yer ediyor ve bu, beyinde yer eden bilgilere göre de o beyinde **“değer yargıları”** oluşuyor. Tâ ki bir başka bilgilendirme ile o değer yargısı değiştirilmediği sürece... Sonra da o kişide ölene kadar o değer yargısı devam edegidiyor...

İşte, bu tür bilgilendirme veya şartlandırma ile kişi, bedene dönük tasarruflarını kendine ait gibi kabul ediyor. Bunun neticesinde de, kendini bir beden olarak görme, bir birim olarak görme hâliyle bloke olmuş oluyor! Bu kayıtların neticesinde ise kendine, orijinindeki **“Evrensel Öz”** cevherinden mahrum yaşam tarzı cezasını vermiş oluyor!

Denebilir ki, çevre onu bu şekilde şartlandırıyor?.. Bu hiç önemli değil! Mazereti ne olursa olsun bunun sonuçlarını yaşamaktan da hiçbir şekilde kendini kurtaramaz!

Sistemde mazerete yer yoktur!

Onun kendini cezalandırması, şu sebepten...

Çevre ona her şeyi verebilir ama, onun çevreden gelen bu bilgileri, erişebildiği en son ilmî verilere göre tetkik etmesi, araştırması ve ona göre değerlendirmesi gerekir.

Her şeyi körü körüne kabullenmeyecek; o aldığı bilgilerin gerçek olup olmadığını **bilimsel veriler içinde araştırarak** ve ondan sonra karar verecek.

Eğer bu tür bir çalışma yapmadan, körü körüne önüne her gelen bilgiyi kabullenirse, kendi kendisini diri diri mezara girmeye mahkûm etmiştir...

Mezar deyince, bunu yalnızca topraktan bir mezar olarak kabullenmeyin!..

Et-kemik bedenler de bilincin mezarıdır!

Dünya'da iken kendini mezardan kurtaramayan, âhirette de kendini mezardan kurtaramaz!

Bilincin, beden kaydındaki hâlinin bir tür mezar yaşamı olduğunu fark edememesi; onun, gelecekte bedenle birlikte, toprak mezarda hapis kalmasına yol açacak; daha sonra da kendi kabir âlemindeki kişisel yaşamına neden olacaktır.

Eğer Dünya'da yaşarken, **et-kemik kabirden bilincini kurtaramazsan**; ölüm denen olayla birlikte işe yaramaz hâle gelen madde bedenle birlikte, kabre diri diri konursun; ki bu durumda, çifte mezar içinde hapis kalmışındır!.. Hem benlik, hem kabir!

Öyleyse, bize düşen, öncelikle yapmamız gereken şey, kendi gerçek varlığımızın ne olduğunu iyice kavramaktır!

Neyiz, ne değiliz, ne kadarız?.. Bunları çok iyi anlamak lazım...

Et-kemik beden değiliz ama, et-kemik bedensiz de bir şey yapabilmemiz mümkün değil!.. Şayet, et-kemik bedenin ihtiyacı olan gıdayı vermezsek, o et-kemik bedenin faaliyetleri ve girdileri ile yaşamına devam eden beyin, gerekli çeşitli fonksiyonları icra edemez...

Hâlbuki, ölüm ötesi yaşamın kendisiyle devam ettiği, **ruh** adıyla bilinen bir tür **ışınal-astral beden**, bilincini ve tüm girdilerini beyinden alır. Öyleyse, bedene, gerek duyduğumuz ölçüde ihtiyaçlarını vermek zorundayız. Ancak ne kadar?.. Beynimizin ihtiyaç duyduğu nispette!..

Beyin, bilincin oluşturucusu, aracıdır... Ancak, sadece aracı olmayıp, inşa ettiği yeni bedene kendindeki özellikleri yükleyicidir de! Sahip olduğu özellikleri ona kazandırandır.

Bunu bilerek beden ve dolayısıyla beynin hakkını, hakkıyla vermek gerekir... Ama, bedene esir olmadan!.. **Bedenin istek ve arzularıyla bilincimizi bloke etmeden ve kayıt altına almadan!**

Eğer bunu gerçekleştiremezsek, burada bazı karışıklıkların içine düşersek, konuyu tam hakkıyla anlayıp, gereken çalışmaları yapmaktan geri kalırız. Böyle bir geri kalışın getireceği zararlar da, kolay kolay şu anda idrak edilemez.

Ne zaman ki, bu bedeni yitirir, bu ruh yapı içinde **yalnızca bilinç olarak** varlığımızı hissederiz, o zaman neler kaybettiğimizi anlarız.

Ne var ki o zaman da iş işten geçmiş olur! Çünkü, yitirdiklerimizi telâfi imkânı artık kalmamıştır!

Bu durumda, beden ve ne için var olduğunu iyi anlamamız gerekir. Ruhun ne ve nasıl var olduğunu iyi anlamamız gerekir...

"Ben" ismiyle ve kelimesiyle işaret ettiğimiz **"Öz"** varlığımız olan **"nefs"**imizin ne olduğunu, **"bilincin"** ne olduğunu, gerçek özelliklerinin neler olduğunu çok iyi kavramamız gerekir.

Eğer bunları kavrayabilirsek, o takdirde bu kavradıklarımızın gereğini yaşamak zorunda hissederiz kendimizi. Ya onun gereğini hakkıyla yaşarız, hâsılasını elde ederiz. Ya da, onun gereğini yaşayamayız, neticelerini de asla ve asla elde edemeyiz...

Çünkü;

“Kim bir zerre ağırlığınca bir hayır yaparsa, onu görür. Kim de bir zerre ağırlığınca bir şerr yaparsa, onu görür.”
(99.Zilzâl:7-8)

“...Sünnetullâh'ta asla değişme bulamazsın!” (48.Feth:23)

Hükmü, kesindir...

Çünkü, **yaşam, bir sistemdir! Sistemde kesinlikle mazerete yer yoktur!**

Bu sistemin içinde, herkes, sistemin şartları ve kurallarına göre kendini kurtaracak davranışları ortaya koyacak veya koymayacaktır... Bunun sonuçlarına da bizzat kendisi katlanacaktır!

İşte, **Allâh Rasûlü**, bu **Allâh Sistemi**'nin işleyiş düzenine göre, insanlara ne yaparlarsa yararlarını göreceklerini; neleri yapmazlarsa da sonuçlarına katlanmak mecburiyetinde kalacaklarını tebliğ etmiştir. **“Zorlayıcı”** olarak değil, **“uyarıcı”**, **“teklif edici”** olarak!

Evet!

Konumuza kaldığımız yerden devam ediyoruz...

Maddenin var olmadığını, evrenin bir **dalgalar-titreşim bütünü** olduğunu; daha açık bir ifadeyle, maddenin, kesitsel algılama araçlarına **göre** var olduğunu; **her boyutun kendine has yapısının, o yapıyı algılayan araçlara göre madde kabul edildiğini** anlatmaya çalıştık...

Öyle ise şimdi sıra geldi **“ÜST MADDE”**yi fark etmeye...

ÜST MADDE

“Üst madde” tâbiriyle anlatmak istediğimiz şey ne?..

Bu güne kadarki sohbetlerde, “Evrenin gerçek yapısını değil, kesitsel algılama araçlarımıza göre olan yapısını”, değerlendirebildiğimizi açıklamaya gayret ettim...

Ayrıca yine bu konuyu detaylı olarak “EVRENSEL SIRLAR”, “RUH İNSAN CİN”, “Hz. MUHAMMED’in açıkladığı ALLÂH” ve “Hz. MUHAMMED NEYİ OKUDU” isimli kitaplarımda elimden geldiğince izaha çalışmıştım...

Maddeden enerjiye doğru, yani madde-hücre-atom-atomaltı ve nihayet enerji yapı boyutu sıralamasını defalarca izah ettik.

Yalnız, bunun bir de “Üst madde yapı” yanı var! Ki buna pek değinmemiştik...

“Üst madde” var derken, “bir madde var, bir de bunun üstü var” şeklini anlamayalım!

Madde, bizim algılama organlarımıza göre varsaydığımız yapı! Fakat, bir de bunun bir “Üst Boyut”u var!..

Bu “üst boyut”u, bu güne kadar algılamamış, hatta üzerinde düşünmemiş bile olduğumuz için, direkt olarak anlatmam mümkün değil!

Bunu misal yollu anlatmaya çalışayım:

Şimdi, bir insanın vücudunu, bedenini ele alalım...

Bu bedende trilyonlarca hücre var. Bu hücreleri biz bugün, çok yüksek büyütme kapasitesi olan mikroskoplarla görebiliyoruz. Esasında vücudumuzdaki bu hücrelerin milyarlarcasının faaliyetinden haberimiz yok. Farkında bile değiliz...

O hücreler ne yapıyor? Ne tür ilişkiler içinde? Nasıl yaşıyor, nasıl ölüyor? Yerine yenileri nasıl meydana geliyor? Bunların hiçbirinden haberdar değiliz...

O hücrelerin her biri, belli bir canlılık ve kendi yapısal özelliği içinde de bir faaliyet hâlinde. Ama, dediğim gibi, biz bunun farkında değiliz!

Trilyonlarca hücreden meydana gelmiş beden, aslında tek bir hücreden oluşmuş!.. Bu tek hücrede mevcut kromozomlardaki genler, sayısız bilgileri ihtiva ediyor. Bu sayısız bilgileri ihtiva eden genlerin önerdiği doğrultuda hücreler çoğalmaya başlıyor. Değişik bileşimlerle, terkiplerle bir böbreği, bir karaciğeri, bir mideyi, kalbi, beyni meydana getiriyor!

Tümüyle apayrı görevler yapan organlar, o tek hücreden meydana gelme! **Her bir organın da kendine has bir bilinci, bir görevi ve bir çalışma sistemi var.**

Ama, biz dışarıdan baktığımız zaman, “insan bedeni” diyoruz ve bunu, bir tek yapı olarak ele alıp değerlendiriyoruz.

Nasıl ki, biz hücreleri göremiyorsak, biz kendi algılama boyutumuz ve kendi algılama araçlarımız olan organlarımızla bedendeki bu faaliyetleri değerlendiremiyorsak; kütleli bir isimle, karaciğer, kalp, böbrek gibi tanımlamalarla kaba bir biçimde olaya yaklaşıyorsak; şimdi bunun aynısını bir “üst boyut”ta ele almaya çalışalım:

Tüm Galaksiyi, yaklaşık dört yüz milyar yıldızdan oluşan galaksiyi bir beden olarak ele alalım... Bu galaktik bedenin hücreleri gibi düşünelim yıldızları! Galaktik bedenin organları veya hücreleri gibi...

Nasıl ki, karaciğerin kendine has bir yapısı, bir çalışma sistemi, bir kendi bilinci, organik bilinci ve bu bilinçle yaptığı bir görevi varsa; aynı biçimde galaktik bedeninin de organları veya hücreleri gibi olan yıldızların canlılığı söz konusudur...

Eğer uzaydan, belli bir mesafeden Dünya'ya bakarsanız, Dünya'nın üstünde doğru dürüst, ne bitkileri, ne hayvanları ve ne de insanları görürsünüz! **Dünya, tek başına bir küttedir.**

Ama, Dünya üzerinde bir insanlık âlemi var, hayvanlar âlemi var, sayısız nebatlar var. Bunlar da kendi içlerinde sayısız türe ayrılırlar. Herbirinin kendine has özelliği vardır.

İşte Galaktik yapı da, aynı şekilde dışarıdan bakıldığı zaman, bir beden, bir birim, bir kişilik hüviyetiyle var olan bir yapıdır!

Bu Galaktik yapı, bizim **"Samanyolu"** adını verdiğimiz, batının İngilizcede **"Milkyway"** diye adlandırdığı galaktik yapı, gerçekte bir canlı birimdir, **bir canlı varlıktır...** Ancak, bir başka galaktik bilinç tarafından, bu galaktik yapı bir canlı birim, bir canlı yapı olarak algılanır; bizim yapımız tarafından değil...

İnsanlık denen yapının bilinci olduğu gibi; aynen Dünya'nın da kendine has bir bilinci vardır. Dünya ismi ile işaret ettiğimiz bu planetin de kendine özgü bir şuuru vardır!..

Dünya'nın bir şuuru olduğu gibi, Güneş'in de bir bilinci vardır!.. Güneş'in bir şuuru olduğu gibi, Galaksi'nin de bir şuuru vardır!

Bu Galaktik bilinç içinde Güneş'in bilinci, bizim yapımızın şuuru yanında bir hücremizin bilinci mesabesinde. Galaktik yapı, aynen, bir insanın bilinci gibi, evren içinde bir bilinç sahibi birim olarak mevcuttur! Ve böylece milyarlarla galaktik birimler mevcuttur!..

Burçlar denen takımyıldızların da bir şuuru ve kişiliği vardır... **Muhyiddini Arabî, "Fütûhat-ı Mekkiye"** isimli kitabında, bu bilinç varlıklardan **"burçlarda yerleşik melekler"** diye söz etmiştir.

Evrende milyarlarla galaksi var, diyoruz ya! Aslında bunun anlamı, evrende galaktik boyutlarda mevcut, milyarlarla birim var demektir!..

Bizim yapımıza göre, bize oranla bir hücrenin bilinci ne düzeydeyse; Galaktik bedene, Galaktik kişiliğe nispetle de, bu Güneş Sisteminin, Güneş'in bilinci odur. Galaktik birime, benliğe göre bir yıldızın, bir Güneş'in şuuru ne ise, dedik...

Şimdi o Güneş'in yanında Dünya'nın, Dünya'nın üzerinde bir birimin yerini düşünün!.. Hafsalanız acaba alabiliyor mu?

Bir yıldızın yanında bir insanın yerini; ve de o yıldızın, Galaktik beden boyutunda yerini... Bunu anlatabilmek çok güç!..

Çünkü biz, beş duyu dediğimiz yalnızca kesitsel algılama organlarıyla ve yardımcı araçlarla hep **"madde altı"**na girdik; **"madde altı"** dediğimiz enerjiye giden boyutta mikrokozmosa gittik, makrokozmosu hiçbir zaman değerlendirmedik...

Neye benzer bu?..

Bir hücrenin çekirdeğinden veya bir kromozomdan, insan bedenine bakmaya benzer!

Bir hücrenin çekirdeğindeki bir gen, bu bedene, bu bilince, bu ana yapıya bakabilir mi? Hayır!..

O gene göre, bir organı dahi **idrak** etmek, hafsalasına sığdırmak mümkün değildir! O hücre çekirdeğini kapsayan mevcut stoplazma, sonsuz bir deniz gibi görünür, o "gen"e!..

Biz de diyoruz ki;

"Bizim yaşadığımız gezegenle, falanca gezegen ile falanca yıldız arasında boşluk var, hava var(!)"... **"Boşluk"** kelimesi boş!..

Burayı çok iyi anlamaya çalışalım!..

Daha önceki konuşmalarımızda dedik ki:

Her şey atomlardan oluşmuş bir yapı ve aslında biz, bileşik bir küttel. Benim vücudum da atomlardan oluşmuş, bir başka madde de...

İşte bu nedenle, biz eğer bu gerçeği fark edebilecek bir ilme sahipsek, algılarımız ki **atom boyutunda bileşik bir küttel.**

İşte bu, “**bileşik bir kütle**yiz” realitesi, bir alt boyuta, atom boyutuna indiğimiz zaman, “**yıldızlar arası boşluk**” kavramını ortadan kaldırıyor... Bir **tümel yapıyı**, bir **tekil yapıyı** fark ettiriyor bize, atom boyutu itibarıyla Galaktik boyutta!..

Biz, kopuk kopuk, birbirlerinden ayrı yıldızlar tasavvur ediyoruz ya gözbebeğinin verilerine **GÖRE**; bir yıldız burada, bir diğeri bilmem kaç ışık yılı ötede, diyerek!.. Oysa gerçekte, şu bedende hücreler birbirinden ne kadar uzaksa, bunu üst boyuta aktardığımız zaman fark ederiz ki, Galaktik boyutta da, o yıldızlar birbirlerinden o kadar uzaklıkta!..

İki yıldızın arasındaki boşluk, esasında boşluk değil, doluluk!..

Ama biz, bu doluluğu, gerek ilmimiz, gerekse algılama araçlarımız kısıtlı olduğu için yeterince değerlendiremiyoruz; ve onun için de, o muhteşem dev Galaktik bedeni fark edemiyoruz ve elbette, o Galaktik bedende mevcut bilinci!

Nasıl, şu bedende mevcut bir benlik kavramı ve bilinç mevcutsa, bu bedendeki benlik ve bilinç gibi, o Galaktik bedende de bir benlik ve bilinç var; her ne kadar genelde algılayamıyorsak da!..

Diyoruz ki:

Evrende, bir yerel gökadalır grubu içindeki Samanyolu'nun dış çeperinde, kenarda kıyıda bir yerdeyiz... Otuza yakın galaksi var civarımızda bizim! İşte bu otuza yakın galaksi esasında, otuza yakın, “**Bilinçli Galaktik Varlık**”tır! Belki de bir **aile!!!**

O otuza yakın Galaktik bilinç varlığın bir tanesinin bedenindeki bir “**hücre**” **bile değiliz** biz!.. Belki bir hücre, Güneş!.. Biz, o Güneş Sisteminin uydularından birinin üzerindeki milyarlarla insandan bir tanesiyiz!..

İşte, din terminolojisinde, “**melek**” kelimesi ile kastedilen varlıkların bir türü de bu galaktik boyutlardaki “**Ruh**”tur, Galaktik şuurdur, Galaktik bilinçtir...

Nitekim geçmiş öze ermişlerden birisi diyor ki:

“Biz, öyle bir melek tespit ettik, öyle bir varlık tespit ettik ki, O'nun bizden haberi bile yok!.. Bizim varlığımızdan haberi bile yok.”

Onun büyüklüğünü de çeşitli misallerle anlatmaya çalışıyor... Detayına girmeyeceğim.

Tıpkı bizim boyutlarda olduğu gibi... Bizim bedenimizin herhangi bir yerindeki hücrenin beynimizden, beynimizdeki bilinçten haberi olmayışı gibi; beynimizin ve beynimizdeki şuurun da o hücreden haberi yok!.. O hücre, vücutta doğuyor, büyüyor, gelişiyor, çoğalıyor, ölüp gidiyor.

İşte bu yapıyı “**üst madde**” adını vererek anlatmaya çalışıyoruz.

Zira her boyut, kendi yapısının varlıklarına veya algılayıcılarına **göre** “madde”dir!.. Tıpkı rüya içinde yaşarken, rüyada geçen olay ve yapıların bize “**madde**”ymişçesine gelmesi gibi!

Varlık skalasını 100 cm'lik bir cetvel gibi ele alırsak, enerji, salt enerji dediğimiz noktayı sıfır noktası olarak kabul edersek, daha sonra, kuantları, kuarkları, iyonları, atomları, molekülleri, hücreleri, algıladığımız maddeyi, 50 cm'ye doğru böyle yer yer koyarsak; içinde bulunduğumuz ve bize göre madde kabul ettiğimiz bu boyut, bu 50 cm'de yer alırsa; bunun daha ötesinde de evrensel boyutlara doğru, makrokosmoza doğru sayısız varlıklar vardır.

Biz, o varlıkların yanında, “**hiç**” hükmündeyiz!

O varlıkların “**sonsuz – sınırsız**”mişçesine değerlendirebileceğimiz yapısını, hafsalamıza sığdırmamıza imkân yok!..

Ancak, bunu fark etmek ve düşünmek de zorundayız!..

Eğer varlığı gerçek şekliyle tanımak istiyorsak, hafsalamızı zorlamak ve bu gerçeklerin farkına varmak; en azından bunları bilmek zorundayız!

Nasıl, atomdan hücreye, hücreden bedene bir sıralama mevcutsa; her biri bir diğerrinin içinde milyarlarca defa küçük, ama kendi yapısına ve varlığına göre bilinçli ise, aynı biçimde bizim, yanında milyarda bir veya trilyonda bir oranında kaldığımız ana dev yapılar da mevcut!..

Biz, o bedenlerin içinde, bir “**hiç**” mesabesindeyiz!..

Galaksi'nin, Galaksi adını verdiğimiz varlığın, bilinçli bir birim, belli bir yaşamı olan, bir bedeni olan bir canlı tür olduğunu fark etmeye çalışalım!..

Bizim yaşadığımız Dünya ve bu dünyanın devamı olan, "Âhiret" adı takılan, ölüm ötesi yaşam platformu... Cehennem veya Cennet hep o bedenin içinde bir organ!.. Belki bir organ bile değil!..

Büyükliğini, ihtişamını, azametini anlatmaya çalıştığım Galaktik büyüğümüz, kâinattaki milyarlarla bu tür birimden bir tanesi!.. Galaksimizin dahil olduğu evrenin bu köşesindeki otuz kişilik grup veya aileye mensup biri!.. Neyi konuşuyor, neyi tartışıyor, neyi düşünüyorlar?.. Bunlardan bîhaberiz!..

Bedende bir hücre; Galakside bir Güneş Sistemi!..

Ne hücrenin şuurundan, yapısal özelliklerinden, duygularından haberdarız!.. Ne de "Güneş'in Ruh"undan!..

Peki, bunlardan tüm insanlar bîhaber olarak mı geçip gidiyor?

Hayır!..

İşte, işin püf noktalarından, öz noktalarından biri burası...

Ana yapı ne kadar küçülürse küçülsün veya ne kadar büyüse büyüsün, ister mikrokosmoza inelim, gen boyutuna gidelim, bakteri boyutuna gidelim, muon, kuantum boyutuna inelim... İster Güneş veya sair yıldızlar boyutuna çıkalım, Galaktik birim, Galaktik varlık boyutuna çıkalım...

Hepsinin, "Öz"ü ve "Zât"ı itibarıyla, "holografik" esasa göre aynı varlık ve aynı cevherden meydana gelmesi nedeniyle; skalanın herhangi bir boyutundaki birim, "Öz"üne, "Zât"ına doğru bir yolculuğa çıkabilirse; veya bir diğer ifadeyle, "Zât"ına doğru bir sıçrama yapabilirse, o Nokta'da, kendisinden sayısız defa mikro veya sayısız defa makro plandaki birimlerle iletişim kurabilir!

Bu iletişim, Zâtî iletişimdir... Ama bunun için de kişinin ilk önce kendi Zât'ını bilmesi gerekir...

Kendi Zât'ını bilmekten murat nedir?

Önce, kendi bilincini, bulunduğu boyutun bir bilinci olma kaydından soyutlayacak, bu blokajdan kurtulacak! Şartlanmalar, değer yargıları, duygular, birimsel kabuller gibi tüm hâllerden uzaklaşacak! Bilincini arındırarak!

Çünkü, evren, kâinat biliyoruz ki, Sonsuz-Sınırsız Tek'in ilminden hâsıl olmuş bir yapı... Bu yapıda Evrensel Öz, Zât, İlim, her noktada ve zerrede mevcuttur!..

Dolayısıyla, sizin gerçek "Öz Şuurunuz", Öz'ünüz, Zât'ınız, mikro plandaki veya makro plandaki, bir atom şuru veya Galaktik bilinçle aynıdır...

Ama bir bedende onun şartları içinde oluşmuş "Bilinç", olmamız nedeniyle, çeşitli var kabullerle, varsayımlarla, gerçekten kopmuş, kalıplanmış, bedenlenmiş, bloke olmuş ve "birimsel bilinç" hâline gelmiştir...

Oysa, bilinç dediğimiz şey, eni boyu, ağırlığı, şekli olan bir şey değildir!

Bilincin sınırları, kayıtları, blokajı kendisine yüklenen yanlış bilgilerle meydana gelir.

Bilinç, bu yanlış bilgilerden arındığı oranda da, mikro ve makro plandaki varlıklarla, Zâtî boyuttan iletişim kurabilecek hâle gelir.

Bizim altımızda, yani bizim altımızda derken; maddeden hücreye, atoma doğru giden boyutta, çeşitli varlıklar var olduğu gibi; bizim, içinde sanki bir hücre gibi kaldığımız sayısız çeşitlikte varlıklar da mevcuttur; ve onlarla iletişim kurma imkânı dahi bazı kişiler için mevcuttur...

Belki bu anlatmaya çalıştıklarım, hafsalarınız alamayacağı boyutlarda bir konu ama, bu bir gerçektir!.. Ve bilinmelidir!..

Dünya'yı, Evreni, her şeyi, sadece bu gördüğümüz, algıladığımız, var kabul ettiğimiz maddeden ibaret kabul etmek, son derece büyük bir gaflettir! "Koza"lılığın oluşturduğu fikirdir!..

Beş duyu verilerinin oluşturduğu, kesitsel değerlerden bilincimizi arındırıp, gerçek boyutlarıyla âlemi, âlemleri ve âlemlerdeki varlıkları tespit etmek zorundayız!

Kelimede; kelimenin şeklinde, isimlerde kalmayalım!

Bilelim ki, şuurumuzu örten, bilincimizi örten, en büyük perdeler; kelimeler, kelimelerin sûretleri, o kelimelerin hayalimizde meydana getirdiği imajlardır!.. Biz o imajları gerçek sanarak, onların ardındaki mutlak gerçeklerden **perdeli** yaşıyoruz.

Ondan sonra, dünyamız daralıyor, basıyor üstümüze!

Bütün davamız; yedik içtik, aldık verdik!.. Niye verdik, niye alamadık?.. Neden kaybettik?..

Bunların hepsi, bu Dünya'da olup biten şeyler. Maddenin dar ve ilkel değerleridir bunlar...

Biliyoruz ki, çok kısa bir süre sonra, şu madde kabul ettiğimiz ortamdan geçip gideceğiz... Ve, oranın zaman boyutu az önce de açıklamaya çalıştığım gibi milyonlarla, yüz milyonlarla seneleri içine alıyor.

Maalesef de o boyutun varlıklarından üç beş kelimeyle söz ediliyor!..

“Melek” ismiyle geçiştirilen çok büyük varlıklar mevcut o boyutta! Mikro boyutta var olan melekler gibi, çok büyük kuvvetlere sahip makro boyutta yaşayan canlılar da var!.. Ama hep, tek bir “melek” kelimesi ile bahsedilip geçilmiş! Oysa bunlar, hep yüksek bilinç düzeyindeki varlıklar...

Eğer biz bugün, bunları fark edemezsek, yarın hiç anlamayacağız!.. Görüp geçeceğiz; ama, ne olduğunu hiç bilemeyeceğiz!

Bu bedende nasıl, hiç görevi olmayan bir varlık, bir birim yoksa; her organın, her hücrenin, her birimin nasıl belli bir vazifesi varsa; bu bedenin içindeki mikrodalga bedenin görevi vazifesi, şuru olduğu gibi; görev şuru ve bilincinin getirdiği görevi olduğu gibi, makro planda da böylesine şuurlu, bilinçli varlıklar ve onların ifa ettiği görevler mevcuttur...

Ne diyoruz...

Güneş, Samanyolu'nda bir turunu, 255 milyon senede tamamlıyor... Güneş var oldu olalı, bu güne kadar, ancak sekiz tur atmış merkez çevresinde, yani 8 yaşında... Biz o Galaktik bedenin, merkezinden 32 bin ışık yılı mesafedeyiz!

32 bin ışık yılı ne demek?.. Saniyede 300 bin km... 300 bini 60 ile çarp, dakikasını; 60 ile çarp, saatini; 24 ile çarp, gününü bul!.. 365 ile çarp, neticede çıkan ışık yılı... 32 bin ışık yılı mesafedeyiz, merkezden!..

Düşünün ki o Galaktik bedenin kalbi, galaksinin merkezi ise, biz tepesindeki bir hücrenin içindeki bir elektronuz belki de!

Bu Galaktik varlığın boyutlarını hafsalarınızda canlandırabiliyor musunuz?.. Hiç sanmıyorum!..

Böyle milyarlarla galaktik dünya... Son bir sene, bir buçuk sene içinde yapılan araştırmalara göre yeni bir galaksinin doğuşu tespit edildi.

Yani, doğan, büyüyen sonra da dönüşen galaktik birimler mevcut. Nasıl insan doğuyor, büyüyor, ölüyor; hücre doğuyor, büyüyor, ölüyorsa, aynen galaktik birimler de doğuyor, büyüyor, ölüyor...

Ama bilinç boyutu itibarıyla **“yok”** olmuyorlar! Bilinçler yaşam boyutlarını değiştiriyor sadece!

Öyleyse, dünyanın dar sınırları içinde, kazandığına sevinip, kaybettiğine üzülüp, gördüğün rüyadan uyandığın andaki hâl gibi, yaşadığın günü boşa geçirme!.. Çok güzel bir rüya görürsün, uyandığında “vah vah ne güzel rüyaydı” dersin... Elinde ne kalmış?..

Aynı şekilde, bu dünyadan gittikten sonra da, o geçtiğin boyutta, “dünya şöyleydi, dünya böyleydi, şuna sahiptim, buna sahiptim, şu vardı şu yoktu”nun derdine tasasına düşeceksin; o ortama göre belli bir hazırlığın yoksa, çok büyük sıkıntılara, azaplara da maruz kalacaksın!..

Zira o içine girdiğin boyutun yaşam şartları senin bugünkü ortamına hiç benzemeyecek! Bunun misali rüyadır...

Rüya âleminde sen hep varsın; karşında çeşitli varlıklar var. Rüya âleminde bu bedenin kâh parçalanır, kâh bozulur; eni boyu değişir, deforme olur, sonra bir anda eski hâline girer, fakat asla ortadan yok olmaz!..

Rüyada bedene ne olursa olsun, senin **“benlik”** bilincine hiçbir şey olmaz!.. Çünkü rüyada gördüğün beden, ruh türünden bir bedendir; ve ruh cüzlerden oluşmamıştır; parçalanmaz da!

Aynı şekilde, ölüm ötesi yaşamda da, nelerle karşılaşırsan karşılaş, ne büyük azaplar veya zevkler yaşarsan yaşa, **benlik bilincin ve Ruh'un hiçbir zaman yok olup kaybolmayacak!..**

Ama, bu benlik bilincinin ve ruhunun kapasitesi ne olacak?..

O benlik bilincinin kapasitesini ve ruhunun kuvvetini şu anda Dünya'da yaşarken ne düzeye getirebilirsen, artık sonsuza dek öylece kalacak!

Bu Dünya'da **idrak** edemediğin şeyleri daha sonra idrak etmen mümkün değil!..

Bu Dünya'da elde edemediğin ruh kuvvetini, daha sonra orada elde etmen veya geri dönüp telâfi etmen kesinlikle mümkün değil!..

Anlayamadığın, değerlendiremediğin, hafsalanın alamadığı şeyleri daha sonra değerlendirebilmen, alabilmen, hafsalana sığdırabilmen mümkün değil! Bunun açıklamasını da birçok defa yaptım. Burada detayına girmeyeceğim.

Esas anlatmak istediğim konu şu...

Bilelim ki biz, yalnızca mikrokozmosun makrosu değil, aynı zamanda makro varlıkların da mikrokozmosundayız!.. Makro varlıklar, canlı şuurlu öyle makro varlıklar ki bizim yaşadığımız sistemlerden haberleri bile yok, çoğunun!..

Bunu bakın, Din'de, **Allâh Rasûlü** nasıl söylüyor :

“Allâh'a yakîn sahibi birtakım melekler var ki, onlar Dünya'nın ve insanın varoluşundan bile haberdar değillerdir.”

Tıpkı, senin, vücudundaki hücrelerin doğuşundan, büyüyüşünden, çoğalışından ve yok oluşundan haberdar olmadığı gibi...

Eğer biz, bu Dünya yaşamında bilincimizi genişletip, hafsalamızı genişletip, hatta bunların ötesinde Zât boyutunda kendimizi tanımak suretiyle, bu yüce varlıklarla iletişim kurup evrensel gerçeklere vukuf elde edemezsek, **“ölüm”** dediğimiz olayla birlikte yeni birtakım özelliklere kavuşarak o boyutu değerlendirebilmemiz asla mümkün olmayacaktır!

İşte bu yüzdendir ki, şu dünya hayatını yaşarken, yarın zaten zorunlu olarak bırakıp gideceğimiz şeylerin kavgasıyla, derdiyle, sıkıntısıyla, üzüntüsüyle günümüzü boşa harcamayalım!..

Malımızı, mülkümüzü, çocuğumuzu, her şeyimizi burada bırakıp gideceğiz başka bir âleme...

Üstelik o âlemin değer yargıları buradakilerden son derece farklı, apayrı!..

Senin yapına göre bir hücre ne ifade ediyorsa; o Galaktik varlığa göre Güneş sistemi ne ifade ediyorsa; gittiğin ortamda da, şu Dünya ve Dünya'nın içinde olan her şey onu ifade ediyor!.. Tıpkı, uykudan uyanan bir insana, rüyada gördüklerinin bir şey ifade etmemesi gibi...

Öyleyse, bunları anlamaya çalışalım, idrak etmeye çalışalım... Aksi takdirde;

“Kim bu dünyada âmâ (hakikati göremeyen) ise o, gelecek sonsuz yaşamda da âmâdır (kördür)!..” (17.İsra':72)

Hükmü, bizim için geçerli duruma gelecektir.

Elbette burada bahsi geçen **“körlük”** gözlerin değil, **“basîretlerin”** yani algılama ve değerlendirme kapasitelerinin yetersizliği anlamına gelen **“manevî” körlüktür.**

“Kör”lükten kurtulmanın da yegâne yolu, önce bilincimizi, gereksiz ve yanlış bilgilerden arındırmaktır.

Bu gereksiz ve yanlış bilgilerden bilincimizi arındırıp, o gerçekleri idrak edemezsek; o gerçeklerin gerektirdiği biçimdeki yaşam düzenine giremezsek, bilincimizi yarın bizim için hiçbir şey ifade etmeyecek şeylerle harcarsak, doldurursak, bloke ederek perdelersek, ölümden sonra bu perdelerden asla ve asla kurtulamayacağız...

Onun için de, **Hz. Muhammed** (aleyhisselâm) diyor ki :

“Kişi ne hâl ile yaşarsa o hâl ile ölür. Ne hâl ile boyut değiştirirse, o hâl ile yaşamına devam eder.”

Dünya'da yaşarken, bu gerçek değerleri, bu gerçek âlemleri anlayıp kavrayalım; veya hiç olmazsa o âlemleri kavrayabilecek hâle gelelim ki orada bu nimetten ebediyen mahrum kalmayalım... Bunu yapamazsak çok yazık olacak!..

Öyleyse, konuyu özetlemeye çalışayım :

Biz, sanki bir ara boyutta yaşıyoruz! Enerjiden bulunduğumuz madde boyutuna kadar olan, boyut katmanları ve bizim bulunduğumuz noktadan evrensel büyüklüklere kadar uzanan, boyutsal katmanları...

Her boyutun kendine has birimleri, o birimleri değerlendiren algılama sistemleri; ve bu algılama sistemlerinin değerlendirmesine göre var olan kendi madde boyutları...

Hücre boyutu, hücrenin kendine göre var olan madde boyutu...

Atomun kendi şuuruna göre var olan madde boyutu...

Bedenin ve beynin algılama sistemlerine göre var olan algılama boyutu... Galaktik birimin, algılama sistemine göre var olan madde boyutu...

Bunun ötesindeki algılayamadığımız sayısız katmanlar boyutu!..

Ama, özü itibarıyla, orijini itibarıyla hepsinde mevcut olan **bilinç, Tek bir "NEFS"**ten geliyor! Tasavvufta, hüviyetine **"İnsan-ı Kâmil"**; bilincine de **"Akl-ı Evvel"** denmiş...

İşte biz, bulunduğumuz yeri, yapımızı, makro veya mikro plandaki âlemleri ve bunlarla olan ilişki şeklimizi çok iyi anlamak zorundayız...

Ya bunu yapacak, ya da bunu yapamadan giden milyarlar gibi bu dünyadan geçip gideceğiz. Görenler, bunları göremeyenlere bakacak, **"Biri daha gitti!.."** diyecekler... Onlar bize bakıp belki de, "vah!.." bile demeyecekler! Daldan bir yaprağın kopması size göre neyse; o gerçekleri **idrak** eden, o âlemleri yaşayanlara göre de bir birimin dünyadan gitmesi odur.

Öyleyse, şu dünyayı boşa geçirmeyelim!.. İlme sarılalım!.. Bilincimizi, ilim ile, şartlanmalardan, değer yargılarından ve bu değer yargılarının getirdiği duygulardan arındırıp, blokajdan ve sınırlarından kurtulup, **"sınırsız bilinçli"** varlık olmaya çalışalım!..

Umarım ki, bu, bize kolaylaştırılmıştır...

Bu bölümde, dünya bilincine göre **"üst madde"** adını verdiğim **makro varlıklara bakış** açımızdan sözetmeye çalıştım.

Bir başka anlatımla, **"ÜST MADDE"** bölümünde **"Melekût"** âlemine dikkatleri çekmek istedim...

Şimdi de **"Ceberût"** âlemine bir pencere açmaya çalışacağım **"ÖZ'ÜN SEYRİ"** ve **"TEK'İN TAKDİRİ"** bölümleriyle...

Evet, bundan sonra bilincin arınması, **"nefs"**in **"saf"**laşması hâlinde **"Zât"**ın ilim sıfatıyla varlığı değerlendirme hâlinde bize ihsan olunan ilim nispetinde bir şeyler açıklamaya gayret edeceğim...

ÖZ'ÜN SEYRİ

“Hel eta alet’İnsani hıynün mined Dehri lem yekün şey’en mezkûra” (76.İnsan:1)

“KânAllâhu ve lem yekûn meahu şey’a”

“HalakAllâhu Ademe alâ sûreti Rahmân”

“HalâkAllâhu Ademe alâ sûretihi”

“Ben gizli bir hazine idim; bilinmekliğimi istedim, âlemi meydana getirdim. Bilmekliğimi istedim, Âdem'i meydana getirdim.”

Bütün bunlar, neyin işaretleri ve şifreleri ?..

“Hel eta alet’İnsani hıynün mined Dehr...”

“Dehr” üzerinden öyle bir yaşam vardır ki, insan anılmazdı... Anılır bir şey değildi...

“Allâh vardı, onunla beraber hiçbir şey yoktu... El an öyledir...”

“Allâh Âdem’i kendi sûreti üzere meydana getirdi. Veya, Rahmân'ın sûreti üzere meydana getirdi...”

“Ben gizli bir hazine idim, bilinmekliğimi istedim!..”

“Rabbimiz, bu yerleri gökleri yaratmazdan önce neredeydi?.. Altında ve üstünde hava olmayan âmâ'daydı!”

Bize ulaşan bu işaretleri, şifreleri, ister âyet olsun, ister **Rasûlullâh** (aleyhisselâm) açıklaması olsun, anlamak için önce bu günün ilmi düzeyinde, erişebildiğimiz bir gerçeği göz önüne almak lazım...

Eğer bu gerçeği göz önüne almazsak, bu çok önemli noktayı gözden kaçırırsak, kendimizi ebediyen belli perdelerden ve konunun mecazî anlatımının oluşturduğu hayal dünyasından kurtarmamıza kesinlikle imkân yoktur...

Hatırlayalım, bilincimizi örten en önemli ve kalın perde nedir?..

Beş duyu kayıtları! Yani bilincimizin, beş duyu verileriyle bloke olarak gerçekleri değerlendirmekten perdelenmiş olması...

Normal bir insanın yaşamı beş duyu dediğimiz kesitsel algılama organlarının verileriyle oluşur, gelişir. Beş duyu dediğimiz kesitsel algılama organlarının verileriyle kayıtlamak suretiyle **bilinç KOZASINI örer!** Fakat sonra da gelişen bilinç, beş duyu verilerinin kaydından kendini kurtaramazsa, kozasından çıkamayan ipek böceği gibi kaynar suya atılıp orada mahvolmaya mahkûm olur.

Koza, ipek böceğinin gelişmesi içindir, ebediyen içinde yaşamak için değil! Ancak, gelişen ipek böceği, kozasını delip kendine göre sonsuz göklere uçarsa, hedefine ulaşmış olur. Dünya yaşamı ve biyolojik bedenimiz de bizim kozamızdır; gelişip kendi öz kuvvetlerimizi elde edip yeni bir boyutun yaşam şartlarına ulaşabilmemiz amacıyla oluşturulmuştur.

Beş duyu veri sınırları içinde gelişen bilinç, bu kesitsel algılama organlarının oluşturduğu veritabanının hammaddesiyle örülmüş kozasını delip evrensel bilinç sonsuzluklarına kanat açamazsa, kendi hakikatının ne olduğunu öğrenmekten mahrum kalır.

Beş duyu dediğimiz kesitsel algılama organları, varlığın içindeki, varlık âlemindeki sayısız ve sınırsız mânâlara oranla, âdeta denize nispetle alınan bir damla su mesabesindeki mânâları değerlendirebilir.

Normal beş duyu kaydında yaşayan, beş duyunun ötesine geçemeyen bir insan, beş duyunun ve tabiatının yani, bedenindeki fiziki ve kimyevi dürtülerin istikametinde bir yaşamla, **kozası içinde** mahvolmaya mahkûmdur...

Beş duyuyu oluşturan lokalizasyonlar, beynin belkide milyonda bir kapasitesiyle alâkalıdır. Beynin sayısız özelliklerine, yeteneklerine bir numune olmak üzere beş duyu meydana getirilmiştir...

Oysa burada şunu göz önüne almak gerekir;

“İnsan” derken bu kelimeyle genelde işaret edilen yapı olan insan beyni, varlıktaki canlı ve cansız, sayısız isimlerle andığımız nesnelere özdeş bir gelişime sahiptir. Yani;

Beyin, hücrelerden; hücreler, moleküllerden; moleküller, atomlardan ve nihayet atomlar da orijin yapı olan enerjiden meydana gelmiştir.

Enerji derken, okuduğumuz veya bildiğimiz statik veya kinetik enerji bâbında değil; varlığın, her şeyin orijinini teşkil eden enerjiden söz ediyoruz.

Bir hücredeki yaşam biçimi ve onda kendine has mânâyı oluşturan DNA ve RNA dediğimiz genetik dizilim; çeşitli atomlardan meydana gelmiştir. Bu genetik dizilim, çeşitli zamanlarda ve şartlarda dahi, uzaydan gelen çeşitli kozmik ışınlarla belli değişimlere uğrar.

Bugün modern bilimde, çeşitli dalga boylarıyla, çeşitli ışınlarla, hücre genetiğini oluşturan bu dizilimi etkilemek suretiyle değişik türler ve cinsler oluşturma yoluna gidilmektedir. Bu çalışmalar henüz, nebatlarda veya çeşitli virüs ve bakterilerde deneme aşamasındadır.

Bu realite, yani genetik yapı ile “X” ışınları aracılığıyla oynanması, **beyin hücrelerinde de** aynı olayın gerçekleşebileceğinin ispatı ve uygulamasıdır!

Bilinç; genetik veriler ve astrolojik veriler tabanında gelişen, çevresel algılamalar sentezinin oluşturduğu **“ben”** adını verdiğimiz şeydir.

Bilinç, esasen bedene ait bir şey değildir! Beynin eseri olarak ortaya çıkan, oradaki son derece kapsamlı analiz ve sentezlerin oluşturduğu bir düşünsel yapıdır; **“Nefs”e aittir!**

Gerçekte evrende sayısız boyutta sonsuz mânâlar ve dolayısıyla varlıklar mevcutsa da; bunların her biri, kendi boyutundaki kendini değerlendirebilecek varlık türleriyle fark edilmektedir...

Yani, madde boyutunun varlığını algılayacak bir beş duyu meydana getirildikten sonra madde boyutu değerlendirilir! Veya, ışınsal boyutu değerlendirebilecek, ışınsal değerlendiriciler oluştuktan sonra, o dalgalar değerlendirilir. **O dalga boylarına uygun yapıdaki varlıkların varlığı ile onlardaki mânâlar ortaya çıkar...**

Şimdi şu gerçeği hatırlayalım...

“ULÛHİYET” vasfıyla işaret edilen ve “ALLÂH” denilen sonsuz - sınırsız varlığın dışında ikinci bir varlık yoktur gerçekte!

Sınırı olmadığı için de bu varlığın dışından asla söz edilemez!..

Bu sonsuz-sınırsız varlık, bir yönü ile **“Câmi”**, yani bütün mânâları cem etmiş, kendinde bulunduran; bir yönü ile **“Muhiyt”** yani, bütün mânâları ihâta eden, kapsayan bir varlık olması neticesinde, kendinde mevcut olan bütün mânâları, gene kendi, **kendi ilminde seyreder.**

O’nun içinde başka varlıklar da mevcut değildir; ve kendinden başka bir varlık meydana gelmemiştir... Çünkü;

“Doğurmamıştır”!..

“Doğurulmamıştır”!..

Yani, O’ndan meydana gelen ikinci bir varlık söz konusu değildir.

“Sadece Allâh var ve O’nunla beraber hiçbir şey yok!.. El an böyledir!”

Yani **“An”**, bu bahsedilen **“An”**dır. Zaman, mekân, madde-uzay gibi kavramlar hep **beş duyuya GÖRE** var kabul edilen şeylerdir. Oysa bu boyutta zaman ise, **“an”**ın sürekliliğidir! Diğer bir deyişle zaman kavramı bu boyutta geçersizdir!

Bunlar hep, sonsuz ve sınırsız varlığın kendindeki mânâları seyri, durumunu anlatan hususlardır...

Göz boyutundan çıkıp, gözün algılama kapasitesini aşıp da, bilimsel ve düşünsel olarak yaklaşabilirsek...

Varlık âleminin; algılayamadığımız alt boyutlarında, santimetrenin milyarda biri kadarlık dalga boylarından, kilometrelerce uzunluğundaki dalga boylarına kadar, sayısız fakat **her biri, bir mânâ ifade eden dalga boylarından** oluşan, bir yapı olduğunu fark ederiz. Bu yaratılmışlar boyutudur. **“Efâl” âlemidir!..**

Bunların her biri kendine has mânâlar ihtiva eder. Bu mânâlar, kendilerini algılayacak yapılar tarafından algılanır. Algılayamayacaklar tarafından da **“gayb”** hükmü ile gizli kalırlar!.. Bu **“mutlak gayb”** değil, **“muzaf gayb”**dır!.. Yani, **“göresel gayb”**...

Biz, özümüzü ne kadar tanıyabilirsek, ne kadar beş duyu ve beden kaydından soyutlanıp, orijinimizi derinliklerimizde bulup, tanıyıp, değerlendirebilirsek, o oranda varlıktaki **gaybî mânâları** çözmeye başlarız.

Öte yandan bu mânâları gerçekte seyreden ise, biz değil, mutlak varlıktır!

Gerçekte bu seyir, **“TEK’in SEYRİ”**dir!

Tek bir **“an”**lık seyirdir bu!

“An”dan sonra an, “dem”den sonra dem vardır sanmayalım!

“An”, Tek’tir!.. “Dem”, Tek!..

O “an”, Tek “dem”! Amma... Değerlendirebilecek olan **“saflaşmış bilinç”** noktasında kendimizi bulabilirsek!

Dedik ki ;

“Kendindeki sayısız mânâları seyretmeyi diledi ve o mânâlara uygun sûretleri meydana getirdi.”

Nerede?..

Buna, **“ilminde”** diyebiliriz ancak... Eğer mutlak gerçeği dile getirmek gerekiyorsa!

Elbette, bu kelimelerin mânâlarını iyi anlamak lazım!.. Bu, meydana getirilen **“sûretler”**, seyretmeyi dilediği **“mânâların sûretleri”**dir...

Burada, **“sûret”** derken, **“fiziki sûret”** anlamayalım! Buradaki sûret, **“mânânın sûreti”**dir. O sûretleri meydana getiren, **“Musavvir”**dir!..

Bu, sonsuz ve sınırsız varlıktan söz ederken, O’nun kendinde seyretmek istediği mânâlar derken, şu dünyayı ve üzerinde yaşayan 3-5 milyar insanı düşünmeyelim.

Sadece Galaksi boyutunda, yüz milyarlarla ifade edilen güneşler, bunların uyduları ve bunların her birinde var olan sayısız mânâlar söz konusudur. Bütün bunlar sadece bu galaksidendir!.. Bir de bu Galaksi gibi milyarlarla galaksi söz konusudur. Ayrıca insanın bedeninde var olan milyarlarla atomun her birinin kendine has mânâsı ve yapısı söz konusu olduğu gibi, Galaksi boyutunda da, Evren boyutunda da sayısız ve sınırsız varlıklarda var olan, sayısız ve sınırsız mânâlar söz konusudur.

İşte bu ilimle görebilirsek **“An”** kelimesinin ifade ettiği anlam içinde, **“Dehr”** kavramı içinde, öyle bir anlam mevcuttur ki, bu boyutta insan, **“anılası bir varlık”** bile değildir!

“Öyle bir zaman oldu geçti; geçti de, şimdi insan var oldu” gibi anlamak çok basit olur! Anlatılmak istenen esas anlam, bu değildir...

Siz, o insanın adının dahi anılmadığı **“Dehr”** içinde yer alabilirsiniz!

Dilemişse! **“Sizsiz”** bir hâlde!

“Dehr’e sövmeyin! Dehr, Allâh’dır”!.. diyor Rasûlullâh (aleyhisselâm).

Dehr - An - Sınırsız - Sonsuz - Zaman kavramsız An!

Kendindeki hangi isimler vasıtasıyla oluşacak mânâyı seyretmeyi dilediyse, bu irade edişi o şeyin olması demektir!

“Bir şeyi irade ettiğinde, O’nun hükmü, ona “Kün = Ol!”dan (olmasını istemesinden) ibarettir!.. (O şey kolaylıkla) olur.”
(36.Yâsiyn:82)

Yani, o şeyin olmasını düşünmesi, zaten o şeyin olması demektir!.. O şey **düşünüldüğünde**, zaten o şey olmuştur!.. Olmuş ve bitmiştir; olacaktır değil!

Allâh için, geçmiş ve gelecek gibi bir kavram söz konusu değildir!

Kendindeki hangi mânâyı oluşturmayı dilediyse, o mânâyı uygun sûreti dilediği boyutta oluşturmuş ve o sûrette o mânâyı yaşamıştır...

Nerede?..

Ne içinde, ne dışında!..

O sûretin oluşması, dilenilen mânâyı yaşaması, o sûretin kendi mânâlarını ortaya koyması ile meydana gelmiştir. O mânâlar, ortaya koyabileceği mânâların ve şartların oluşmasıyla meydana gelmiştir. O sûretin o mânâyı yaşaması, onu oluşturacak ortam, şartlar ve olaylar neticesinde oluşmuştur.

Bütün bunlar, **“ilminde” YARATILMIŞTIR!**

Gerçekte, var olan tüm varlıklar, ancak ve sadece, ilim boyutunda ve “İSMEN” vardır.

Bunun dışındaki varlıkları ise, “yok”tan ve “hayal”den ibarettir!

İlim boyutunda varlarsa, bu da **“var kabul edilişleri”** itibarıyladır!

Yani, varlıkları emanettir! **Konulan isimler dolayısıyla**, onların Allâh dışında bir varlıkları varmış gibi kabul edilirler.

Oysa gerçekte sadece Allâh vardır!..

Kime göre?..

“Mardiye Nefs” bilincinde, **“Velâyeti Kübrâ”** ihsanına ermiş, **“feth”** sahibi zevâtın gözünden gören **“O”** olması durumuna göre!

İşte bu bakışta anlaşılmalıdır ki, var kabul ettiğin her şey **O’nun** ilminde yarattığı kendi Esmâ sûretinden başka bir şey değildir!.. **“Şey”**ler bağımsız bir **“var”**lığa sahip değildir.

Duyulara göre, varsanılan her şey, ilim boyutunda değerlendirilmeye alındığı zaman fark edilir ki, o sadece bir **“ilmî sûret”**tir!

Bir Esmâ terkibi ile kayıtlı varlıklar söz konusudur evrendeki tüm boyutlarda ve katmanlarda.

Bu mânâların sûretleri ve sûretlerin oluşturduğu yapıların kaydından kurtulmuş, **“Hiç”**lik deryasında varlığını yitirmek suretiyle, **“Hiç”** olmuş; böylece de **“hep”** durumundakilerdir **“Nefs-i Sâfiye”** durumundakiler!..

“Hiç” olmak suretiyle, **“Hep”**liğini yaşayan, **“VÂHİD’ül AHAD”**ın ilmindeki varlıklardır...

Şimdi şu işaretleri fark etmeye çalışalım:

“Herkes yaratılış programı (fıtrati - şâkilesi) doğrultusunda fiiller ortaya koyar!..” (17.İsra’:84)

“Herkes ne için yaratılmışsa, ona, o kolaylaştırılır.”

“Onlara, amelleri kolay gelir.”

“Onlar hangi mânâlar için meydana gelmiş ise, o mânâları ortaya çıkarmak, onlara kolay gelir.”

“Rabbin dilediğini yaratır ve seçer! Onların ihtiyârı (seçim hakkı) yoktur!..” (28.Kasas:68)

Şayet ;

Kayıtlılık, sınırlılık, kozada ölüp gitmek için var edilmişse; kozada kalmak kolay, kozadan çıkmak ise zor gelecektir.

Ne var ki, her kozadan çıkış, her rahimden çıkış, büyük zorluklarla olur!

Bir hayvanın doğurması, bir insanın doğurması, bir böceğin kozadan çıkması... Bütün bunlar, sayısız zorluklardır.

Madde dediğimiz boyuttan da semânın melekûtuna geçebilmek öylesine zordur!

Çünkü, bir boyuttan, diğer bir boyuta geçiş yani “BÂ’S”, yeni bir doğum, yeni bir başlangıç, bir sonun ardındaki bir ilktir...

Ama, kimine de kolaydır!.. Allâh’ın kolaylaştırdıklarına kolay gelir...

Sayısız ve sonsuz yapı!.. İhâtası mümkün olmayan mânâlar!.. Varlığına işaret eden bir isim; ama, o ismin mânâsıyla kayda girmeyen sınırsız - sonsuz yapı!..

Ben, sen, o da yaşamak için var olmuşlar... Ama bir de...

Ben’siz sen’siz Bir’leşenler!..

Sen, “sen”liğini bırak!.. Ben, “ben”liğimi!.. “Sen”siz, “ben”siz olalım! “Hiç”likte buluşalım!..

“AŞK”, “ben”den doğar, “sen”den doğar!

Aşk, sevenle sevilen arasında perdedir!

Seven sevilende yok olduğunda, “Aşk” tamam olur!

Burada sakın **sevgi** ile **beğeni**yi karıştırmayalım... **Beğenen, beğendiğine sahip olmak ister; seven, sevdiğinde varlığını yok eder!**

Seven, sevdiğine varlığını teslim edip, O’nda yok olduğunda **ikilik** kalkar! Senlik-benlik kalkar, “Bir”lik başlar; ve “Bir”lik “vitriyete”, “TEK”liğe “Vâhidiyet”e dönüşür! “TEK”lik, “AHADİYET” içinde erir, gider. Bireysel anlayış, bilinç, hükmünü yitirir!..

Bir deyişe göre;

“Nokta’da başlayan, Elif’de biter”!..

Yani, her şey “Ahadiyet” noktasında başlamış ve “Vâhidiyet” elifinde son bulmuştur. Tecelli tek bir tecellidir ki, o da “Tecelli-i Vâhid” olarak anlatılmak istenilmiştir.

Ya da,

“Nokta’da başlayan, Siyn’de biter.”

“Siyn”, “İnsan”dır!..

Nokta, Ahad’dır!..

Kur’ân, Besmele’nin “B”si ile “B”nin altındaki Nokta’dan başlar.

“B”deki Nokta’nın uzamışı **“Elif”**dir!.. Elif’i yayıp uzatmışlar...

Nereden?..

Nokta’dan!

Bir çizgi çizmek istediğiniz zaman nokta ile başlarsınız. Önce, **nokta oluşur**, sonra noktayı uzatırsınız, noktalar sıralanır ve çizgi meydana gelir. Yatık bir çizgi ve onun kaynağı olan nokta...

Besmele’nin başı “B” harfi!.. Nokta hep nokta! Hiç açılıp saçılmamış! Harfler ise Elif’in uzayıp çeşitli şekillere bürünmesiyle oluşmuş! Ve de her bir harf “nokta”ların bir araya gelmesiye meydana gelmiş. Öyle sık bir araya gelmiş ki noktalar, biz noktaları hiç fark etmeyip, harfler varsanıyoruz!

“Ben Ba’nın altındaki noktayım” diyen, **Hz. Âli** kerremAllâhu veche...

(Hem “hiç”im, hem “hep”im, hem de “Elif”im mi demek istiyor bunu diyen acaba?)

Kurân’ın son sûresi olan **“Nâs”**...

“Nâs” ... Yani, **“Nâs=İnsanlar”**...

“Siyn” harfi de “İnsan”a tekabül eder. **Yâ-Siyn**’deki;

“**Yâ Siyn**”, “**Ey İnsan**” anlamındadır.

Öyle veya böyle, mühim olan, **Nokta**’dan **insan**’a ulaşan bir yarım daire ve insanın bilinç boyutundaki seyahati ile ulaşılan tekrar **O Nokta!**..

Gerçek mânâda Allâh’a vuslat, Allâh’a vâsıl olmak, **Allâh’a ermek**; insanda oluşan “**Nokta ilmi**” ile mümkündür!

İnsanda oluşan **Nokta ilmi**, “**Nâs**”ı ortadan kaldırır mı, kaldırmaz mı?..

“**Nâs**”, varlığı ve gerçeği itibarıyla, bağımsız olarak “**var**” değil ki, varlığı ortadan kalksın da “**yok**” olsun!

“**Seyretmeyi dilediği mânâları yarattı**” dedik...

Bu mânâları insanlara işaret, alâmet olsun diye özetle “**99**” olarak ifade etti. Nasıl ki beynin sınırsız sonsuz gibi görünen özelliklerine bir numune olsun diye beş duyu meydana gelmişse; **Ahad**’ın ihâta ettiği sayısız mânâlara bir numune olsun diye de 99 isimden söz edilmiştir...

Sınırsız-sonsuz varlıktaki mânâlar da elbette sınırsız ve sonsuzdur!

Böylesine sınırsızlık ve sonsuzluk söz konusu iken; beş duyu ile kayıtlı bir bedende oluşan anlık, yerel arzu, istek ve zevkler için kendini ebediyen beden ya da bilinç kozasına mahkûm etmeye değer mi?..

“Değer!” diyen için, elbette değer... Ama siz, “değer” diyenlerden olmamaya bakın!.. Elbette, olmamak dilenilmişse!..

“**Ey insanoğlu! Seni ben kendim için var etmişken, sen nelerle meşgûl oluyorsun, nelerle vaktini geçiriyorsun?..**”

Bu hitap kime?..

Elbette bu hitap, hitaba muhatap olacak bir kabiliyet ve istidatla yaratılmış olana, o mânâ kendinde mevcut olana... Zira :

“**...İşte bunlar en’am** (evcil hayvanlar) **gibidirler; belki daha da şaşkın!**” (7.A’raf:179)

mânâsını ihtiva edenlere değil elbette bu sesleniş!..

Demek ki, varlığımızın hakikati, aslı, orijini olan sınırsız **Tek**’e ayna olabilmek; ya da o mânânın aynamıza yansıması, ancak aynanın varlık ve beşeriyet kirlerinden, kayıtlarından arınması ile mümkün olur.

Hz. İsa (aleyhisselâm)’ın;

“**Sen, insan gibi düşünüyorsun, insanca düşünüyorsun; ALLÂH gibi değil!**”

şeklindeki işareti üzere, beşerî değer yargılarıyla varlığa ya da özüne bakan kimse için bu konuştuğumuz elbette müyesser değildir!

Kendini madde kabul etmekten, maddeye sahip çıkmaktan, denizin içinde bir damla buz olarak yaşamaktan kendini soyutlayamayanlara elbette müyesser olmaz!

Dünya ve içinde var olan her şey, insan için bir oyun ve oyalanmadan başka bir şey değildir...

Bütün bu varlık, “**Hakikat-i Muhammediye**” denilen, Hazreti “**Muhammed’in hakikati**” denilen, kendini seyreden “**Akl-ı Evvel**” için dilenilmiş, tasarlanmış, sûretlenmiş bir yapıdır...

Eğer, o mânânın seyri için var olmuşsan; beş duyudan, beşerî kayıt ve duygulardan arınıp, bilinç aynanı perdeleyecek en ufak bir tozdan, duygudan, düşünceden, şartlanmadan, bedenî ve içgüdüsel isteklerden arınmak suretiyle özüne yaklaşmak, sana mümkün olabilecektir.

Aksi takdirde;

“**Bu yolda nice başlar kesilir, hiç soran olmaz!..**”

Hükmünce geçer gider...

“**Başaktaki kimi buğday tanesi pasta olup sofraya konmak, kimi de tarlada helâk olup gitmek içindir!..**”

İşaretince, geçip gitmek içindir!

Rasûlullâh (aleyhisselâm)'ı sevmekten amaç, **O'nun hâliyle hâllenip, O'nun ilmi ile ilimlenip, O'nun şuuru ile şuurlanıp, O'nda yok olmaktır!**

“Asit kazanına düştüm” diyenin alâmeti, varlığından eser kalmamasıdır!.. Suya düşüp, içinde kulaç atıp da, “ben asit kazanının içinde yok oluyorum!..” diyenin eline, zatürre olup hastalanıp yatağa düşmekten başka bir şey geçmez!..

“Kavanoz yalamakla, balın tadına, lezzetine, içindeki gücüne erişilmez!”

“Ben onu seviyorum, ona aşığım denip” de ondaki özellikler ile hâllenmedikçe, **O'na ulaşmak, O'na vâsıl olmak** asla mümkün olmaz!

“Her kuş kendi sürüsüyle uçar.”

Kim ne için var edilmişse er geç ona döner...

Öyleyse, bizler de her ne mânâ için var olmuşsak, eninde sonunda, o mânânın gerektirdiği hâl ile hâllenecek, o mânânın oluşacağı ortama dönecek ve böylece Allâh'a karşı **fitrî kulluğumuzu** yerine getirmiş olacağız.

“Bu varlıkta, var olan her şey Allâh'a kulluk etmektedir...”

“Allâh kulluğu için, insanların ve cinlerin var olması...”

hükümleri, bu **fitrî ibadeti**, yani **“ne mânâ için var olmuşsa, o mânâyı yerine getirir, o mânânın gereği olaylarla o sûrete bürünür, o mânânın gereğini yaşar”** anlamınadır...

Sen veya ben, dilenilen mânânın gerektirdiği sûretle sûretlenmiş, dilenilen mânâyı yaşayacak olaylarla bezenmiş, o olayların içinde torna ve tesviye olmuş ve nihai hedefimize göre yönelmişiz.

Son hedef; ya **Efâl** boyutunun sayısız mânâ dalgaları arasında çalkalanmak, ya **Esmâ** boyutunun sayısız mânâları içinde kulaç atmak, ya **Zâtî sıfatlarla** vasıflanmış olarak kendindeki vasıfları seyretmek, ya da bunlarla birlikte kendi **Zâtî Hiçliğinin** sınırsızlığı ve sonsuzluğunda **“Hiç”** olmak!!!

“Kişi ne hâl ile yaşarsa o hâl ile ölür; ne hâl ile boyut değiştirir ise o hâl ile yaşar!”

Mesajı ile bize ulaştırılan mânâ;

Beynin durduğu andaki potansiyel, yani beyninin çalışmasının neticesinde ortaya çıkan içinde bulunulan hâl, aynıyla ruhuna yüklenmiş olduğu için, ruh yaşamına geçtiğinde herhangi bir değişiklik senin için söz konusu olmadan, o hâlin özellikleriyle aynen yaşamına devam edersin...

Şayet yaşadığın anda, hâlde ve olaylar içinde, şuurunu beş duyu kaydından kurtaramamış, kendini beden kabul etme hâlinde ve bedene dönük zevk ve arzuların arınamamış isen; ölüm denen, beynin durması ile devam edecek ruh yaşamında da bunun sonuçlarına katlanmak mecburiyetindedir...

Eğer **kozanı** delmiş, **kendini kozadan kurtarmış**, sayısız mânâlar âlemine kanat açmış isen; bu takdirde de beş duyunun ve beş duyuyu oluşturan bedenin tabiatının etkilerinden ve kayıtlarından kendini kurtarmış olarak, var olan her birimin kendine has güzelliğini seyretmek suretiyle, kısacası;

“Yaradılmışı severim, Yaradandan ötürü”

İfadesindeki mânâ üzere; sayısız varlıklarda, o varlıklarda meydana getirilen mânâları seyredersin...

Ama, insan gibi şartlanmaların doğrultusunda düşünmeyi, değerlendirmeyi terk edebilmiş isen; yani, bedensel arzu ve isteklerinle oluşmuş kozandan bilincini arındırmış, **“saflaşmış nefis”** olarak kendini hissedebilmiş isen, **“Esmâ”** boyutunun sayısız mânâları içinde gezirsin!

Öyle biri için deriz ki :

“O, bizim aramızda yaşamıyor(!)”

Yaşıyor, oturup-kalkıyor, yiyip-içiyordur ama gene de o bizim aramızda değildir!..

“Kimbilir, nerede şu anda?..” deriz.

Bilinç boyutunun sayısız mânâları içinde yüzüyordur!.. Buna bir diğer ifade ile, “Esmâ âleminde geziniyor” da derler...

Yani, **Allâh**'ın isimlerinin işaret ettiği mânâlar içinde geziniyor, demek istenmektedir.

Bu seyir hâlindeyken kimi dışarıdan perdelenir, olup biteni fark etmez, kimi de aynı anda iki boyutu birden yaşar!

Bu bahsettiğimiz ahvâl, “**Mutmainne**” ve “**Radiye**” denilen, **Nefsin hakikatını idrak mertebelerinde** yaşanan hâldir... **Tecelli-i Esmâ'dır!**

O mânâlarda gezer bilinç, gezer ama; bilir de kendi mânâları olduğunu onların!..

Sonra bir “**Mardiye**” hâli gelir ki, eğer gelirse; orada kendi **zâtî sıfatlarıyla** tahakkuk eder!..

Artık **O'nda yoksun sen**; denizin içinde yüzen buzdan heykel erimiş; kendindeki mânâları seyreden, **kendi** olmuştur!

İşte bütün bu anlatılan mânâlar, şayet bir kişide oluşacak ise, önce o kişide, oluşacak bu mânâlara uygun bir “**Takdir**” söz konusudur.

Ayânı Sâbitesi (sâbit olan mânâsı), yani hangi mânâyı gerçekleştirmek üzere meydana getirilmiş olduğu hükmü birinci aşamadır... Sonra o hükme uygun olan **istidadı**; sonra da o istidada elverecek **kabiliyeti** ikinci aşamadır... Bundan sonra, o hükme göre kendindeki bu mânâların ortaya çıkmasına vesile olacak bir başka birime rastlaması; o birime varlığını teslim etmesi; nihayet onun varlığında bu teslimiyet sonucu olarak varlığının “**hiç**”lenmesi; ve son olarak “**hiç**”lenişin neticesinde orada yaşanan saydığımız mânâların açığa çıkışı...

Nokta'dan... İnsan'a!

İnsan'dan... Nokta'ya!

Ezel ve **Ebed** mânâlarının sınırlarını eritmiş, benliğinin gerçeğini yaşayan ve “**ben**”liğinin sınırsızlığı ve sonsuzluğu içinde, “**Hiç**” olan!..

Aslında, sonsuzluk derken, **Esmâ âlemine** işaret ediyoruz. Çünkü, “**Zât**”ı **itibarıyla sonsuzluğundan söz edilmez!..**

Mânâları itibarıyla sonsuzdur! Sınırsızlığı, **vasfı** yönündendir!.. Sonsuzluğu mânâları, **Esmâ'sı** yönünden! **Sınırsızlığı, Ben'liğinin vasıfları itibarıyla**dır.

“**Zât**”ı hakkında **tefekkür edilmez!**”

Hükmünce, **Zâtı** yönünden, ne sonsuzluğundan, ne de sınırsızlığından söz etmek mümkündür!.. Hatta, “**Ahadiyet**” dahi, vasfıdır... **Zât**'ının bir vasfıdır, yani sıfatıdır!..

Esasen dikkat ediniz ki...

“**ALLÂH**”, ismidir **O'nun!** Bize bildirildiği kadarıyla vasıflarını ve özelliklerini bilebildiğimiz bir varlığın ismidir “**ALLÂH**”!..

Nasıl “**Hulûsi**” bana verilmiş bir isim ise; o isim ile bana işaret edilirse; “**ALLÂH**” ismi ile de O yüce **Zât'a işaret** edilir. Dikkat edelim, fark edelim ki, **isim, isim konulan değil; isim konulana işaret** aracıdır!

“**Hulûsi**” ismi beni, ortaya çıkmamış özelliklerimi ne oranda anlatırsa; “**Allâh**” ismi de **O muhteşem varlığı** o oranda anlatır!

O Yüce Zât, “ALLÂH” ismi aynasında kendini seyreder!..

Dilenmiştir ki, “ALLÂH” ismi aynasında, insanla kendini seyretsin!

Ehline bu kadarlık işaret yeter!

Biline ki; Zât, sıfatlara dayanan herhangi bir anlamla kavranılmaktan ötedir!

Kim ki Zât'tan, Zât'ın hâllerinden bahsediyorsa, o bu konuda cahildir, taklit ehli olduğunu itiraf ediyordur farkında olmadan!.. **Çünkü Zât'ın ancak sıfatlarından söz edilebileceğinin irfanına sahip olmamıştır henüz!**

“**Esmâ**”nın ulaşamadığı; tefekkürün durduğu, fikrin cereyan etmediği, yaşamın, hissiyatın, sözün edilemediği “**Hiç**”lik hakkında ne bir söz söylenebilir, ne düşünülebilir, ne de yaşantıdan bahis açılabilir...

“Yerleri ve gökleri yaratmadan evvel O, âmâ'da idi. El an öyledir...”

O, öyle bir mutlak karanlıktır ki...

Bilinen, düşünülen, hayal edilen, tasavvur edilen, vehmedilen tüm mânâlar orada düşer!..

Umarım, **Kendi için seçtiklerinden** olmuş olalım...

Umarım, Kendi için seçtikleriyle beraber bulundurulmuş olanlardan olalım...

Ama, her şey olmuş bitmiş!.. Bize düşen, kolaylaştırılmış olanı yaşamak!

HÛ!

“Allâh, Âdem'i kendi sûreti üzere meydana getirdi...”

Bu ne demek?..

İnsanın varlığı, ilâhî varlık boyutlarına göre meydana geldi, demektir...

İnsanın da bir Zât'ı; bu Zât'a ait vasıfları, sıfatları; bu Zât'a ait mânâları; ve bu mânâların açığa çıktığı mahal olan bedeni, vardır...

Nasıl ki, **Mutlak Varlık; Zât, Sıfat, Esmâ ve Efâl** olarak tarif olunuyorsa, aynı şekilde **insanın da zâtı, sıfatı, esmâsı, efâli** söz konusudur...

Zâtı itibarıyla insanın zâtı, mutlak varlığın Zâtıdır. İnsanın kendine has özel bir zâtı yoktur...İnsan, O Zât'ın varlığı ile kaîmdir.

İnsanın sıfatları; **hayat, ilim, irade, kudret, kelâm, semi ve basar'dır**. Yani **insan, Hayy'dır, Aliym'dir, Müriyd'dir, Kaadir'dir, Müttekellim'dir, Semi'dir ve Basıyr'dir**; çünkü **O yüce varlığın bu sıfatlarıyla kaîmdir!**.. İnsanda bu vasıflar mevcuttur. **İnsanın zâtı dahi bu ilâhî denilen vasıflarla kaîmdir.**

İnsanda sayısız mânâlar mevcuttur ki, bu mânâlar, ilâhî isimlerin işaret ettiği mânâlardır. Bu mânâların açığa çıktığı bir mahal, bir beden söz konusudur...

İşte, bu yönü itibarıyla, **“Allâh, insanı kendi sûreti üzere meydana getirmiştir”**. Yani, **kendindeki özellikler olan “Esmâ” sûreti üzere!**.. Zaten kendi varlığının dışında bir varlık yok ki, onun sûreti üzere meydana getirsin.

Bu asıl üzere var olan insanlarda, her birimi oluşturan isimler bileşiminin farklı formüllerde olması, aynı Zât ve sıfatlara sahip birimlerden, değişik mânâların meydana gelmesine yol açmıştır. Varlık, esasen **Tek** bir varlık olmasına karşın, kendindeki sayısız mânâların -temsil yoluyla söylüyorum- lokalize olduğu, yoğunlaştığı mahaller söz konusudur. Bu mahallerin her biri, esası, özü, cevheri itibarıyla belli ilâhî isimlerin mânâlarının çok büyük boyutlardaki bileşimidir...

Yani, bütün galaksiler, galaksilerdeki takımyıldızlar, takımyıldızlardaki belli gruplaşmalar, bunlardan oluşan kuvvetler, ışınlar, “dalga” yapıdan oluşan varlıklar, bunların tümü, belli ilâhî isimlerin işaret ettiği mânâların çeşitli terkipleridir.

Bu mânâlar, Mutlak Varlığın seyretmek istediği mânâlar istikametinde terkiplere dönüşmüş ve türlü isimler verdiğimiz yapıları oluşturmuştur... Veya bir diğer izah şekliyle, terkipler şeklinde düşünülmüş, tasavvur edilmiştir...

Bu tasavvur neticesinde, mecazî olarak belli lokalizeler, belli mânâ grupları oluşmuş; bu mânâ gruplarının dönüştüğü kozmik ışınlar veya bu mânâ gruplarından bize ulaşan melekî kuvvetler, bizim yapımızda belli nihai sûretleri meydana getirmiştir.

Bu sûretlerle, daha biz dünyaya gelmeden evvel tespit edilen ayânı sâbitemizle, öz cevherimiz oluşmuş, programlanmış; ve bu programa göre de belli istidat ve kabiliyetimiz gelmiştir.

Mutlak varlığın indînde, nihai sûretler vardır! Bu nihai sûretlerin oluşması ise, kendisinden izhar olunan nihai mânâlar terkipleriyle oluşur ki, bu nihai terkipleri de yine kendi varlığıyla...

Ancak burada sakın şu hataya düşmeyelim!..

Bir düzenleyen, bir mutlak şuur, bir mutlak varlık kabul edip, onu bir yana koyup; O Zâtın, varlığın ötesinde de oluşmuş ikinci bir âlemi kesinlikle tasavvur etmeyelim!.. Böyle bir olay kesinlikle söz konusu değildir!

Sınırsız-sonsuz varlık olması itibarıyla, kendi varlığının dışında bir şey olması asla söz konusu değildir. Hatta, “kendi” kelimesini dahi tarif sadedinde kullanılmaktadır...

Esasen, “kendi” veya “kendisi” gibi kelimelerle dahi **işaret edilemez!**

İşte bizim “ben” dediğimiz izafî-göresel yapımız, bu terkiplerin beynimizde oluşturduğu bileşimler sûretinde oluşmakta, meydana çıkmaktadır... Bu meydana çıkan yapılar ise istidat ve kabiliyet yoluyla kendisine kolaylaştırılan şeyleri yaparak belli hedefe gitmektedir.

Son hedef, ölüm dediğimiz, fiziki ölüm diye tarif ettiğimiz, beynin durması ile meydana gelen boyut ve beden değiştirme anında sâbitleşir.

Bu nihai hedef ise yaşanan olaylarla oluşur.

Sonuçta hangi nihai mânânın oluşması dilenilmiş ise, o nihai mânâyâ uygun fiilleri yapabilecek bir kabiliyet ve istidatla oluşturuluruz. O fiilleri yaparız, o fiillerle yeni formasyonlar kazanır ve takdir olunan nihai hedefimize ulaşırız.

Terkibimiz, Esmâ mânâlarından oluşur.

Bu mânâların oluşturduğu bileşim, kabiliyet ve istidat dediğimiz kolaylaştırma mekanizmasıyla, yapısına uygun fiiller, eylemler içine girer. Fiiller ve eylemlerle torna edilir, tesviye edilir, manevî şekle bürünür.

Bu bürünülen manevî şekil, ölüm anında sâbitleşir; ve artık bu sâbitleşen yaşam kapasitesi ile ruh boyutunda hayat sonsuza kadar devam eder.

İşte, insan adı verilen varlıklar, hangi mânâların ortaya çıkarılması dilenilerek meydana getirilmiş ise, o mânâyâ uygun fiilleri meydana getirirler. O fiilleri meydana getirecek ortamlar içinde yetişirler, gelişirler ve o fiillerin içinden geçerek nihai hedeflerine ulaşırlar.

Ayânı sâbite ile başlayan, fiziki ölümlerle de sâbitlenen; bundan sonra da artık sâbit kalan yapıya göre gelişecek olaylarla sonsuza dek yaşayacak olan bir varlık, insan!

Bu yaşamın her anında yaşanan olaylar, O yüce Zât’ın kendinde seyretmeyi dilediği mânâlar!

Her birim, kendi terkiбинin getirdiği şartları yaşar. Terkiбинin getirdiği neticeleri yaşaması, Rabbinin hükmüne itaat eden kul olarak yaşamasıdır ki, Rabbi Allâh’dır.

Yani, bu isimler bileşimini -insanı- oluşturan mânâlar, Allâh’ın kendinde seyretmeyi dilediği mânâlardır!

Allâh, tüm bu mânâlardan Ğaniyy’dir, münezzehtir... Yani, açığa çıkan bu mânâlara dayanılarak, “Allâh böyledir”; ya da “Allâh bu kadardır” diye düşünülemez! Tıpkı yapmış olduğu binlerce resimden yalnızca birine göre ressam hakkında hüküm verilememesi gibi!

Eğer bütün bu açıkladıklarımızı kavrayabilirsek, o zaman görürüz ki, elimizden geleni yapmak suretiyle, bu ilmin getirdiği son hedefe ulaşmak yolunda en büyük çabayı ve gayreti göstermek mecburiyetindeyiz.

Eğer, bu anlatılanları **idrak** edebiliyorsak, muhtemeldir ki, onun gereği olan fiilleri uygulamak da bizim için mümkün olabilir...

Nasıl ki;

“Allâh, kabul etmeyeceği duayı, kuluna ettirmez!”

“...Kuluna ettirdiği duaya da mutlaka icabet eder...”

deniyor.

Eğer bu anlatılan mânâları da idrak kapasitesini bize vermişse, büyük bir ihtimalle o mânâları bizde oluşturacak olayların içinden geçerek torna ve tesviye olup, o mânâlara uygun yapıya kavuşmamız da bize mümkün olur.

Öyle ise...

Öncelikle “nefs”imizi saflaştıralım; beden ve beş duyunun getirdiği kayıtlardan arıtıp, bilinç boyutunda mânâlar evrenine sıçrama yapalım!

Dua edelim!.. Yani, dűşűncelerimizi bu hedefe kilitleyelim...

Bűylece bűtűn duygularımızı, bedensel istek ve arzularımızı bu dűşűnce boyutundaki hedefe gitmek suretiyle kontrol altına alalım...

Elbette ki bűtűn bunlar, bu gaye için yaratılmıř olana kolaylařtırılmıřtır...

Yani, hakkımızda takdir edilmiř ise, bűtűn bunlar bize çok kolay gelecektir!

Peki nedir bu **“TAKDİR”**?..

TEK'İN TAKDİRİ

Din konusu içinde, insanlığı en çok meşgûl eden; ancak ve ancak insanlar tarafından, insanlar içinde de belli bir kemâle gelmiş olanlar tarafından anlaşılabilir bir konu var:

Kader konusu...

Herkesin üzerinde durup, merak edip araştırdığı; ancak azın çok azı pek değerli insanlar tarafından anlaşılabilen bir konu bu...

Kader konusunun, kader sırlarının anlaşılabilmesi için, "**Vahdet**" konusunun **idrak** edilmesi zorunludur!

Vahdet konusu **idrak** edilmediği sürece, **kader** konusu ancak **iman yollu** kabul edilebilen bir konudur.

Hemen hemen bütün ilimlere vâkıf olan cinlerin vukuf sahibi olamadıkları iki konu vardır :

1. Vahdet konusu, vahdet sırrı.

2. Kader konusu, kader sırrı.

Bu iki konuyu cinler **idrak** edememişlerdir. Edemezler de!..

Zaten, "**Hilâfet**" sırrının insana verilmesinin sebebi de, cinlerin **vahdet ve kader** konularını **idrak** edebilecek istidada sahip olamayışlarıdır... Bu yüzden de, bu sırları da kavrayabilecek bir **idrağa** sahip varlık olarak insan var olmuştur.

"**Ben arzda** (bedende) **bir halife** (Esmâ mertebesinin farkındalığıyla yaşayan şuur sahibi) **meydana getireceğim...**" (2.Bakara:30)

Hükmünün neticesinde, **vahdet ve kader** sırlarını **idrak** edebilecek kapasitede var olan insan, bu istidadı ve kabiliyeti sonucu olarak "**Hilâfet**"e liyâkat kazanmıştır.

Vahdet konusunun ne olduğunu daha önceki kitaplarımızda anlatmıştık. **Vahdet** konusunu anlamak için önce, **Kelime-i Tevhid**'in mânâsını anlamak; sonra, **İhlâs** Sûresi'nin mânâsını anlamak, sonra da bu anlayış ve **kavrayış** içinde **İhlâs** Sûresi'ni **değerlendirebilmek** gerekir.

İhlâs Sûresi'ni anlamadığımız sürece, "**ALLÂH**" ismi ile işaret edilen "**Mutlak Vücut**"un ne olduğunu kavrayabilmemiz mümkün değildir.

İhlâs Sûresi, dedik...

"**İhlâs okumak**" demek, bu sûrenin kelimelerini tekrar etmek demek değildir! Yüz bin defa "**İhlâs**"ı tekrar eder de insan, bir defa dahi "**Hû Allâhû Ahad**"ı "**OKU**"mamış olabilir! Bunun **anlamını, müşahede etmektir ve hissetmektir** gerçek anlamda "**OKUMAK**"!..

Önce şu çok önemli hususa dikkatinizi çekelim; bir gerçeği fark ettirmeye ve hissettirmeye çalışalım...

"**ALLÂH**" kelimesi bir yüce **Zât**'in **ismidir**!

İsme yönelmek ile isimle anılan Yüce **Varlık**'in ne olduğunu kavrayarak **O**'na yönelmek arasında son derece önemli anlayış ve sonuç farkı vardır!.. Bu yüzden de ki bu farkı çok iyi anlamak ve değerlendirebilmek gerekir!..

Kim bunu değerlendirebilir?.. "**Ehlullâh**" denilen "**mukarrebler**"!..

Yani;

“...Allâh dilediğini kendine seçer...” (42.Şûrâ:13)

âyetinde işaret edilen **seçilmişler!**..

Evet, arzu edenler bu “**seçilmişlik**” konusu üzerinde biraz araştırma yapabilirler...

“ALLÂH” ismiyle işaret edilen Yüce Zât’ın başlı başına Tek Vücut -beden anlamında değil- olduğunu; O’nun varlığının dışında ikinci bir varlığın söz konusu olmadığını; O’nun, “**Sınırsız-Sonsuz TEK**” olduğunu idrak edebilirsek...

Ayrıca, O’nun herhangi bir varlıktan meydana gelmemesi; yine sınırsız-sonsuz olması nedeniyle de O’ndan meydana gelmiş olan ikinci bir varlığın da var olmadığını anlayabilirsek; işte bu anlayışlar neticesinde görürüz ki...

Sınırsız Tek, “**İlmi**”nde, tüm varlıkları, âlemleri düşünmüş, değerlendirmiş, oluşturmuş ve bunları yok etmiştir.

Bir diğer ifade ile **Sınırsız-Sonsuz TEK**;

“**İlminde, âlemleri yok’tan ilmi ve kudretiyle varetmiş ve onlar ismi altında kendi Esmâ’sının tecellilerini ilim boyutunda seyretmiştir!**”

Sınırsız-sonsuz Tek’in ilminde var olan bu mânâ sûretleri, yine kendi varlığı yani isimlerinin özellikleriyle meydana gelmiş; kendi varlığı ile meydana gelen bu sûretler, O’nun “kaza”sının, “hükmü”nün gereğini ortaya koymuşlar; ortaya konan bu mânâları seyreden yine Kendisi olmuştur...

Tüm varlık, **ilim’de mevcut olan** bir varlık!..

Kâinat, **ilim’de var olan** bir kâinat!..

Dolayısıyla, **Allâh varlığı dışında ya da içinde ikinci bir varlık, vücut, evren, mevcut değil!**..

Buna dair çok basit bir misal vermek gerekirse şunu söyleyebiliriz:

Siz, oturduğunuz yerde, düşüncenizde bir dünya hayal ediyorsunuz... Düşüncenizde var ettiğiniz, hayal ettiğiniz bu dünya üzerinde de çeşitli özelliklere sahip insanlar oluşturuyorsunuz... Bu oluşturduğunuz insanlar ve varlıklar sizin ilminizde, hayalinizde mevcuttur ve yoktan var olmuştur. Eğer “**var**” kabul edilirse, onlar yalnızca sizin varlığınızla mevcuttur; ve neticede de “**yok**”turlar!

İşte, tüm “evren”ler ve onların içindeki tüm boyutlar, katmanlar ve tüm varlıklar, böylesine, İlmi ilâhî’de var edilmiş, O’nun varlığı ile kaîm olan, gerçekte “yok”tan var olup “el an yok olan” varlıklardır!

Bu hususu eğer anlayıp, **idrak** edip, hissedebilirsek görürüz ki;

Yüce Zât, hangi mânâlara uygun sûretlerin olmasını “**MÜRİYD**” isminin işaret ettiği şekilde “**irade**” etmişse, o şekilde onları “**oldurmuş**”tur!.. **O**, onları “**yok**”tan “**var**” etmiş; onların üzerinde irade ettiği şekilde tasarruf etmiş; ve onlara ne görev vermişse, hepsi de “isteyerek” **O**’na icabet etmiştir!

Şimdi, burada anlattığım misali iyi düşünün!..

Siz, düşüncenizde bir dünya yarattınız. Bu dünyanın üzerine insanlar, dilediğiniz özelliklerle bezenmiş insanlar yarattınız; ve o insanlar da bahşetmiş olduğunuz o özelliklerin sonucu olan davranışları ortaya koyuyorlar!.. Onlara yaptığınız bu şeyleri onlar, kendi bağımsız varlıkları ve iradeleri ile mi yapıyorlar?.. Yani, **irade-i cüzleri** ile mi birtakım davranışlar ortaya koyuyorlar?..

Yoksa, sizin ilminizde, düşüncenizde, takdirinizin gereği olan davranışları mı ortaya koyuyorlar?.. **O**, hayalinizde yarattığınız iki insandan biri diğerine bıçak çekiyor ve onu öldürüyor. Onların yanında duran üçüncü bir kişi de, “o, bıçağı çekti ve öldürdü!..” diyor.

Ama bütün bunlar dikkat ediniz, sizin düşüncenizde ve ilminizde, sizin ilminize göre takdirinizle, kudretinizle, yaratmanızla, oluşturmanızla meydana geliyor!

Peki, şimdi düşünün!.. Bu durumda, bıçak çekip öldürenle, ölenin durumunu ele alıp da, “**Bu, kendi irade-i cüz’ünü kullanarak karşısındakini öldürdü**” diyebilir misiniz?..

Diyebiliyorsanız... Elbette, **tüm insanların hür, özgür iradeleri mevcut(!)(?)!** Onların üzerinde hükmeden, tasarruf eden bir varlık mevcut değil(!) Ve de tüm yaşam, her birimin kendi özgür(!) iradesi ile devam edip gidiyor!

Ama, en azından bu kitapları okumuş bir kişi olarak böyle diyeceğinizi düşünemiyorum!..

İkinci binin müceddidi kabul edilen **İmam Rabbanî**'den sonraki yüzyılın müceddidi kabul edilen zât **Şah Velîullâh Dihlevî**'dir.

Hem zâhiri hem de bâtinî ilimlerde büyük mertebe sahibi olan bu Zât'ın ülkemizde de yeni yayınlamış bulunan "**Hüccetullâhî'l-Bâliğa**" isimli kitabının "**Kadere iman**" bölümünde bakın ne denmektedir:

"Kullar, işleyecekleri fiilleri seçebilirler. Evet ama, kullar için GERÇEK BİR SEÇİM HİÇBİR ZAMAN SÖZ KONUSU DEĞİLDİR. Çünkü bu seçim, kişinin değil de Allâh'ın istediği şeyin olması; fayda vermesi hakkında bilgi sahibi olmadığı bir şey hakkında sâik ve azmin bulunması gibi sebeplerle mâlûdür. Bu durumda hangi ve nasıl ihtiyârdan bahsedilebilir?"

"ONLARIN İHTİYÂRI (seçim hakkı) YOKTUR" = "ma kâne lehümül hıyeretü" (28.Kasas:68)

Rasûlullâh (aleyhisselâm) aşağıdaki hadisinde şu mânâyâ işaret etmiştir:

"Şüphesiz kalpler, Allâh'ın iki parmağı arasındadır; onları dilediği gibi evirip çevirir."

Zamanının Gavs'ı olduğu söylenen "**Marifetname**" yazarı **Erzurumlu İbrahim Hakkı** da adı geçen kitabında bakın ne diyor:

"Ezeli hüküm, sebeplere nispet olunmaktan ecell ve â'zâmdır. Zira Hak Teâlâ'nın önce verdiği, kulun sonradan istemesi sebep olamaz! O hâlde Allâh'ın sun'u, her şeye sebeptir; ve sun'una bir şey illet ve sebep değildir!

Onun sana inayeti, senden bir şey değildir. Onun inayeti sana yöneldiğinde sen nerede idin?..

Her şey meşiyete istinad eder! Meşiyet ise bir şeye müstenid değildir. Zira Hak Teâlâ dilediğini yapar! Âyeti kerîmede:

"...Allâh dilediğini yapar." (2.Bakara:253)

buyuruyor... Her şeyin O'nun meşiyeti (iradesi) ve kudretiyle meydana geldiğini duyuruyor."

Nitekim, bu konuyu daha da açıklığa kavuşturmak için birçok âyetler ve **Rasûlullâh** (aleyhisselâm)'ın açıklamaları mevcut...

Bu âyetler ve hadisleri burada detayları ile yeniden anlatmak istemiyorum. Bunları, "**İNSAN ve SIRLARI**" ile "**AKIL ve İMAN**" isimli kitaplarımızın "**Kader**" bahsinde mutlaka dikkatlice okumuş olmalısınız. Bu sebeple burada hepsini tekrara gerek yok.

Kur'ân-ı Kerîm'den yalnızca iki âyet meâli vereyim **Hadiyd** Sûresi'nden; basîret sahibine o kadarı yeter:

"ARZDA (BEDENİNİZDE - DIŞ DÜNYANIZDA) VE NEFSLERİNİZDE (İÇ DÜNYANIZDA) SİZE İSÂBET EDEN HİÇBİR MUSİBET YOKTUR Kİ, BİZİM ONU YARATMAMIZDAN ÖNCE, BİR KİTAPTA (İLİM BOYUTUNDA OLUŞMUŞ) OLMASIN! Muhakkak ki bu Allâh üzerine çok kolaydır!"

"(BUNU BİLDİRİYORUZ) Kİ ELİNİZDEN KAÇANA ÜZÜLMEYESİNİZ VE SİZE VERDİĞİ İLE DE SEVİNİP ŞİMARMAYASINIZ! Allâh çok övünen kibirli hiçbir kimseyi sevmez!" (57.Hadiyd:22-23)

Şimdi, burada olayın iyi fark edilmesi için mesele, Öz'den dışa doğru veya yukarıdan aşağıya doğru veya Nokta'dan açılıma doğru şekliyle düşünerek çözüme ulaşmaktır. Yani, piramitin tepesinden aşağıya bakmak şeklinde düşünebilmek!

Şayet biz, detaydan öze, piramitin altından yukarıya, çokluktan Tekliğe bakmaya kalkarsak, mutlaka bir yerde takılıp kalırız! Teferruatta boğulur, Öz'e ulaşamayız!..

Meseleyi özünden kavrayıp çözebilmenin yegâne şartı, **Öz** olan **Nokta**'dan dışa, Vahdet'ten kesrete doğru bakmaktır... Bu da, **Tek**'in kendi ilminde veya bir başka ifade ile, kendi şuurunda mevcut olan mânâlar ile o mânâlara tekabül eden sûretleri oluşturması şeklinde çözüme götürür olayı!..

Her şey **O**'nun ilminde şöyle yaratılmıştır;

Tüm varlık, **O**'nun **hayatı** ile hayattadır!

O, Aliym'dir, ilmi vardır; ve tüm varlıkta mevcut olan ilim, **O**'nun **ilmiyle ve ilmindedir!**.. Sınırsız ve sonsuz ilim sahibidir **O!**..

O, Müriyd'dir... Yani, **irade eden'dir...**İradesi sınırsızdır! Tüm varlıkta mevcut olan irade, **“Sonsuz ve Sınırsız”ın iradesidir**. Ancak bu irade onların her birinden Esmâ terkiplerinin kapsamına göre ortaya çıkmaktadır!

Siz, bir birime dışarıdan baktığınız zaman, ondan çıkan iradeyi görerek, “irade-i cüzdür bu”, dersiniz! Fakat, çıkış noktasında gördüğünüz o irade, gerçekte, O, Tek olan, Küll olan iradenin, ta kendisidir! Musluktan akan suyun geldiği barajdaki sudan ayrı bir şey sanılması gibi!

Çünkü, **Müriyd olan O**, Sonsuz ve sınırsız'dır! Yani, **İradesi sonsuz ve sınırsızdır**. Sınırsız olan irade sınırlanamayacağı için, her bir birimdeki irade de, Sınırsız'ın iradesidir.

Varın bundan böyle, **Kudret, Kelâm, Semî, Basar** gibi vasıfları da sınırsız olarak düşünüp, ortaya çıkacak sonuçları elinizden geliyorsa siz değerlendirin!

İşte olayı, böylece idrak edip değerlendirebilirsek;

Bu takdirde görülür ki, yaşamda tek bir hayat vardır, **“HAYY”** olanı ki!..

Gene varlıkta mevcut olan tek bir irade vardır, **“MÜRİYD”**in! Ki bu da kesinlikle **“küll”** ve **“cüz”** diye ikiye ayrılmaz; çünkü iki ayrı bağımsız varlık mevcut değildir!

Bunun gibi **Kudret**, Tek bir **kudrettir!** Ve her an, her zerrede görülen tüm mânâlar ve fiiller, **hep O**, Sınırsız ilim sahibi varlığın sınırsız dileği, yani iradesiyle, sınırsız kudreti neticesinde ortaya çıkmaktadır.

Öyle ise varlıkta, **Tek bir irade, Tek bir Kudret** ve bu **Tek iradeyi yönlendiren sonsuz-sınırsız Tek bir İlim** söz konusudur; ki bu **Zât** sınırsız **Hayat** sahibidir ve O, **“ALLÂH”** ismiyle işaret edilendir! Ve, **O, “Allâh” ismi aynasında kendini seyredendir!**

“Allâh” ismi ile sanki kendini kendine tanıtmış; kendini, kendinde seyretmiştir!

Kendinde, kendini **seyr** için, **“Allâh”** ismi altında çeşitli tanım ve vasıflarla kendini tavsif etmiş, o tavsifde kendisini bulmayı istemiş; ve o tavsifde kendisini bulduğu anda da demiştir ki :

“...Muhakkak ki Allâh, âlemlerden (Esmâ bileşimi birimselliklerden) elbette Ğaniyy'dir (“HÛ”viyeti {ZÂT'ı} itibarıyla, Esmâ'sında açığa çıkanlarla kayıtlanmaktan veya onlarla sınırlı tanımlanmaktan münezzehtir!)” (29.Ankebût:6)

Öyle ise;

Ezelde ve ebedde, hep daima “BÂKÎ Allâh'tır!”

Bütün âlemler, **fâni**, **“yok”**tan var olmuş ve **“yok”**luğa gidici olan, denizin üstündeki dalgalar gibidir!..

Denizde, denizin suyundan dalgalar oluşur ve sonra tekrar denize döner... Dalgaların bağımsız varlığı, görenin gözünde, hayalinde, zannındadır! Dalga, **fâni**; deniz ise **Bâkî** gibidir!..

Siz eğer, denizden oluşmuş bir dalga iseniz, biliniz ki;

“Her şey, aslına rücû edecektir.”

Her dalga, denizde **“yok”** olacaktır...

Hatta **ilim sahibinin katında**, dalga zaten **fânidir “yok”tur!**..

Öyleyse, bir gün gelecek, **Allâh**'ın varlığında **“yok”** olduğunuzu fark edeceksiniz!.. Ve cehenneminizin ateşi sönecektir!

“Yok” olduğunuzu fark ettiğiniz zaman, bilmem aynada kendinizi mi göreceksiniz?..

Yoksa, kendiniz **“yok”** olacak da, ayna mı **Bâkî** kalacak?..

Gerçekte “fâni”nin **fena** bulmasından kesinlikle söz edilemez, çünkü zaten adı üstünde fânidir!.. “Yok” olanın “yok” olmasından nasıl söz edilebilir ki!? Bunu fark eden için de elbette ki her an “BÂKÎ”den gayrı mevcut değildir! Bununla beraber de “her an” kalkar, “tek an” kalır!

Nitekim bütün bunlar, ancak yaşayanın hissedeceği hâllerdir...

Allâh idrak ettire...

Evet!.. Konumuzu fazla dağıtmadan toparlamaya çalışalım...

Koninin üst noktasından aşağıya bakmak zorundayız, varlığı değerlendirmek istiyorsak!

Sonsuz-sınırsız varlığın, sınırı olmadığına; ve sınırın ötesinde ikinci bir varlık söz konusu olmadığına göre; sınırsız varlığın, sıfatları ile sınırsız olarak fark etmek zorundayız.

Bu güne kadar hep, “**mutlak varlığı**” yönünden **sonsuz-sınırsızlığı** ile anlatmaya gayret ettik. Şimdi ise size, **sıfatları yönünden sonsuz-sınırsızlığını** idrak ettirmek istiyoruz **O yüce Zât’ın...**

Sıfatları yönünden sınırsızlığını **idrak** edebilirsek, o zaman **hayatı ile, ilmi ile, iradesi ile, kudreti ile sınırsız olduğunu fark edeceğiz.**

Sınırın ötesinde ikinci bir hayat, irade, kudret vasıflarıyla var olan bir varlık olmadığını idrak edeceğiz.

Bizim gözümüze **göre**, algılamamıza **göre var olan ikincil birimden** çıkan vasıfların, orijine ait vasıflar olduğunu müşahade edeceğiz! Ki, beş duyuya göre “**cüz**” olarak nitelendirdiğimiz **hayat, ilim, iradenin** gerçekte, hakikatta “**Küll’e ait** olduğunu, **Küll’den** olduğunu müşahade edebileceğiz. Elbette bunun doğal sonucu da “**küll**” yanı sıra bir “**cüz**”ün var olmayışıdır!

Hemen şu âyeti hatırlayalım:

“**Allâh yanı sıra tanrıya** (dışsal güce) **yönelme!..**” (28.Kasas:88)

Şayet sadece Mutlak Varlık olması itibarıyla değil, sıfatları itibarıyla da; ve dahi tüm varlığı itibarıyla da sınırsız olduğunu **idrak** edebilmek bizim için dilenmişse, o zaman “**kader**” dediğimiz hükmün, **Tek’liğin dilemesi ile meydana gelen “seyir âlemi”** olduğunu fark edeceğiz.

TEK'İN SEYRİ

TEK'in seyredilişi!..

Öyle ise Seyreden'in, seyretmeyi murat ettiği şekiller ve mânâlar da **O Tek'in** eseri...

Bu açıdan baktığımızda tüm varlığı, **Tek bir varlığın hayatı, ilmi, iradesi, kudreti, kelâmı, semi ve basarı** olarak müşahede edeceğiz...

Bütün bunları "**Mükevvin'in kevnî**" olarak değerlendireceğiz...

Mutlak kudret sahibi olan **O yüce varlıkta**, var olmayan yegâne şey "acız"dir. Mükevvenatta her şey ise acız ile mâluldür, o mükevvinî meydana getiren mutlak kudret sahibine göre...

Bu yüzdendir ki, **İnsan-ı Kâmil**;

"**...Muhakkak ki o zâlim** (hakikatini hakkıyla yaşamakta yetersiz) **ve cahildir** (sınırsız Esmâ'yı bilmede yetersizdir)!" (33.Ahzâb:72)

Âyetinde anlatıldığı üzere, aczin eseri olan bir ifade ile tavsif edilmiştir. Çünkü, tüm varlık birer âzası olan **İnsan-ı Kâmil'in** sınırsızlığa göre ifade ettiği sınırlılıktır.

Mükevvin, yani kevnîde sayısız mânâları izhar eden, bütün bu âlemleri acız içinde yaratmıştır. **İnsan-ı Kâmil**, bîatını itibarı ile, **Gayb-ı Mutlak** itibarı ile **sınırsız**; fakat izhar ettiği mânâların **bâtınına** göre de **âcizdir**... Bu acze işaret eden Muhyiddini Arabî :

"**Bildim ki, en yüksek mertebe 'Abd-ı Âciz' mertebesidir**" demiştir...

Abd-ı Âciz ifadesi ile işaret edilen mânâ, **İnsan-ı Kâmil'in müşahede âlemidir**.

Sakın bu anlattıklarımı bireysel aklınızla yorumlamaya çalışmayın!.. Çünkü, beşer yargılarına düşer, yanlış fikirlere kapılırsınız...

Bilin ki, **İnsan-ı Kâmil** boyutundan, ne kadar mânâ izhar olunursa olunsun, izhar olunmayana göre sınırlılık içindedir. Sınırlılık ise, o izhar olunanın acziyetinden veya acziyeti olarak tavsif olunur.

İşte bu mânâda ele alınırsa, **Hz. Muhammed** (aleyhisselâm):

"**Ben, günde yetmiş defa istiğfar ederim**" der...

Buradaki, **İnsan-ı Kâmil'in** istiğfarından murat, sonsuz-sınırsız olan varlığın mânâlarını, sonsuz-sınırsız şekilde ortaya koymaktaki **aczini yani yetersizliği hissediş hâlidir**...

Senin anlayacağın, sonsuz-sınırsız mânâlarını, "**Kulluğumun gereği olarak ortaya koymakta âcizim!..**" diyerek, "**O yüce Varlığın Âlemlerden Ğaniyy**"lik vasfını itiraf etmektir bu...

Bunlar, **İnsan-ı Kâmil'e** has olan bazı mânâlar...

Ama **Allâh**, bu kemâlâtı bildirme sadedinde bizim gibi bir fakiri kullanır, bizim dilimizden bunları aşikâr eder; o da gene kendi lütfu takdiridir... O, Yüce Sultan'ın keremine had, sınır yoktur!

Diler sultana verir, diler fakire verir. Biz, ne fakirin ne sultanın üzerinde duralım! Alıp bu mânâları değerlendirmeye çalışalım. Elbette, bu mânâları alıp değerlendirebilmek bize kolaylaştırılmış ise!..

Yoksa;

“Herkes yaratılış programı (fıtratı - şâkilesi) doğrultusunda fiiller ortaya koyar!..” (17.İsra’:84)

Âyetinde, işaret edildiği üzere, bunları anlamak üzere meydana gelmemiş isek, bunları anlamak bize kolaylaştırılmamış ise;

“Her biri kendine kolaylaştırılanı yapar.”

Hükmünce, bize kolaylaştırılanın peşinde koşacak; ve maalesef bu gerçekleri yaşayamayacağız!..

Esasen bu anlattıklarımızın gerçekten iyi bir şekilde değerlendirilebilmesi için **“KENDİNİ TANI”** ile **“AKIL ve İMAN”** isimli kitaplarımızın çok iyi anlaşılması gerekir.

Ondan sonradır ki, bu konu, **“Tek’in Takdiri”** isimli sohbet kasetinde anlattığımız bir biçimde ele alınmalı; ve de Tek Varlığın yarattığı sûretlerin ve mânâların, daha doğrusu mânâ sûretlerinin, ne gaye ile ve niçin ve nasıl olduğu **idrak** edilmelidir.

İLİM Mİ MALÛMA TÂBİ?

Bütün bu mânâların var edilişi sırrı, esasen geçmişte birçok birimde, çeşitli şekillerde tartışılan ;

“İlim mi malûma tâbidir; malûm mu ilme tâbidir?”

Tartışmasına dayanır...

Yani:

“Bilinenlerin varlığı mı ilmi oluşturmuştur; yoksa, ilim mi bilinenleri var kılmıştır?”

Eğer varlık bağımsız olarak mevcut ise, ve **Allâh** da ilminde mevcut olan bu varlığa ait mânâları meydana getirmekte, ortaya çıkarmakta **zorunlu ise, ilim, malûma tâbidir!?**

Yok eğer; sonsuz-sınırsız varlık, her boyut ve mânâda sınırsız varlık...

Biraz evvel anlattığımız gibi, **Mutlak Varlığı yönüyle sınırsız ama, sıfatları yönüyle de sınırlı değil!.. Hem Mutlak Vücudu yönüyle, hem Sıfatıyla, hem Esmâ ve bunun sonucu olan Efâliyle sınırsız varlık!..**

Bu cümlelerin üzerinde çok iyi durun!.. Bu cümleyi dahi çok geniş düşünmek gerek.

Mutlak Varlığıyla, Vasıflarıyla, Esmâsı ve Efâliyle sınırsız olan varlık katında, hangi varlığın bağımsız ve O'nun dışında varlığı olabilir ki, bu sınırsız varlık ona tâbi olup, onun varlık hükmünü yerine getirme mecburiyetinde kalsın?..

“Varlıkta mutlak kuvvet, kudret sahibi Allâh!..” deriz.

Ama, bunun mânâsını hiç düşünmeyiz. Bu işin başı sonu nereye gider? Hiç tefekkür etmeyiz.

Birazcık kendimizi tabiatımızdan soyutlayalım, değer yargılarından arındıralım ki şuurun objektifliği içinde “buz”luğumuz erisin!..

Denizde **“yok”** olalım... O zaman bakalım, denizin dışında bir şey var mı?.. Ve o zaman bakalım, değer yargıları kalıyor mu?

Evet, gene konu yayılıyor...

Şimdi, biz anlayalım ki, bütün malûm, ilme tâbidir!

Bazıları demiştir ki;

“O, ilminde, kendi varlığında bulunduğu mânâları ortaya çıkarmak durumundadır ve bunları ortaya çıkarmıştır. Kendinde hangi mânâları bulmuşsa o mânâları ortaya çıkarmıştır. O mânâlar kendi varlıklarını meydana getirmiştir, bir mânâda...”

Burada, maalesef bir yanlış teşhis söz konusudur!

Çünkü **O, ilminde, dilediği mânâları meydana getirmektedir; ilminde, kendinde bulunduğu ve aşikâra çıkarmak zorunda olduğu mânâları değil!..**

İlminde mevcut olan, mânâları değil; **Zâtî ilmiyle yarattığı mânâları** meydana getirmektedir...

Eğer, kendinde bulunduğu mânâları meydana getirmektedir dersek, **“Sonsuz-Sınırsız Varlığı” kayda sokmuş oluruz!..**

O takdirde **O**, mânâların bütünü olma durumuna girer!

Hâlbuki, “Ahad”dır. “Cüzlerden, bileşimden meydana gelmemiştir!” sözünü maddi mânâda anlatmıştık, tarif etmiştik.

Şimdi dikkat, bir üst boyuta çıkıyoruz... **“Ahad”ı, “mânâların toplamından da meydana gelmemiştir”** diye anlamaya başlıyoruz artık...

Esmâ’ların oluşturduğu, Esmâ’lardan teşekkül etmiş bir Zât değil!.. Zât’ın ilim sıfatının oluşturduğu mânâlar söz konusudur burada...

Dolayısıyla **O, dilediği Esmâ’ları meydana getirmiştir!**

“Dilediği Esmâ’ları meydana getirmiştir” sözünün neticesi olarak da **O’nun bir “sûreti”** olmaz!.. Sûret derken, fizik sûreti değil, mânâ sûreti diyorum. **Herhangi bir mânâ sûretini yaratma mecburiyeti altına, kaydına da girmez!**

Eğer ki, malûmu olan bir şeyi meydana getirmek mecburiyetinde olursa, o zaman onun bir mânâ sûreti de ortaya çıkar.

Hâlbuki...

İlminde, dilediği gibi hükmetmek sureti ile dilediği mânâları icat etmiş ve bu mânâlardan oluşan âlemleri yaratmıştır.

Yani âlem, **Efâl mertebesi itibarıyla değil, Esmâ mertebesi itibarıyla yaratılmış; hakikatı itibarıyla “yok”tan var olmuş, “yok” olan âlemlerdir!**

Dolayısıyladır ki, her şey, **O’nun Zât’ında, ilminde mevcuttur ve mevcudat, ilmin dışında vücut kokusu almamıştır!**

“İlim, malûma tâbidir” diyenlerin yanılığının sebebi de şudur...

Onlar, aşağıdan yukarıya bakış açısı itibarıyla meseleyi çözmeye çalışmışlardır. Daha doğrusu, **Velâyeti Suğra ilmi kemâlâtı ile olayı çözmeye çalışmışlardır.**

Velâyeti Suğra ilmi itibarıyla, halkdan Hakk’a **urûc** söz konusudur. **Nübüvvet** ilmi olan **Velâyeti Kübrâ**’da ise, Hakk’ın halk’a **tenezzülü** Hakikatı geçerlidir.

Nübüvveti Târifiye ilmine ve kemâline sahip **BakâBillâh** mertebesindeki **İnsan-ı Kâmil** indinde, **malûm, ilme tâbidir!**

Buna mukabil, **Velâyeti Suğra** kemâlâtındaki **urûca** dayalı müşahedede, **ilim, malûm’a tâbidir...** Bunun sebebi, **malûmun sâbitliğidir. Velâyeti Suğra** marifetiyle **urûc** yollu baktığın zaman, malûmun sâbitliği müşahede edilir.

Fakat, **Nübüvvet**’in hakikatı olan **Velâyeti Kübrâ** ilmiyle olaya bakıldığı zaman, **Zât**’ının dışında hiçbir şey mevcut değildir!..

Bu yüzdendir ki, **Zât’ın Zât’ına olan ilmi** sonucu dilediği mânâları icat etmesi, **“yok”tan var etmesi** söz konusu...

Dilediğini icat etmesi, **“yok”tan var etmesi** gibi cümlelerle işaret ettiğimiz şey, **“Esmâ mânâ”larıdır!..** Efâl mertebesini zaten konuşuyoruz!

O, mânâları icat ediyor, yaratıyor; o mânâlar birbirini kendilerinin özelliklerine GÖRE Efâl olarak algılıyorlar her an!

“Her an”, diyerek, bize göre konuşuyorum; gerçekte ise var olan **her an değil, Tek bir An’dır...**

Çünkü **tüm varlık, tek bir tecellinin neticesidir, “Tecelli-i Vâhid”** denilen!..

Nokta’da olup bitmiştir her şey!.. Elif ve gerisi ise, sadece hayal!

Bu ilim mertebesinde **icat** yollu meydana gelmiş **Esmâ mânâları** vardır ki, işte bu nokta da;

“...Muhakkak ki Allâh, âlemlerden (Esmâ bileşimi birimselliklerden) elbette Ğaniyy’dir (“HÛ”viyeti {ZÂT’ı} itibarıyla, Esmâ’sında açığa çıkanlarla kayıtlanmaktan veya onlarla sınırlı tanımlanmaktan münezzehtir!” (29.Ankebût:6)

Âyetiyle anlatılmak istenmiştir.

Allâh’ın âlemlerden, yani âlemleri meydana getiren isimlerin mânâlarından **“Ğaniyy”** olması, gınâ sahibi olması, **“İlmin, malûma tâbi olmadığı”** ispatıdır...

Eğer **ilim, malûma tâbi olsaydı,** o zaman, **“Allâh âlemlerden Ğaniyy’dir”** âyetiyle işaret edilen husus söz konusu olmazdı. Çünkü, âlemlere tâbi olma mecburiyeti vardır o takdirde.

Hâlbuki, “Allâh âlemlerden Ğaniyy’dir”; ki bu açıklama “Zât-ı Baht” dediğimiz, Zât’ın “Mutlakiyet” sıfatına işaret eder!

Esasen gerçekte Zât’ı için, “Mutlakiyet” sözü dahi edilemez. Çünkü, aşağı mertebelere göre, Zât’a işaret sadedinde kullanılan bir ifadedir bu!..

Gerçekte, Zât için, “Baht” veya “Mutlakiyet” veya “Vücut” veya “Varlık” gibi tâbirler dahi kullanılamaz!

Evet!..

Umarım ki, bütün Efâl âlemini meydana getiren mânâların dahi “yok”tan var edilmiş olduğunu; bu mânâların Zâtî ilmin sonucunda icat yollu meydana geldiğini; ve Allâh’ın, Zât’ı itibarıyla âlemlerden Ğaniyy olduğunu da açıkladık...

İşte bu anlattıklarımızı anlayabilirsek, koninin tepe noktasından görüş hâli bizim için açılır.

Esasen bütün bu ve bilemediğimiz sayıdaki tüm evrenlerin, “ak nokta”lardan oluşan birer “ak yapı” olan “Big Bang”larla oluşan olayla, bir noktadan çoğalmak suretiyle meydana geldiğini anlayabilirsek, gene aynı olayı misal yollu çözmüş olacağız.

O ilk noktada, son hareket belirlenmiştir!.. Bir hücreden bir fil’in son hücrenin ve eriştiği son yapının programlanışı gibi.

Bu sebeple, nasıl kâinattaki sayısız birimler o tek noktadan meydana gelmişse; ve hepsi de o tek noktada mevcut özelliklerle bağlı ise; bütün âlemlerde görülen mânâlar dahi, ilk nokta diyeceğimiz Zât’ın ilminden meydana gelmiştir. Ama, Zât’ın sonsuz-sınırsız ilmine, iradesine ve kudretine dayalı olarak...

İşte bunu böylece anlayabilirsek, kader olayını da çözmüş oluruz...

“Kader” derken olaya basit bakmayalım!

Dünya üzerinde 5-6 milyar insan... Denizden alınan bir avuç kum!

“Ben insanı yeryüzünde halife yarattım” diyor... “İnsan, yeryüzündeki halife”dir.

“Semâ”da yani, “evrende her boyutta” dahi, “halife”ler mevcuttur!

Her boyutun yapısal özelliklerine ve kapasitesine göre “halife”ler mevcuttur! Bizim genelde bildiğimiz “Halife” yeryüzündeki “halife”dir! Yeryüzündeki “halife”nin de haddi, hududu bellidir.

Gerçek “Halife”, Tek’dir. Ve O da, İnsan-ı Kâmil ismi ile tanıdığımız Ruh-u A’zâm’dır... Veya bir diğer ifade ile Hakikat-i Muhammedî’dir. Veya ilim yönüyle, Akl-ı Evvel’dir.

O’nun minyatürizesi, yeryüzünde, Âdem!.. Adı bile “Adem”= “Yok”!.. İsmi var, cisminin varlığı “yok”tan!.. Sanki, Anka kuşu gibi... Adı var, kendi yok!..

Zaten algılanan varlık, hakikatta O’nun varlığı; isimler ile çokluk meydana gelmiş!.. İsimler çoğaldıkça, varlıklar çok sanılmış!

Oysa varlık, gerçekte, Tek bir varlık, “Vâhidiyet”i itibarıyla!

Denizin üzerindeki her bir dalgaya ayrı bir isim ver, denizde bu kadar varlık var de!.. Oysa, hep gene dalga! Biri daha büyük, biri daha küçük, biri daha kavisli, biri daha az kavisli. Ama, sonuçta hepsi de denizin dalgası!..

İşte burada, algılamalar arasındaki fark ortaya çıkar... Basîretlere göredir bu fark!

Yukarıdan bakarsan aşağıya, ne böyle bir fark var, ne de böyle bir kavga!..

Azap var, cehennemlikler için...

Allâh var, kendi için!

Sonra... Kendi kendine kalır. Ezelde de, Ebedde de Zât’ın kendi kendinedir!

“İlim bir Nokta idi, onu cahiller çoğalttı.”

demiş, Hazreti Âli!..

Hız. Âli'nin dediğini, her ne kadar biz de tekrar ediyorsak da, gene de lafı uzatıp, cahilliğimizi yaymaktan başka bir iş yapmıyoruz...

Niye? Elbette biz bu cahilliğimizi ortaya koyacağız ki, kemâlât ehlinin kemâli bilinsin... Ona göre değerlendirilsin!..

Her şeyin değeri, zıddına göredir. Bir şeyin zıddı yoksa, onun değeri, pahası da bilinmez. Varlıkta her şey zıddıyla meydana gelmiştir. Her şey çift yaratılmıştır. O çiftin biri bir uçtadır, diğeri öteki uçta!.. Ve, birbirine **göre**'dir değerleri...

Zıdları cem eden görüş ise, ancak ve ancak, **Tek**'lik yani "**Vâhidiyet**" noktasında mevcuttur.

Tek'liğin kemâlinin ortaya çıkması da, **Tek**'liği örten perdelerin kalkmasındadır. **Tek**'liği örten perdeler, gene kendinden kendine olan perdelerdir.

Vâhid ismiyle **Vâhidiyet** sıfatına işâret edilen **Zât**, **Rahmâniyeti** itibarıyla, sıfat mertebesinin vasıflarıyla mevcut olup; bu vasıflarla **Melikiyet** mertebesinin sayısız Esmâ saltanatını, hüküm süren mânâlarını meydana getirmiş; bu isimler de sonuçta **Rubûbiyet** hükümlerince terkip formülleri hâlinde Efâl âleminde ortaya konmuştur.

Efâl âleminde beliren her bir birim, kendini meydana getiren bu silsilenin tüm özellikleriyle var olmuştur; ve bu temel yapı, programında mevcuttur.

Rasûlullâh (aleyhisselâm);

"Zerre Küll'ün aynasıdır." = **"Birim, tümel yapının aynasıdır."**

açıklamasında bugün yeni fark ettiğimiz **holografik evren** gerçeğinin bu hakikatinden söz eder...

Zira, birimin, zerrenin Zâtı; O **sonsuz-sınırsız Zât!** Zerrenin vasıfları, o **sonsuz-sınırsız vasıflar!** Zerrenin özellikleri, o sonsuz-sınırsız mânâ denizinden oluşmuş özellikler! Zerrenin fiilleri, o özelliklerin fiile dönüşüdür...

Bu açıdan bakarsan, bu **idrak**le bakarsan, varlıkta **Tek**'ten başka bir şey göremezsin.

Efâl boyutu, Esmâ boyutu, Sıfat boyutu, Zât boyutu diyoruz. Günümüzde güzel bir tâbir var, "**Boyut**" kelimesi...

Esmâ, Efâl'in neresindedir?.. Sıfat, Esmâ'nın neresindedir?.. Zât, Sıfat'ın neresindedir?..

Yedi kat göğün üstüne "Kürsü"yü, "Kürsü"nün üstünde "Arş"ı koyarlar... Ve dahi, bu sınırlar çizdikleri âlemin ötesinde de bir tanrı, bir ilâh türünden bir Allâh(!?) ararlar!..

"Her zerrede Zât'ı ile mevcuttur."

Açıklamasıyla tarif edilen Allâh, gerçekten her zerreyi **Zât'ı** ile mevcut kılması nedeniyle; ve ayrıca **Zât'ı** da sınırsızlık sıfatıyla sıfatlanan olduğu için, bu anlayışta, zerre kelimesinin anlamı fena bulur, **Zât'ın Bakıy'liği aşikâr olur!**

O Zât, elbette belli vasıfları olan bir **Zât**'tır!

Her bir **Zât**'tan söz edildiğinde, O **Zât**'ın belli vasıfları vardır. Belli vasıfları olan Zât, bu vasıflarının sonucu olarak, elbette ki belli mânâlara sahiptir. Sahip olduğu bu mânâlar ile de dilediğini yapar. Dilediği mânâları üretir, icat eder, yoktan var eder. Yoktan var olan "**yok**"lar er geç bir gün yokluğa döner.

Zât'ın Vâhidiyeti itibarıyla sınırsızlığını idrak etmedikçe; **Zât'ın sınırsızlığını idrak** etmeden önce de, **Zât'ın Vâhidiyeti itibarıyla sınırsızlığına iman** etmedikçe, hakiki anlamıyla, **İslam'a** ve **imana** gelmiş olmayız!

Zira **Kurân'**da, kişinin bu gerçeği fark etmeden önceki hâlini anlatan, şu âyet vardır:

"Hevâsını (içgüdüsel dürtülerini - bedenselliğini - kuruntuladığını) Tanrı edineni gördün mü?.." (25.Furkan:43)

Kişi kendi hayalinde, kendi şartlanmasına göre bir **tanrı** yaratmış ve o yarattığı tanrısına tapınarak ömrünü geçiriyor!

İşte bu âyetin kapsamından, **tahkik yollu çıkmak için, Zât'ın Vâhidiyet sıfatı itibarıyla sonsuz-sınırsızlığını idrak edip, müşahade etmek, hissetmek, yaşamak şarttır!**

Ancak... Bu anlattıklarım, **yaşanarak hissedilir!..** Bunları bir kitapta okuyarak, hissedemezsin!

Tâ ki, sana bunları yaşatacak olanı bulmadıkça; işin lafından geçip, tatbikatını yaşamadıkça; ve sonunda perdeler kalkıp, seyreden olarak kendisi kalmadıkça! Aksi hâlde kesinlikle mümkün değildir!

Bunun için de önce buna **iman etmen**; sonra bu iman ettiğin şeyi yaşayabilmen için **şartlanmalarından, şartlanmaların getirdiği değer yargılarından, bu değer yargılarının oluşturduğu duygulardan** arınman gerek!

Bunlardan arındığın zaman da hiç farkında olmadan **tabiatına yani bedensel dürtülerine** esir düşüverirsin! Dolayısıyla, tabiatını yani bedensel dürtülerini çok sıkı kontrol altına alman gerekir!

Bu ikisini kontrol altına aldıktan sonra, bu defa da sendeki **vehmin oluşturduğu bireysel benlik** kavramını sıfıra indirmek gerekir; ki **“Ölmeden evvel ölesin”**; ve böylece **“Bakıy olan Allâh”**tır, hükmü sende de açığa çıksın!

Ancak bundan sonradır ki, Hz.İsa (aleyhisselâm)'ın dediği gibi, **“İnsanca düşünmekten kurtulup, Allâh gibi değerlendirirsin!”**

DECCAL'IN ÇIKIŞI

Geçmişte ve günümüzde maalesef pek çok kişi, şartlanmaları attım diyerek, vehmî benlik ortadan kalkmadığı için tabiatının kucağına esir düşmüş; böylece de dünyada iken, vehmî benlik deccaline tâbi olarak, bedeninin istek ve arzuları istikametinde yaşamak sureti ile helâk olmuş ve olmaktadır.

Zira olgunlaşma süreci içindeyken, şartlanmaları attıktan sonra, doğal olarak birtakım özgür davranışlar içine girersin. Benlik vehmi sende henüz ortadan kalkmadığı için de, kendini bu beden olarak, birim olarak kabullenip, bedeni isteklerin, yani yemek içmek, çiftleşmek türünden bedenin getireceği çeşitli zevkler doğrultusunda serbest yaşama kaptırırsın! Yani, **bedenine tanrısallık** verirsin!

Dolayısıyla da, **deccalin cennetinde** yaşamaya başlarsın! Yani Mutlak benliğe karşı, vehmî benliğin senin deccalin olmuş olur; sen de bu durumda deccaline, yani vehmî benliğine tâbi olarak tabiatının batağında boğulur gidersin...

Bilelim ki...

Gerçekte, **hesaplamalara göre hicrî 1400 ile 1410 yılları arasında vazife almış olması gereken** devrin **Müceddidi** -eğer son müceddid ise- **Mehdi**'nin arkasından "**Deccal**" diye bildiğimiz bir varlık ortaya çıkacak; kendisinin, **insanların Rabbi** olduğunu ileri sürerek kendisine tapınılmasını isteyecek; sonrasında da **İsa** (aleyhisselâm) dünyaya geri gelecek!

Bu işin **zâhir yönü**... Buna akli ermeyenler, inkâr ederler, tevil etmeye çalışırlar; ama bu bir realitedir; onlar bunu idrak edemese de!

Bir de olayın **bâtın yönü** var ki; işte burada biz, bu bâtın yönden söz etmeye çalışıyoruz.

Basîretinde **Mehdi** çıktığı zaman Hakk'ın dışında bir varlık olmaması sebebiyle, kendi varlığının **Hakk**'ın varlığı olduğunu kabul edeceksin...

İlim yollu edindiğin bu bilginin akabinde ise, yeterli arınma olmadığı için, bu defa **Deccal**'in bilincinden gelen bir şekilde ortaya çıkacak...

Evet, **Deccal** geldiği zaman insana;

"Ben senin rabbınım! Bana kulluk et!" diyecek. **Deccal**'in özelliği bu!..

Sen de, benliğinin **Hakk**'ın benliği olduğunu düşüneceksin... Ne var ki bu bedenden de soyutlayamamışsın kendini!

Dolayısıyla;

"Ben mâdem Hakk'ın varlığıyım, ben bu bedende dilediğimi yaparım!.." deyip, yeme, içme, seks, rahata düşkünlük, güzel şeylere sahip olma gibi, arzu ve isteklerini tatmin ederek yaşayacaksın.

İşte o zaman **Rasûlullâh** (aleyhisselâm):

"Deccal ortaya çıktığı zaman, müminler, onun cehennemine atsınlar kendilerini, cennetinden kaçsınlar!.." diyor.

"Çünkü Deccal'ın cenneti, gerçekte cehennem; cehennemi ise gerçekte cennettir..." diyor.

Yani, bedeninin istek ve arzuları dediğimiz şeyi "**tabiat**" kelimesi ile ifade ediyoruz.

Bazıları "**tabiat**"ın gereği olan hâlleri "**NEFS**"e atfederek, sanki bunlar "**Nefs**"e ait özelliklermiş gibi göstermişlerdir.

Oysa "**Nefs**"in özünde, yapısında bu özellikler yoktur; yalnızca "**BEN**" kavramıdır "**NEFS**"!..

Ancak **“Nefs”**; bilincinin bürünmüş olduğu perdeler yüzünden orijinaliyle kendini tanıyamamış, hakikatını bilememiş olması nedeniyle, kendini beden kabullendiği için; bedenin tabiatı gereği olan hâlleri de kendi özellikleri sanma yanılığına düşmüştür.

Burada konuyu daha iyi anlayabilmek için **“Nefs”** kelimesinin yerine geçici olarak **“bilinç”** kelimesini koyabiliriz!

Evet, **bilinç** bu düzeydeyken, bedenin tabiatı gereği, istediği şeyleri uygular; bu da **“Nefs”**i, hakikatını yaşamaktan alıkoyar!

Geçmişte ve günümüzde bu noktaya gelen pek çok kişi, tıpkı Firavun gibi **kendi vehmî benliğini Hak olarak kabul etmiş; Nefs’in özüne ait “tenzih” hakikatından gaflete düşmüş**; bu bilincinin hükmü altındaki bedeninin istek ve arzuları doğrultusunda kendini salıvermiş; kendini yemeye içmeye, sekse, sigaraya, içkiye koyuvermiş, böylece de **tabiat** bataklığında boğulacak hâle gelmiştir!

Deccal ile mücadeleyi önce **Mehdi** yapar...

“Mehdi” hidâyeti ulaştırandır! Yani **ilim, Deccal’in karşısına dikilir.**

Vehmî benliğin karşısına, **Hakikat İlmi** dikilir... Der ki :

“Bu vehimden doğan, nefsinin Hakk’ın varlığı olduğu yolundaki ilmi, bedenle karıştırma!.. Bilincin, soyut bir kavramdır! Beden ise somut varlık olarak kendi boyutunun şartlarına bağlıdır; bilinç ise soyut varlık olarak arınmalı!.. Kendinin bu beden olduğu yolundaki yanlış anlamayı terk edip, hakikatin bilinç boyutunda yaşanacak bir şey olduğunu fark etmelisin!”

Fakat, bazılarında bu ilim de, **Deccal’in** temsil ettiği **“Ben Hakk’ım, dilediğimi yaparım”** görüşünü öldürmeye yetmez!

Ancak, **İsa** semâdan inerek **-bâtından zâhire çıkararak- Deccal’i** öldürebilir!..

İşte, **“Hakikat ilmi”** ile ortaya çıkan **Mehdi**, vehmî benlik **Deccal’ini** öldürüp imha edemez. Tâ ki, **İsa** semâdan nüzûl edip, ilâhî kudretle tahakkuk etsin!..

İsa, semâdan inince, **ilâhî kudret, Deccal’in** karşısına çıkmış olur!

“İsa’yı gören Deccal, olduğu yerde erir, yok olur, gider!”

diyor **Rasûlullâh** (aleyhisselâm) açıklamasında...

İlâhî kudret ortaya çıktığı zaman **“ölmeden evvel ölme”** hâli **“yakîn”**e tekabül eden şekliyle oluşur; ki bunun sonucunda kişi **bilinci itibarıyla** var olan bir varlık olduğu idrakına ererek, beden bağımlılığından kendini soyutlar; ki bunun sonucu da **“Mutmainne nefis”** bilinci olarak **velâyet** hâlidir!

Böylece vehmî benliğin kendini, bedenmiş gibi kabulü ortadan kalkar. İşte o zaman, **“Allâh’a vuslat”** denilen hâl yaşanır...

İşte böylece kıyamet alâmetlerinden olan genele dönük bu olayın, kişinin kıyametinin kopmasından önceki bu oluşumunu anlayabilirsek, **vehmî benliğin ne şekilde Deccal** olduğunu; **Mehdi’nin Deccal’a** karşı ne getireceğini, ne ortaya koyacağını; ve **İsa’nın** semâdan, yani, **Zâtî kudretle** ortaya çıkışından sonra nasıl kalkabileceğini anlamış oluruz...

Burada yanlış anlamalara yol açmamak için şu hususu iyi anlamamız gerekmektedir:

Mehdi; “tenzih” ve “teşbih” esaslarının eşit oranda bileşimi olan **İslâm Dini’nin “Tevhid”** ilmini ortaya koyan görüşü temsil eder.

Deccal; “teşbih” esasının ağır basmasından ve yanlış değerlendirilmesinden dolayı, **bilincin** kendini **Allâh** olarak kabul edip, bedensel boyutta bunun sonuçlarını yaşamayı temsil eder.

İsa (aleyhisselâm) ise **“teşbih”** hakikatını insanlığa açmış zât olarak, bu yüzden meydana gelen sapmaları düzeltmek üzere görev almıştır. Tasavvufta ise **“kudret”** sıfatının bir tezahürü olan **“Allâh’a yakîn”** hâlinin sembolüdür.

İşte bunları anlarsak, o zaman **“Vahdet”** ilminin idrak ettirdiği şekilde **“yok”**luğumuzu fark ederek başımızı **“secde”**ye koyar, dua ederiz;

“Allâh’ım bize bu yaşamı ihsan eyle, bu nimeti kolaylaştır!..”

Ne buyuruyor **Rasûlullâh** (aleyhisselâm):

“Secde’de yapılan dua makbûldür.”

Ve:

“Kulun Allâh’a en yakîn olduğu hâl, secde hâlidir...”

Öyle ise hep birlikte alnımızı toprağa koyalım(!) Şimdi **“secde”** mi etmiş olduk?..

Evet, **“Secde”** denir yaptığımıza, ama **şeklîdir** bu, ve de **taklittir!**

Hakikatta **“secde”**, kulun varsaydığı varlığının ortadan kalktığı **“yok”**luğunu idrak ederek **“Bâkî”**yi müşahede ettiği **“Fakr”** hâlidir! **“Fakr”** hâlini yaşayamayan, **“secde”** etmiş olmaz, bâtinen! **Zâhirde alnı topraktır ama, benliği ile “dimdik” ayaktadır.**

“Sırtları tahta gibi olmuştur, secde edemezler; secde etmek istedikçe yerlere yuvarlanırlar!..” diye anlatılan hâli bir hatırlayın!..

Evet, kişinin, Allâh’a yakîn hâlinde olduğunu hissetme hâli **“secde”**dedir.

Yani kişinin vehmî benliğinin ortadan kalktığı zamanki **“yakîn”** hâlinin adı **“secde”**dir ki, bu da **“Allâh’a kurbet”** hâlidir! **Kurbet** mertebesinde, o mahalden **ilâhî sıfatlar** tahakkuk ederken, **O, kudretini izhar eder!**

Sırası gelmişken bu arada bir de **“RÛKÛ”**dan söz edelim isterseniz...

Bilindiği üzere daha önceki ümmetlerin namazında **“kıyam”** yani ayakta durma ile **“secde”** vardı!.. Oysa **Muhammed** ümmetine ihsan olunan namaz nimetine **“RÛKÛ”** eklenmişti!..

Niçin **“rükû”**; nedir **“rükû”**?..

“Rükû” hareketinde bele kadar olan bölüm dik dururken, belden başa kadar olan üst bölüm ise 90 derece eğilerek yere paralel bir hâle gelir... Bunun anlamı nedir?

“Kıyam” hâli, kişinin tüm benliğiyle, ben kendi kendime varım; anlamına gelir! Okunan besmele ve Fâtiha ise ayakta duruşun, Allâh halifeliği dolayısıyla yapılmasının itirafı anlamındadır. Okunmazsa bunlar, o takdirde kişi varlığını Allâh’a şirk koşmuş olur!

“Secde” ise ben **“yok”**tan var olmuş **“yok”**um, **sadece Sen** varsın; mânâsı taşır.

“Rükû” ise biliyorum ki ben yokum, **Sen varsın**; ama bu bilgi varlığımı ortadan kaldırmaya yetmiyor; sen bundan dolayı beni bağışla; anlamı taşır!

Zira, daha evvelki ümmetlere verilmemiş olan **“VAHDET”** irfanı ve ilmi **“Muhammed ümmeti”**ne bahşedilmişti; buna karşın, ümmetin tamamının secdeyi gerçekleştiremeyeceği de bilinmekteydi. Bu yüzdendir ki, **secdeyi başaramayan hiç olmazsa “rükû” yapabilirsin**, istenildi!.. Ve bir rahmet olarak onların namazına **“rükû”** ilave edildi. Ki bunun anlamını da yukarıda açıkladık.

Evet, Kurbet makâmında, secdede ilâhî sıfatların tahakkuk etmesiyle de, o dileme, **Allâh’ın dilemesi** olur!

“Bir şeyi (olmasını) irade ettiğimizde kavlimiz ona yalnızca: “Ol” dememizdir... (Artık) o olur!” (16.Nahl:40)

İşte **“secde”**de dua ederse, yani bir şeyin olmasını dilerse, elbette ki Allâh, o şeyi oldurur.

Öyle ise biz, **Allâh’a** yönelelim!

Bizi **vehmî benlik deccalinden** korumasını, vehmî benlik deccalini, kuvvet ve kudreti ile helâk ederek, kendine her mertebede kavuşturmasını niyaz edelim!..

Taklit ehli olmaktan bizi korumasını, **tahkike ermeyi** kolaylaştırmasını, tahkike engel olan hangi hâl veya bağımlılıklar mevcutsa, onlardan uzaklaşmayı bize kolaylaştırmasını isteyelim!

TEK DİLEMİŞSE

Bu açıdan bakınca...

Şayet bir birimde, **kendini aşikâr etmeyi** murat etmişse... Veya bir birimde kendi Efâl mertebesinin -yani fiillerinin ortaya çıkışının- ötesinde, belli birtakım mânâları görebilmeyi; bu mânâları ortaya çıkaran vasıflara sahip benliği hissedip yaşayabilmeyi; ve nihayet **kendi Zât'ını fark etmeyi** takdir etmiş ise...

Ki bu ancak ve ancak, **TEK'in TAKDİRİ** ile gerçekleşir...

İşte o takdirde, **Tek'in takdiri** üzere, o birim yaşam gayesi olarak yalnızca **Tek'e ermeyi** hedef alır.

Evvela düşüncede, sonra fiilde, **TEK'e** ermek uğruna, **sahip olduğunu sandığı** her şeyden yüz çevirebilir.

Şartlanmalarını, şartlanmaların getirdiği değer yargılarını, bu değer yargılarından doğan duygularını terk eder... Ki zaten isteyerek terk etmese de er geç sonunda terk edecektir! Dünya'da terk edemediğini, Cehennem ortamında terk edecektir!

Bunları terk ettiği gibi, bedenden soyutlanmayı da hedef alır. İçki, sigara vb. gibi birtakım alışkanlıkları terk etmenin ötesinde yeme, içme, uyuma, beden zevklerine aşırı düşkün olma gibi bağlantılardan da soyutlanmak suretiyle, bilinç boyutunda kendini tanımayı hedef alan **çalışmalara başlar. "Laf"ıyla kalmaz!**

Bunun neticesinde, bunlardan berî olarak, bilinç boyutunda kendi hakikatını bulduktan sonra, varlıkta, mevcudatta **Tek bir ilim sahibi Zât'ın** olduğu düşüncesi içinde, vehmî benliğinin zâtının **"yok"**luğunu fark eder! Böylece **"hakiki ben"**liğe erişir.

Ancak, bütün bunları gerçekleştirebilmesi için, bu kemâl ile yaşayan birini bulması şarttır.

Çünkü, belli şartlanmalar veya tabiatın istekleri veya vehmî benlik mevcut iken, onun kendi kendine bunu aşabilmesi mümkün değildir; ki bu olayı **"KENDİNİ TANI"** isimli kitabımızda izah ettik.

İşte o kişi, **Tek'in takdiri** üzere buna ulaşacak ise, kendindeki tüm şartlanmalara dayalı değer yargılarını terk ettirebilecek birini bulur, ki o kişi daha önceden bunlardan arınmıştır.

Zira yüzmeyi, yüzmesini bilen öğretir! Hayatında deniz görmemiş adam eğer, *"yüzüyorum ve öğretiyorum"* derse; koyver yüzmeye devam etsin!

Dağın başındaki deniz görmemiş çobandan yüzme öğrenilmez!

Evet, o kemâl ehli zâttan bu ilmi iyi idrak edebilirsek, hitabın nereden ve kimden geldiğini görebilsek, arınmanın şeklini, yolunu yordamını, mahiyetini anlayabilirsek; ve tüm bunların sonucunda da yeterli çalışmayı hakkıyla yapabilirsek **varlığımızı Tek'e teslim ederiz!.. İslâm olduğumuzu fark ederiz! "Abdullâh" yani "Allâh'ın kulu"** olarak **O'nun** mânâları bizim aynamızda, **O'nun** tarafından seyredilir.

Yalnız bilelim ki, arınmanın pahası her şeyinden geçmektir. Sahip olduğun şeylerden geçemeyeceksen, hiç bu işe soyunma! Elbette bunun getireceği acılar, ıstıraplar, sıkıntılar, çileler, kesindir...

Bunun sınavı yukarıdan, yazılı kağıtta test usulü gelmeyecek; malına, etiketine, en yakınlarının başına gelecek çeşitli olaylar şeklinde gelişecektir!

Önce, “**varım**” deyip, sonra olaylarla karşılaşınca da ağlayıp, başına geleni karşındakinden bilip, “**ben bu oyunda yokum**” demek, hiçbir kaybını geri getirmez! Üstelik, suçladığın insanların durumuna kendin düşmeden de, bu dünyadan ayrılmazsın!

“**Kişi ayıpladığı hâl başına gelmeden ölmez**” buyuruyor **Rasûlullâh** (aleyhisselâm)...

Evet, bu ilme inandım ve elde etmek istiyorum, diyorsan, cennete girmen için geçmek zorunda olduğun cehennem ateşinin yakmasına hazır olmalısın! Çünkü ancak yanarak arınabilirsin...

Görmedin mi altının ateşte yanarak “**saf**”laştırıldığı?.. Hâlâ mı ders almıyorsun bundan?

“**Muhakkak ki Allâh iman edenlerden, karşılığında onlara cennet vermek üzere, nefslerini ve mallarını satın almıştır...**” (9.Tevbe:111) diyor, âyeti kerîme...

Malları ve nefsleri... iki kelime; **mal ve nefsi!**

Bu iki kelimeyi geniş mânâda ele alalım!..

Hem, her türlü bedenî zevkler içinde yaşayacağız... Hem “**benlik deccali**”nin tüm kapasitesi ile saltanatının sürmesini isteyeceğiz...

Ondan sonra da **Tek**'e, havadan ermiş olacağız! Bunu beklemeyin!.. Çünkü bu, gerçekleşmesi muhal olan bir **sükûtuha**!

Şeytan, insana olmayacak şeyleri düşündürür ve hiç paha ödemedi bu hayallerin hakikat olacağı zannını verir. Bunlar, ancak ve ancak zandır...

Eğer başınızı, şöyle bir geçmişe çevirirseniz, ne kadar **Allâh**'a ermiş kişi varsa, hepsi de bu, “**erme**”nin pahası olan arınmadan, terklerden geçmiştir...

Ancak ve ancak terk edebildiklerin kadar erebilirsiniz!..

Zaten, malını mülkünü, parayı pulunu, karını kocanı, çoluğunu çocuğunu elinden alacak, bunu biliyoruz! O, zorunlu olarak senden almadan, sen, gönül rızası ile bunlardan arın, **onları gönlünden çıkar** ki **O**'na erebilesin!..

Aslında bu olaylar herkesin başında dikkat edersen... Sen tasavvufta olduğun için birtakım sınav mahiyetinde olaylarla karşılaştığını sanıyorsun; oysa aynı olaylar hiç tasavvufla ilgisi olmayan insanların da başına geliyor! Onlar da bu olaylar yüzünden yanıyor! Aradaki **fark**, sen hiç olmazsa neden yandığının farkındasın; onlarsa nedenini bilmeden yanıyorlar!

Ama, cennete gitmek için bu şart değil!..

Allâh'a ermek için bu bilinç şart!..

Sen diyorsan ki, “**bana cennet yeter**”... O, zaten senin 120. gününde, ana rahminde “**saîdlik-şakîlik**” hükmü dediğimiz olayla belli olmuş!..

“**Saîd**”lik hükmüyle bunun anlayışı sana kolaylaştırılmış ise, zaten saadet ehlinin amelini senden ortaya koydurtacak; ve bunun neticesi olarak da seni cennetine sokacak.

Yok eğer, “**şakî**” isen...

“**Allâh mülkün sahibidir ve Âdil'dir, dilediğini yapar!.. O'na yaptığından soru sorulmaz!**”

Allâh'tan bağımsız kim var ki yaptığından **O**'na soru sorsun?! Sen, bak kendine!..

“**İstedğim Hak'tır benim!**” diyorsan; bunun pahasını ödeyeceksin dostum!

Diyelim ki, hem bunu diyorsun, hem de kişisel zevklerinle oyalanıp kendini aldatıyorsun!

Perdelenme!

Rabbiyle buluşmaya giden **Musa** (aleyhisselâm)'a ateşten, hitap etti **Allâh** :

“**Ben, Rabbin olan ALLÂH'ım, Musa!**” dedi...

Ateşten sana hitap geldiği zaman şaşırıp kalma!.. Ateş, adamı yakar!

Seni yakan bir yerden, sana hitap ettiği zaman bundan perdelenme!..

“Seni yakan şey”, ateştir! Gözün alev ile şartlanmasın!.. Yandığın sürece de cehennemdesin!.. Dünya da cehennemden bir parçadır! Öyle ise, dünyanın içinde yaşadığın sürece muhtemelen yanmaya devam edeceksin!

Öte yandan eğer, **“sen”** hâlâ **“Allâh”a ermek** istiyorsan; bil ki, asla **“sen” Allâh’a eremezsin!..**

Allâh’ı istiyorsan, sana dünyayı yaşatacak olan kişilerin peşinden koşma! Seni, **“ölmeden önce öldürecek”(!)** olanı bulmaya çalış; ki **“Sen beni göremezsin!..”** hitabı ile karşılaşmayasın!..

Seni yaşatanlar, bir ömür boyu yaşatır, ama sonunda helâkın mukadderdir!..

Seni **“ölmeden evvel öldüren”, Dost’undur!**

Çünkü, **“Mümin ölümle Allâh’a kavuşur, vuslata erer”** derler... Anladın mı şimdi bu sözün bâtinî anlamını?

Ve o zaman der ki O:

“Benim cenazemi ağlayarak kaldırmayın!.. Davullar tefler çalın!.. Yâr ile vuslattır, benim hâlim... Gelin ile güveyin buluşması gibi, düğün yaparak cenazemi kaldırın!”

Evet!.. Senin gerçek dostun, seni varlığından öldürecek olandır! O’nu bulmaya çalış ki, O’nun eliyle vuslata eresin!.. Ölüm, senin için şifadır.

Ölüm de cehennem gibi, rahmettir!.. Rahmân’ın rahmeti ise, sıkıntıda gizlidir. Tıpkı acı ilacın içinde şifanın gizli olması gibi...

Dünyaya bağımlı olan birimlere ölüm, korkulu bir şeydir; çünkü sahip olduğu her şeyi kaybetmektir. Ama, bil ki, burada içindeki o korkuyu aşamıyorsan, vehimden kendini kurtaramıyorsan; bunun sana yarın getireceği azaplar çok daha büyük olacaktır...

Var, sen gel!.. Kendini güler yüzle, seve seve, **Allâh için** ölüme terk et, ki benliğinden ölü; **Allâh ile “Hayy” ve “Bakıy” olarak** yaşayasın!..

Yani, **“Ölmeden evvel öl!”** hükmünce, ölümü tatmış olasın!..

İstiyorsan **Allâh’ı**, durma, vakit geçirme!.. Koş, **O’na!..**

Yok eğer istiyorsan dünyayı, onu da hiç olmazsa doyabildiğince, zevkince yaşa!.. Hiç olmazsa, **“dünyayı yaşadım”** de!..

Evet dostum!..

Kitap boyunca bir şeyler anlatmaya çalıştım. Çeşitli yerlerden, çeşitli şeylerden söz ettim. Ama, bütün bunlarla anlatmak istediğim hep, **“TEK” ...**

Tek’in takdirince sende oluşacak şeyler...

“TEK”, sana bunu kolaylaştırmışsa; **“TEK”**, sana bunu dilemiş ve irade etmişse; bu dediklerim de elbet tesirini icra edecek ve seni o yolda yürüterek sevdiğine, aradığına kavuşturacaktır.

Yok eğer, **Tek’in takdiri** ayrılıksa, ayrılık süregidecek ve bunun neticeleri de senin için kaçınılmaz olarak yaşanılacaktır!..

Diyeceğim odur ki :

“Tek’in takdiri ve hükmü” ne ise, o yerine gelmiştir!

Ahmed HULÛSİ
10.Eylül.1995
Antalya

BEYNİMİZDE NE OLUP BİTİYOR?

Önceki bölümlerde, **Michael Talbot**'un "**Holografik Evren**" kitabında yer alan bazı bilgileri, size özet olarak aktarıırken yazdığımız bir paragrafın, bir hayli zor anlaşıldığı bize ulaştı. Bu konunun içinde yaşadığımız **SİSTEME** dair bazı bilgileri ihtiva etmesi sebebiyle, aşağıdaki bölümü bu kitaba eklemeyi uygun gördüm.

"Beyinlerimiz, temelde başka boyutlardan, uzay ve zamanın ötesindeki daha derin bir varoluş düzeninden yansıyan frekansları yorumlamak suretiyle nesnel gerçekliği matematiksel olarak oluşturmaktadır: Beyin, holografik bir evrenin içerdiği bir hologramdır."

Zaman ve mekân kavramlarını ortadan kaldırıp, bir yana koyalım!

"Derindeki bir varlığın hükmünün", yani senin varlığının özündeki ana varlık, bize göre mutlak varlık!

Senin geçici, vehmî, göresel, bireysel varlığına **"ben"** diyorsun ya, **"Bir Ben var ya, ben'den içeri!"**... Hepimizin özündeki ortak **Ben, Mutlak Ben; bu derûnumuzdaki ben!..**

Bir ben var, sen var, o var!.. Bir de, ben, sen ve onun özündeki ortak **"Ben"** var!..

Beyin, mutlak **Tek "Ben"**in hükmünün, başka boyuttan gönderdiği projeksiyonların girişim frekanslarını; yani, O **Ben**'in kendi boyutundan gönderdiği projeksiyonların girişim frekanslarını; yani, O **Ben**'in ortaya çıkmasını istediği görüntüleri, mânâları, mânâları ihtiva eden frekansları, matematiksel olarak değerlendirerek, gördüğümüz yapılara dönüştürür.

Mânâsını bir türlü anlayamadığımız bir cümle var. Dikkat edin, **hazmedemediğimiz** demiyorum, **anlayamadığımız** diyorum!..

Nasıl, duşa girdiğimizde üzerimize dökülen su akıp gidiyor ise; üstümüzden akıp giden su gibi, beynimizden de akıp giden bir cümle var!..

Üstümüzden akıp giden suyun, hücrelerimize nüfuz eden miktarı ne kadarsa, bu cümlenin mânâsı da, beynimizde o kadar yer ediyor; ya da hiç etmiyor!

Nedir bu cümle?..

"Allâh, her bir insanı, bir gaye ve bir amaç için yaratmıştır; ki kişi, ancak, o yaratılış amacına uygun olarak kendisine kolaylaştırılmış davranışları ortaya koymak suretiyle, yaradanın yaratış hedefine ulaşır... Ki; bu da onun fitrî kulluğudur!"

Eğer bu cümlenin mânâsı beynimizde yer ederse; bu cümlenin anlamını **idrak** edersek; bu anlamı **hazmedebilirsek**; bizde kızma ve sinirlenme, eksik, yanlış, kusur görme gibi hâller kalmaz!

Biliriz ki, o kişinin yaratılış amacı, senin yanlış dediğin, kusurlu bulduğun davranışı ortaya koymaktır!

Zaten, böyle bir davranışı ortaya koymak amacı ile yaratılmış bir kimseye, "Niye bunu böyle yapıyorsun?" demeye senin hakkın var mı? Sen böbrekten, kalp görevi yapmasını bekleyebilir misin?

İşte bu tek cümle, Kur'ân-ı Kerîm'in anlattığı SİSTEM ve DÜZENİN özü ve özetidir!..

"Allâh'a inanıyorum" diyen kişi, bu cümlenin mânâsını anlayıp, idrak edip, hazmedemediği sürece, taklidî imandadır!..

Bu mânâyı anlayıp, hazmedip, gereğince de yaşadığı zaman ise, **tahkikî imana** erer, imanın hakikatını yaşar.

Tasavvufu ilgilenen insanların ilk terk etmeleri gereken şey; **“kızıp sinirlenmektir”!**..

Çünkü, kızıp sinirlendiğin anda sen, **Allâh’ı inkâr** ediyorsun!

Namazda başını secdeye koyuyorsun... Sonra da başını kaldırıp, “Ben seni tanımıyorum” diyorsun!.. **“İnkâr ediyorum”** diyorsun!

Kızıp sinirlenmenin mânâsı, **Allâh’ı inkârdan** başka bir şey değildir! Çünkü, her birim kendi yaratılış programının gereğini ifa etmektedir...Sen ona kızmakla, yaratılırken ona verilen görevi yapmasından dolayı, onu suçlamış oluyorsun!..

Burada hemen **Âdem** (aleyhisselâm) ile **Musa** (aleyhisselâm) arasında geçen konuşmayı hatırlayalım!..

Ne buyurmuştu **Rasûlullâh** Efendimiz?.. Bu hadisten **“İNSAN VE SIRLARI”** kitabımızda bahsetmiştik.

O birimi o programla yaratan; ve o görevi takdir eden **Allâh**, yanlış bir iş mi yapmış? Ne yaptığını bilmiyor mu?

Evet!.. Biliyor!.. Bile bile böyle yarattı!.. O hâli yaşasın, belirlenen görevi ifa etsin diye yarattı... O hâlde, sen onu, yanlış, yersiz, kusurlu, hatalı görüp sinirlendiğin anda, O’nun **“ALLÂH”**lığını, **“Ulûhiyet”** vasfını inkâr ediyorsun gerçekte!..

Soru: “Rüyanın sistemdeki yeri ne? Rüya konusunda görülenler nasıl oluşuyor... Ruh bedenden çıkıp bir yerlere mi gidiyor?”

Astral seyahat denen şeyin aslı, beynin yaymış olduğu bir tür radar dalgalarının beyinde görüntü oluşturmalarıdır.

Genelde, **“Ruh bedenden çıktı, bir yerleri dolaşip gördükten sonra, tekrar bedene girdi”** deniyor.

Hayır!..

Ruh bedenden çıkmadı ve bir yerlere gitmedi!..

Bazı, **kalp gözü açık** dediğimiz, **keşif sahibi** insanlar, beyinde mevcut radar dalgalarını bir mahale yönelterek, orayı algılıyor; ve bu arada beyinde bir görüntü oluşuyor.

Bu işin tekniğini bilmeyenler, **“Ruh’um bedenden çıktı, gördü, geldi”** diyorlar... **Ruh’un bedenden ayrılıp gitmesi diye bir olay yok aslında, bu tür algılamalarda!..**

Ruh’un bedenden ayrılması iki yoldan mümkündür:

1- Mutlak ölüm ile;

2- “Fetih” hâli ile.

Bu iki hâl dışında, ruhun bedenden ayrılıp gitmesi diye bir olay yok!..

“Ölmeden evvel ölme” hâlini **“Hakk-el yakîn”** yaşayan **“fetih”** ehli kişiler hariç, diğerlerinin hepsi, **“beyin radar dalgaları”** sayesinde görür! Bu durum ya tasavvufta çalışmalar yapmış ve **“Mardiye nefis”** mertebesine ulaşmış kişilerde meydana gelir; ya da **“Nefs-i emmâre”**de olmasına rağmen bazı kişilerde **“zulmanî feth”** şeklinde **“istidraç”** yollu olabilir. Bu konuyu **“DUA ve ZİKİR”** isimli kitabımızda geniş bir şekilde anlatmıştık. Bu yüzden burada bu konunun detayına girmeyeceğim...

Beynin yaydığı radar dalgaları, “istidraç yollu” Dünya üstündeki madde boyutuna dönük olabilir. Veya **“kerâmet yollu”** Berzah âlemine dönük olduğu gibi, Cennet ve Cehennem boyutuna dahi dönük, olabilir! Hatta daha alt boyutlara da dönük olabilir. Bu tamamen beynin hassasiyetine, yani, beyindeki açılım kapasitesine bağlı bir yetenektir!..

Mesela, rüyada melekleri görür bazılarımız!.. Çeşitli varlık sûretleri şeklinde, melekleri görürüz... Rüyada melekleri görmek ne demektir?..

Melekler aslında, orijin yapı olarak sûretsiz ve şekilsiz varlıklardır. Ancak, meleğin işlevi ile bağlantılı bir frekansı vardır! Yani melekler, belirli çok çok yüksek frekanslardır, titreşimlerdir! Bu titreşimlerin ihtiva ettiği anlamlar söz konusudur.

Bu frekans, herhangi bir şekilde kişinin beynine ulaştığı zaman; beyin onu, kendi veritabanına göre tarar ve kendi veritabanındaki en yakın frekansa uygun şekilde değerlendirir, deşifre eder! Yani o frekansa uygun, hayalî sûreti meydana getirir. Böylece beyinde belirli bir sûret oluşur.

Mesela, rüyada ağaç konuşur!.. **“Ağaç konuşması”** şeklinde algıladığın şey, esasında bir **melek!**.. Ağaç; meleğin, beyindeki veritabanına göre, en yakın ya da uygun bir şekilde sembolize olarak deşifre edilip mânâlandırılmıştır!.. Bu mânâlandırılış, veritabanındaki tarama esnasında, o frekansın en yakını olan frekanstır.

Beyindeki veri levhaları, frekanslardır. Beyne ulaşan frekansa en yakın frekans, beyinde hangi anlam olarak tasavvur edilmişse önceden, ona uygun sûret olarak, o dalgalar beyinde açığa çıkar ve böylece rüyalar, semboller şeklinde görülmüş olur!

Bunun, bir basamak ötesi var...

Hazreti Muhammed (aleyhisselâm) diyor ki:

“İnsanlar uykudadır, ölünce uyanırlar!”

İnsanlar, dünya yaşamında iken uykudadır, ölünce uyanırlar!.. Peki, uykuda görülen şey, rüya değil midir? Bu durumda, demektir ki, bu dünyada gördüğümüz her şey, gideceğimiz **ölüm ötesi yaşam boyutuna göre, “rüya”** hükmünde olacak, rüya olacak!..

Bu Dünya’da iken yaşadıklarımız, gördüklerimiz, ciddiye aldıklarımız, bir bakacağız ki, rüyadan ibaretmiş!..

Peki, gerçekte bir rüya olduğu açıklanan Dünya yaşamı görüntüleri nasıl oluşuyor?..

Bu da, demin açıkladığım, melekî yapının beyindeki deşifresi ile aynı tarzda bir olay! Aslında burada, **beynin çalışma sistemini** anlatıyorum...

Bu anlattıklarım, Dünya’nın bir numaralı Nörofizyoloğu, Stanford Üniversitesi profesörlerinden **Karl Pribram** ve ünlü fizikçi **David Bohm**’un, **“Beyin ve Evren”** konusundaki görüşleri ile aynı. Dünya’nın bu iki ünlü bilim adamı ile, bu konulardaki görüşlerimiz tamamen çakışıyor.

Soru: “İnsanlar, herhangi bir objeyi değişik şekilde görebilir mi?”

Beyne ulaşan frekanslar aynı ise, veritabanı da aynı ise tespitler de aynıdır, değişmez! Zaten, hepimizin objeleri aynı şekilde görmemizin, algılamamızın sebebi, algılama araçlarımızın eş değer kapasitelerde olmasından kaynaklanır.

Gözün görme sınırları, kapasitesi belli... Aynı ışınlar, bir göze de gelse, bin göze de gelse sonuç aynıdır. Hepsi aynı şeyi söyleyecektir! Çünkü, bin tane **ayrı ayrı** kapasitede **göz yok! Tek kapasiteye sahip bin göz var.**

Soru: “Bir renk körü, kırmızıyı başka bir renk olarak algılıyor. Neden?”

Beyinlerde de fark var aslında. Bakın!.. Hem fark yok diyorum, hem var diyorum. Neye göre fark yok?

Temelde, hammadde olarak iki beyin de aynı. Fakat, körün beyinde gözün geçirdiği o frekanslar gerekli açılımı yapmadığı için, gören kişinin beyiniyle körün beyni arasında açılım yönünden fark var. Yani, **beyne ulaşan veriler yönünden**, beyinler arasında farklılıklar var. Beyin, veri birikimi ile belli bir kapasiteye ulaşır.

Sen anandan doğduğun zaman, beynin, sadece **genetik ve astrolojik verilerle** oluşan veritabanına tâbi idi. Dünyaya geldiğin andan itibaren sürekli şekilde **yeni veriler** yükleniyor.

Yeni doğan çocuk ilk anda birçok şeyi göremiyor, göz de değerlendiremiyor. Niçin? **“Değerlendiremiyor”** ne demek?..

Beyinde, onu değerlendirecek belli bir veri birikimi yok demek! Çünkü ancak, beyinde mevcut olan şeyi açığa çıkartıyorsun; beyin veritabanında var olan kadarıyla kendindekini deşifre edebiliyorsun. Yani, genetik ve astrolojik etkilerden kaynaklanan bir tabanın, özelliklerin, hammadde var. Bu özellikler, kendi kendine açığa çıkmaz! Giren **yeni veriler** istikametinde bunlar açığa çıkar. Bir örnek verelim.

Mesela, “güzeli seçme ve güzele yönelme”...

Güzeli seçme ve güzele yönelme, beyindeki bir özellikten meydana gelir. **Genetik** özellikten veya beyinde astrolojik olarak **Venus** tesirlerinin kuvvetli olmasından meydana gelir. Venus tesirlerinden meydana gelen veya genetikten gelen bu güzeli seçme özelliği, İran’daki bir insanda başka türlü, Amerika’daki bir insanda ise başka türlü bir gelişme gösterir, Afrika’dakinde ise daha başka. Yani, güzeli seçme duygusu ve arzusu başkadır, güzeli bulma olayı başkadır. Veriye göre

değişir. Temelde, baz olan özellikler genetik ve astrolojik tabanda vardır. Bunun açığa çıkması, daha sonraki **dıştan alınan verilere bağlı** olarak meydana gelir kişide.

Soru: “Cennet ve Cehennem ile yaşamları, birer frekans mıdır?”

Veritabanındaki veriler, bilgiler dediğimiz şeyler, belli **frekanslar**dır. Veritabanı ne kadar geniş kapsamlı ise, o kişinin Cennette duyacağı güzellikler, hazlar, zevkler de o kadar fazladır. Cennetteki mertebe farkı dediğim şey de, buna dayanır.

Onun için diyor ki, **Hazreti Rasulullâh:**

“Beşikten mezara kadar ilim tahsil et!..”

Çünkü, **“ilim tahsil etmek”** denen şey, senin **beyninde mevcut olup, ruhuna da yüklenmekte olan veritabanını olabildiğince üst kapasiteye çıkarmandır**. Ne kadar beynini geliştirebilir, ne kadar veritabanını artırabilir, ne kadar ilim sahibi olabilirsen, yaşamın o kadar farklı olur.

“Ahmaklarla sohbet etmekten kaçın” denir!

Kimdir **ahmak?**..

Anlayamadığını anlamayan!..

Niye kaçınmak?.. Çünkü, sana katacağı bir şey yok! Sohbet edeceğin, beraber olacağın insan ilimce, senin ilerinde, senin önünde olsun! Senin gerinde olan bir kişiye ise yalnızca, bir şey verme amacı ile yaklaş!

Âhirete inanmayan kişi, nasıl para ve mal biriktirme peşinde koşarsa; akıllı insan da, ilim biriktirmek için uğraşır. Çünkü, ölüm ötesinde artık yeni ilim elde etme şansının olmadığını bilir! Ruhta ölüm ötesinde kapasite artırma imkânı yok!.. İşte onun içindir ki;

“Beşikten mezara kadar ilim tahsil et!” ; “İlim Çin’de bile olsa git al!” ; “Kendi önünde olduğunu bildiğin, senden daha fazla bilgili kimselerle beraber ol!”

diye tavsiye ediliyor.

Faydalı ve faydasız ilim arasındaki fark şudur:

Ölümden sonraki yaşamda sana yararlı olacak ilim, yararlı ve faydalı ilim; ölümden sonraki hayatta geçerli olmayan ilim ise faydasız olan ilimdir!

Burada önemli olan nokta şu; **“Faydalı olmayan ilimle uğraşma!”** demekten murat, bilgiye ulaşmamak, bilgiyi almamak değil! **“Ölüm ötesi yaşam için yararlı değilse, onunla sâbitlenip, bloke olma!”** anlamında. Veritabanına girmesinde fayda var. Çünkü, hiçbir şey lüzumsuz ve gereksiz olarak sana, senin karşına gelmez!..

Yaratılmış olanın başına gelen her şey ona takdir olunan hedef ve programın bir parçasıdır! Gereksiz hiçbir şey yoktur sistemde! Sen yaratan tarafından hangi amaçla yaratılmışsan, onun gereği olan programla donatılmışsındır; ve o programın gereği olan şekilde yaşayacaksın! Bunu da asla değiştiremezsin!

Kendimden misal vereyim...

Bir zamanlar, kendimi düşündüm... Yani, o zaman için, 15-18 yaşlarında iken, kendimi kafası bir hayli çalışan bir insan olarak düşünüyordum!.. Allâh, kafası çalışan bir insan olarak beni, niye Avrupa’da, Amerika’da, gelişmiş bir ülkede dünyaya getirmede de, İstanbul’da dünyaya getirdi?.. Beni, Mekke ve Medine gibi bir yerde de dünyaya getirmede?.. Bunun hikmetini çok merak ettim!..

Uzunca bir zaman dilimi ertesinde bu sorunun cevabı bana şöyle açıldı... Mekke veya Medine’de dünyaya getirseydi beni, dinin sembol, misal anlatımında, hikâyesinde kalan bir kişi olarak kalırdım. Batı’da dünyaya getirseydi, bu kez, bir Karl Pribram, bir David Bohm olurum belki!.. Bir bilim adamı olurum ama, **Hz. Rasûlullâh** (aleyhisselâm)’ın getirdiği o muhteşem ilimden mahrum kalırdım!

Ama beni, **“şark ile garb”ın birleştiği bir çizgide** var etmiş, yani İstanbul’da... Doğu ile Batı’nın kesiştiği öyle bir yer ki; ben orada, hem doğu’nun, **Hz. Rasûlullâh** (aleyhisselâm)’ın getirdiği o muhteşem ilmin suyuyla sulanmışım; hem de Batı’nın

bütün bilimsel, teknolojik gelişmelerinin izleyicisi olarak; sonunda ortaya bir sentezle ortaya çıkmışım! Hani, biraz daha Doğu'da veya biraz daha Batı'da dünyaya gelsem, bu sentezi muhtemelen oluşturamayacaktım!

Demek ki Allâh, her birimi hangi amaç ve gaye için yaratmış ise, onu, o yaratış amacına uygun bir ortam, çevre ve insanlar var ederek, yaratılış amacına ulaşmasını sağlıyor!

Yukarıdaki anlatım, bu, "Öz'den dışa" doğru bir bakışın ifadesidir!..

Olaya, ters bir kurgu ile, yani "dıştan Öz'e" doğru bakarsak;

Allâh, seni kimlerle bir arada bulunduruyor, ne ile meşgûl ediyorsa, onun sonucu bir amaç için yaratıldığının müjdesi veya felâket haberi var. Böyle düşününce, entresan şeyler geliyor insanın aklına!..

İşte bütün bunları kavradıktan sonra, "keşke" sözcüğünün anlamını kafanızdan silin!

Sana ulaşan her şey, senin hakkında takdir olunan şeydir ki, ulaşmaması mümkün değildir.

"Keşke bu hatayı yapmasaydım da bu sonuç olmasaydı!" demek boşuna... Hayır!.. Sen, o hatayı yapacaksın ve o sonuç olacak! Çünkü, ondan alınacak çeşitli dersler var. Sende mevcut olan bazı duygular böylece törpülenecek!.. Yaratılış amacındaki noktaya ancak öylece ulaşabilirsin, başka türlü mümkün değil!..

Yapılan hata ve günahlarda dersler ve ibretler vardır... Tövbe edersen, günah silinir gider. Ama, olandan ibret alırsın, ders alırsın!.. Çünkü **yaşam, sadece ve sadece kişinin yaratılış gayesindeki hedefe, yöğrularak-yontularak, terbiye olarak ulaşması içindir!**

Diyelim ki, bir milyar basamaklı merdivende sen, 222222'nci basamağı oluşturmak için takdir olundun! Bir milyar basamaklı merdivenin 222222'nci basamağısın. O basamak olman için, konumuna göre nasıl yontulman gerekiyorsa; **Allâh, sana öyle bir olaylar dizini takdir etmiştir ki; sen o olaylar dizini içindeki yontulman sonunda, gelip 222222'nci basamak olarak oraya oturabilirsin. 300000'nci veya 222221'nci basamak oraya uymaz!**

Allâh, ezelde ilminde, öyle bir merdiven takdir etmiş, çizmiş ki; o merdivenin basamakları insanlar, merdiven ise insanlık!.. Her bir insan, hangi basamak olarak takdir edilmişse, o basamağın yontusuna tâbi olacak, bir ömür boyu yaşamından sonra, gelip o basamağı oluşturacaktır!

Kıyamet, bu merdivenin tamamlanmasıdır. İnsanlığın kıyameti, insanlık merdiveninin tamamlanmasıdır.

Soru: "Deminki anlatımda, "insanın, merdivenin hangi basamağında olacağı bellidir." diye bir cümle geçti... Ama bir de âyet var;

"Külle yevmin huve fiy şe'n - O, her an yeni bir şan'dadır!" (55.Rahmân:29)

Bu âyetin mânâsı ile, insanın hangi basamak olduğunun takdir ile belirlenmiş olması hususunu çakıştıramıyorum?.."

Şu cümlenin mânâsı çok önemli:

"Allâh, her bir âlemde, o âlem sûretleri olarak tedbir eder."

İşte bu, **"Allâh her an yeni bir şan'dadır"** işaretiyle anlatılan olaydır.

Şimdi dikkat ediniz...

"İrade-i cüz yoktur, yalnızca küllî irade vardır!" cümlesi ne kadar doğru ise;

"Her cüz, kendi iradesiyle yaşar!" cümlesi de o kadar doğrudur!..

Biri bu elimin en uç noktası, diğeri öbür elimin en uç noktası; oysa ben ikisi aynı şey diyorum!..

Küll var, ayrıca bir de cüz var, diye kabul ediyoruz; hâlbuki, böyle ayrı iki yapı yok!..

Beş duyu verilerine dayanarak varlığa bakarsan, cüzler var... İlim boyutunda, bilinç boyutunda, ilimle bakarsan cüzler yok, yalnızca Küll var!.. Yani, Varlık TEK ve dolayısıyla da irade TEK!.. Tek bir irade var!

Bilinç boyutundan "eşyânın hakikatine" baktığın zaman "Küll'e ait irade, Küllî irade" diyorsun...

Beş duyuyla bakarsan, aynı irade, cüz sûretlerinden görüldüğü için, "Cüz'i irade" diyorsun.

Oysa, gerçekte, ikisi de aynı şey!.. Yani, **“cüz” ve “Küll” iki ayrı şey değil!**

Dolayısıyla, **“Küllî irade vardır, gerçektir”** dersin, doğrudur... Ama, **“yanında bir de cüz’i irade vardır”** dersin, yanlış! Çünkü, **Küllî iradenin yanında bir de cüz’i irade sahibi bağımsız bir varlık yoktur.**

Ya da, sadece **“Cüz’i irade vardır”** diyebilirsin. Yani, ayrıca bir de **“Küllî irade”** yoktur; çünkü **“cüz”** adını verdiği şey aslında **“Küll”**dür!.. **Göze göre “cüz”dür o!..** Şuur boyutunda, varlığın **“TEK”**liğini idrak ettiysen, artık bilmişindir ki ayrıca bir cüz yok!

İşte bu yüzdendir ki; ya yalnızca **“Her cüz kendi iradesiyle yaşar, ayrıca küllî irade diye bir şey yoktur”** dersin. Doğrudur... Veya, **“Küllî irade vardır, cüz’i irade diye bir şey yoktur”** dersin. Bu da doğrudur!..

Ancak, **“Küllî irade yanı sıra cüz’i irade de vardır!”** dersin, işte bu bâtıldır, geçersizdir; şirktir!

Şimdi, **“Her cüz kendi iradesiyle yaşar, ayrıca küllî irade diye bir şey yoktur”** ifadesinin mânâsını anlamaya çalışalım... Burası anlaşılması bir hayli zor bir husus. **“Küllî irade vardır, cüz’i irade yoktur”** diyerek olayı anlamak kolay! Buna karşılık **“Her cüz kendi iradesiyle yaşar, ayrıca küllî irade diye bir şey yoktur”** ifadesini hazmetmek zor!.. Nasıl olacak şimdi?

Hem de üstelik **“Tek’in takdirinden, Tek’in merdiven takdirinden”** söz ediyoruz yukarıda.

Tek’in merdiven takdiri olmasına karşın, o merdiven içinde yer alacak her bir basamağın, kendine göre bir yontumu var mı?.. Var...Bu yontum olmadan basamak oluşur mu?.. Oluşmaz!..

Basamakların her biri her an oluşmaktadır. Basamakların her biri merdivenden ayrı değildir. Yani, **“cüz”** dediğimiz varlıkların her biri kendisidir; ve o açığa çıkan özelliklerden ibaret olmaktan da berîdir!

Her an, “cüz” adı altında tasarrufu yapan kendisidir!

“O her an yaratıştıdır” ifadesi, cüzden aşikâre çıkan yaratılmadır!

Allâh’ın hayat sıfatı, bizde zuhur ediyor ve **“hayattayım”** diyoruz. Biz nasıl, ölümsüzüz?.. Hayat sıfatı ile kaîm olmamızdan, varlığımızın hayat sıfatından meydana gelmesinden kaynaklanan bir şekilde ölümsüzüz!.. İlmimiz, irademiz, kudretimiz hep aynı şekilde meydana geliyor.

Eğer bizdeki, “dışarıdan bakmanın” getirdiği isimleri kaldırırsak, bu özellikleri bizden aşikâre çıkarmanın hep, O olduğunu anlarız. Dolayısıyla, her an yaptığın çalışmalar seni ilerletecek ve bir yere getirecektir.

“Ben nasıl olsa, ezelde bana takdir olunan basamak olmak durumundayım, öyleyse boş vereyim...” demek, muhaldir, gerçekleşmesi mümkün olmayan bir düşüncedir! Çünkü, hiçbir şey yapmamak üzere oturmak, mümkün değildir. Bu, ana rahminde, spermle birleşen yumurtadan oluşan tek hücrenin; **“Ben, nasıl olsa ileride büyük bir insan olacağım, o hâlde çoğalmayayım”** demesine benzer...

O tek hücrenin çoğalmaması elinde mi? Hayır!

Kendi mevcut formasyonunun, mevcut programının, yapısal özelliklerinin doğal sonucu olarak mecburdur çoğalmaya.

Aynı şekilde, olayı makro plana, yani bizim boyutumuzda çıkarırsak, **“TEK”**in takdiri olan fitratımızın, programımızın sonucu olarak, takdir edilen basamak olmak üzere, gerekli çalışmaları da yapmak zorundayız!.. Yapmamak, diye bir şey düşünülemez!..

Takdir olunan nihai nokta, temeldeki tek hücrede mevcut!.. O hücre, benim karakteristik özelliklerimi oluşturuyor... Ama bunlar, ezelde tek tek yazılmamış, şöyle olsun böyle olsun diye...

(Buraya bir an için üç nokta koyuyorum, altını çizip üç yıldız koyuyorum. Tekrar buraya döneceğim!..)

Şimdi biz, astroloji konuşurken, Venüs’ün tesiri geldi veya Uranüs’ün tesiri geldi.

Uranüs, Kova burcunun özelliklerini yansıtır. Biz, **“şunu yaptık”** diyoruz. Gelen yıldız tesirlerinde, yani o frekanslarda, **“Hulûsi kalkıp şu kitabı yazacak”** diye bir şey yok! **“Hulûsi kalkıp düşünce dünyasında yeni bakış açıları oluşturacak”** diye bir şey yazmıyor.

O gelen dalga, yeni bir düşünce yapısını tahrik eden dalga... Eğer, benim beynimde yeni bir düşünceyi açığa çıkaracak veritabanı varsa, bir veri birikimi varsa, o zaman gelen ışınımın bendeki doğal sonucu, “Düşünce dünyasında yeni bir sentezi gerçekleştirmek” oluyor.

Ama, benim beynimde, böyle bir veritabanı, böyle bir kapasite yoksa, o dalga gelse de geldiği ile kalıyor ve benim beynimde yeni hiçbir şey açığa çıkmıyor! Yani, beyne gelen tesirler, beyne gelen tahrik unsurlarıdır... Gelen melekî tesirler belli konulara dönük tahrik unsurudur.

Örneğin; tıbbi deneylerde, elektrotlarla kedinin beynine giriliyor ve seks merkezi uyarılıyor. Hayvanda seks arzusu oluşturuluyor. Ya da kızgınlık merkezine giriliyor, hırlamaya başlıyor...

Aslında, beyne kızgınlık veya seks duygusu aşılınmıyor, beyindeki merkezler “irrité” ediliyor... Bir bölüme yapılan irritasyon, beynin öbür alanına yapılanın aynısı... Ama, bölgeyi etkileyecek irritasyon yapılırsa, oranın, o irritasyonun mahiyeti aynı olmasına rağmen, geldiği merkeze göre, hayvanda, değişik tezahür çıkıyor.

Yıldızlardan gelen tesirler de böyle, yalın tesirlerdir! Bir belirli fikir getirmiyor! Fakat, geldiği konumu itibarıyla beynimizdeki hangi açılımlara hitap ediyorsa, hangi açılımları etkiliyorsa ve o açılımlarda bizde nasıl bir veritabanı varsa, bizden ona göre bir davranış ortaya çıkıyor.

Kader dediğimiz olaya da gelince:

Bize belli, nihai, son bir nokta belirlenmiş... Son noktaya ulaştıracak ana bir program da mevcut... Bunun dışındaki tüm olaylar, bizim cüz’ümüzdeki genel programın doğal sonuçlarının yaşanmasıyla oluşuyor. Bizdeki bu program da, her an, boyutsal derinliğimizden gelen melekî tesirlerle karşılıklı alışveriş hâlinde... Yani, bunların toplamı olarak olaylarımız gelişiyor!.. Bu gelişme, hem bâtından, boyutsal derinliğimden hem de zâhirden gelenlerin toplamının sentezi şeklinde, bizden her an açığa çıkıyor!

İşte “**irade-i cüz**”, bu oluşmanın adı!..

“**irade-i cüz**”ü inkâr, bu oluşumu inkârdır!

Bizim, “**İrade-i küll yanı sıra, bir de irade-i cüz yoktur**” dememizin sebebi, ikisinin aynı anda mütalaa edilmesi dolayısıyladır. Yoksa, esasında varlık, “**Tek**”tir; dolayısıyla **irade de tektir!**

Sen bilinç boyutunda, ilimle bakarsan, yalnızca varlığın “**Vechullâh**” denilen “**Tek**”lik boyutunu görürsün. **Tek**’lik müşahadesindedir; “**İlm-el yakîn**” desindir!

Teklik müşahadesinde, **irade** bölünmez, parçalanmaz, cüzlere ayrılmaz **Tek**’tir! **Küllî irade, cüzlere ayrılmaz Tek**’tir.

Yok eğer, bireysel bazda bakarsan olaya; cüz’de açığa çıkan irade vardır; ve kendinde ortaya çıkan kendine ait kabul ettiği iradesi ile, o birim nereye varacaksa varır!..

İşte **Kur’ân-ı Kerîm**, algılayabilme kapasiteleri farklı olan insanlara, bu iki projeksiyonu da açıklıyor.

Kur’ân, “**sen ne yaparsan onun karşılığını elde edersin**” ifadesi ile, sırf **cüziyet açısından** olayı değerlendirerek; **-yani sıra külliyeti katmadan-** cüziyet açısından olayı anlatıyor.

Ya da, saf Teklik projeksiyonuyla olayı yansıtarak, “**Sadece Tek bir irade vardır. O da, Allâh!**”; “**Allâh dışında bir şey yoktur!**” anlamı, bu noktayı anlatıyor.

“**Sadece Allâh vardır ve O’nun dışında bir şey yoktur!**” ifadesi, cüzleri görme projeksiyonu için de geçerlidir, doğrudur! Ama, bunların ikisi bir arada yani aynı anda hem cüz hem de küll varsanarak değil!

Yani, ya biri esas bakış açısını oluşturacak, ya da diğeri. İkisini bir arada düşünmek, değerlendirmek ise, ŞİRK!..

“**Külle yevmin HUve fiy şe’n**” (55.Rahmân:29)

âyetinde, dikkat ederseniz “**HÛ**” ismi var. “**ALLÂH**” ismi geçmiyor!

“**HÛ**” ismi, **cüz’ün özündeki Teklik boyutu** değil mi?.. İşte **O, Teklik boyutu, her an cüz’lerdeki tasarrufu oluşturmakta. Oluşumun kaynağı O!**..

Yani, şu parmağımın ucundaki hayatiyet ve canlılık, koldan gelen damarların getirdiği enerji ve kan ile kaım!.. Bu parmağın hareketini, bu hareketi, koldan gelen hareket simgesinin neticesi oluşturuyor.

Genelde yaptığımız bir hata var.

Âyetleri incelerken biz, orada hangi kelimelerin geçtiğine dikkat etmiyoruz. “HÛ” diyor, biz onu “ALLÂH” isminin işaret ettiği mânâ olarak anlıyoruz...

“HÛ”nun mânâsı; Çokluk görüntüsünün ardındaki, Öz’deki Teklik boyutudur. Âyette, “HÛ” diyor. Öyle ise biz onu, anlamına uygun olarak dilimize çevireceğiz!..

Soru: “İlmin kazanılıp kazanılmaması insanın elinde mi? Bu kazanım insanın geleceği olan basamağı nasıl etkiliyor? Yani, tecrübe elde ediyorsunuz, kazanımlarınız oluyor ve yontulmalar sayesinde, ilimle o basamağa geliyorsunuz. Basamak belli, geleceğimiz yer belli!..”

Yontulmalarla oraya geliyorsunuz... Yontula yontula oraya geliyorsunuz... Peki bu davranışlarda ilmin rolü yok mu? Yontulma dediğin olay, kişinin aldığı ilmi ve aldığı ilmin oranının kendisinde meydana getirdiği uygulamadır. Yani, o kişinin ilminin getirdiği davranışlar, onun yontulması denen olaydır.

şimdi diyelim ki ben, belli bilgileri aldım. O bilgileri hazmettim! Biliyorum ki; **her insan kendi yaratılış kapasitesi ve formasyonunun ötesinde bir şey yapamaz!** Ben, bu bilgiyi özümseysem eğer... Lokantaya gidiyor, oturuyorum. Garson geliyor ve tabağı önüme atıyor; ben kafamı kaldırıp bakmıyorum bile! Aynı hareket bir başkası için oluştuğunda ise büyük bir kızgınlık duyup, garsona çıkışıyor!..

Ben, o insanın yani tabağı önüme atanın, yapısında mevcut olan programının sonucu olarak o fiili işlediğini, programında başka türlü bir davranışı ortaya koyacak veri olmadığını idrak etmişim ve kafamı kaldırıp bakmıyorum!

Diğerisi ise, bu ilimden mahrum. Mahrum olduğu için garsonun o anda başka türlü davranabileceğini, başka şeyler yapabileceğini düşünüyor, onu düzeltmeye çalışıyor. Böyle düşündüğu için de, sadece kendi körlüğünü itiraf ediyor, ona kızmakla...

İlim, bende böyle bir yontulmayı getiriyor. Böyle bir yontulma dolayısıyla da artık ben, onunla fazla meşgöl olmuyorum, kafamı bile yormuyorum, “Niye?” diye kızmıyorum.

İnsan, bir sinirlenme anında, sinirlenip bağırdığı bir anda, beyinde milyonlarca hücre infilâk ediyor, yok oluyor! Bir andaki bu sinirlenmenin şiddetine göre, beyinde infilâk oluyor, kısa devreler meydana geliyor, zincirleme reaksiyon oluşuyor! Yenisi oluşmayan beyin hücrelerinin bir kısmı tümüyle tahrip olup kullanılmaz hâle geliyor!

“Keskin sirke küpüne zarar verir” sözü buna dayanıyor! Bir infilâk anında kendi beynini harap ediyorsun! Sen, karşımdakine kızdım diyorsun, hâlbuki bir bıçakla kendi karnını yarıyorsun! Karnını yarmak daha basit... Çünkü karnındaki yara iyileşir, geçer... Ama, beyinde infilâk eden hücrelerin yerine yenisi gelmez!

İşte bak!.. Aldığın ilmin sende hazmolması sonucunda ilim, senin otomatik olarak davranışlarını ve uygulamalarını kontrol ediyor; ve o ilimle sen yontulmuş oluyorsun. Yani, seni yontan, ilmin oluyor. **Dışarıdan biri seni yontmuyor, ilmin seni yontuyor!..**

Elmas vardır, 16 kesimdir; bir kıratlık taşı alırlar, 16 kesim yaparlar. Bunun değerisi diyelim ki yüz milyon liradır. Bir kıratlık aynı elmasa 32 kesim yapılırsa, on milyar lira; 52 kesim yapılırsa değerisi bir trilyona yükselir. **Aradaki değer farkı, yontulmadan kaynaklanıyor!..**

Hepimiz birer elmasız!.. Ama, ilim bizi ne kadar yonttuysa, basamak değerimiz o kadar yukarıda olacaktır.

Soru: “Gelebileceğim seviye, yani beynimi çalıştırıp ilmi değerlendirme bana bağlı. Yani, oynak bir şey. Oynak bir şeyse, bu merdivenin de oynak olması lazım gelmez mi?”

Hayır!.. Merdivendeki yerin sâbit!.. Merdivendeki yerin demek, senin yaratılış amacın ve hedef noktân demek... Senin o oynama anındaki yerin son noktân değil!.. Sen yaşamda karşılaştığın olaylar ve bunların sonucunda son bir yontuma gireceksin. Son yontu hâlin, senin o sâbit yerini oluşturuyor. Son yontulma hâlin, senin o sâbit yerini oluşturuyor. Son yontulma hâlin ise ölüm anındaki hâlidir senin!..

Cehennemdeki yontum ise, dünyadaki kapasitenin kalan artıklarının atılmasıdır! Yani, diyelim ki altın madenini yonttun, belli şekle soktun. Ancak altının üstünde bazı pislikler var! Pislikler ateşte yakılır! Altın ateşte saf hâle gelir... **Cehennem, altının saf hâle gelme evresidir. Cehennem yontu yeri değildir!..**

Cehennem, dünyada aldıklarının, saf bir şekilde kalması ve açığa çıkması ortamıdır. Oradaki arınmanın neticesi de, saâdler için cennet dediğimiz ortamdır...

Kişi hangi sebepten olursa olsun, dünya yaşamında edinmiş olduğu, cennet ortamına uygun düşmeyen özelliklerinden arınmak için bir ara ortamdan geçer ki, bunun adına insanı yakan ortam anlamına gelen “Cehennem” ismi takılmıştır!..

Sonsuza dek cehennemde kalacaklar ise, gene bu ortamda kendi hakikatlerine uymayan özelliklerden çok büyük çileler, sıkıntılar sonucu arınırlar... Böylece de artık azapları sona erer; yanma son bulur; **“Cehennem dibindeki ateş sönüp, circır otu biter”!..**

AHMED HULÛSİ KİMDİR? AMACI NEDİR?

Değerli okurum;

Ahmed Hulûsi kimdir, amacı nedir diye çok merak ediliyor...

Çok özetle anlatalım...

21 Ocak 1945 tarihinde İstanbul, Cerrahpaşa'da dünyaya gelmiş bulunan çocuğa annesi **Ahmed**, babası da **Hulûsi** adlarını koymuşlar.

18 yaşına kadar Hazreti **Muhammed**'i dahi tanımayan bir zihniyetle yalnızca bir yaratıcıya inanmış ve **Din** konusundaki her sorusuna karşılık olarak **"sen bunları sorma, sadece denileni yap"** cevabını aldığı için de, hep **din** dışı yaşamıştır çevresindekilere göre!

Babasının vefatından üç gün sonra 10 Eylül 1963 günü annesinin ısrarıyla gittiği Cuma namazında, içine gelen bir ilhamla Din konusunu tüm derinlikleriyle araştırma kararı almış, o günden sonra beş vakit namaza başlamış ve abdestsiz dolaşmamaya karar vermiştir.

Din konusuna, önce Diyanet'in yayınladığı on bir ciltlik **Sahihi Buhari** tercümesini, sonra tüm **Kütübi Sitte**'yi ve Rahmetli **Elmalılı'nın "Hak Dini"** isimli tefsirini okuyarak girmiştir. İki yıla yakın bir süre zâhir ilimleri itibarıyla olabildiğince geniş kaynakları incelemiş, yoğun riyâzatlar ve çalışmalarla kendini tasavvufa vermiş; ilk kitaplarını 1965 yılında yazdıktan sonra **kendindeki açılım ve hissedişleri** 1966 yılında yazdığı **TECELLİYÂT** isimli kitabında yayınlamıştır. Bu kitap onun 21 yaşındaki bakış açısını ve değerlendirmelerini ihtiva etmesi itibarıyla geçmiş yaşamı hakkında önemli bir değerlendirme kaynağıdır. 1965 yılında tek başına hacca gitmiş ve hayatı boyunca kendi yolunda hep tek başına yürümüştür!

Prensibi, **"kimseye tâbi olmayın, kendi yolunuzu kendiniz çizin, Rasûlullâh öğretisi ışığıyla"** olmuştur.

1970 yılında AKŞAM Gazetesi'nde çalışırken RUH ve ruh çağırma konusunu incelemeye almış ve bu konuda Türkiye'de konusunda ilk ve tek kitap olan **"RUH İNSAN CİN"**i yayınlamıştır.

Kurân'daki "dumansız ateş" ve **"gözeneklere nüfuz eden ateş"** uyarılarının **"ışınal enerjiye"** işaret ettiğini keşfetmesinden sonra, **Kurân'ın** işaret yollu açıklamalarını değerlendiren, bundan sonra dinsel anlatımdaki işaretlerin bilimsel karşılıklarını deşifre etmeye çalışan **Ahmed Hulûsi**, bu alanda ilk çalışmasını 1985 yılında **"İNSAN ve SİRLARI"** isimli kitabında açıklamıştır.

Daha sonraki süreçte **Kurân'da** kelimeler bazında yaptığı çalışmalarla keşfettiği gerçekleri hep çağdaş bilgilerle bütünleştirmiş; kendisini, **"DİN"** olayını, **ALLÂH** adıyla işaret edilenin tamamen entegre bir Sistem ve Düzen'i temeline oturtarak, Hazreti **Muhammed** (aleyhisselâm)'ın neyi anlatmak istediğini **"OKU"**maya vermiştir. Bu yolda edindiği bilgilerin bir kısmını kitapları ve internet aracılığıyla da toplumla paylaşmıştır.

İslâm Dini'ni, Kur'ân-ı Kerim, Kütübi Sitte (altı önde gelen kitap) hadisleri temelinde kabul ederek inceleyen, geçmişteki ünlü tasavvuf sîmalarının çalışmalarını değerlendirerek **gereklerini yaşadıkdan sonra**, bunları **günümüz ilmiyle de birleştirerek değerlendiren ve mantıksal bütünlük içinde BİR SİSTEM olarak açıklayan Ahmed Hulûsi**, insanların kişiliğiyle değil, düşünceleriyle ilgilenmesini istemektedir.

Çünkü, bu alanda tek örnek Hazreti Muhammed'tir!

Basit beyinler yaşamlarını, kişiliklerle ve doğal sonucu olarak dedikodu ve gıybetle tüketirlerken; gelişmiş beyinler, fikirlerle ve düşünce dünyasının verileriyle ömürlerini değerlendirirler!

Bu nedendir ki, **Ahmed Hulûsi** kendisini ön plana çıkartmamakta, kitaplarına 40 yıla yakın zamandır **“soyadını”** koymamaktadır; insanların şu veya bu şekilde çevresinde bir halka oluşturmaması için... Bugün dahi, görüştüğü çok az sayıda insan vardır. Bu yüzden aşırı boyutlarda tepki almasına rağmen bu konudaki tutumunu ısrarla sürdürmektedir.

Anadolu'nun beş altı yerinde bazı kişilerin kendilerini *“Ahmed Hulûsi benim”* şeklinde tanıtip, çevrelerine insanlar toplayıp, onlardan maddi menfaat toplama girişimlerini duyunca da, kitaplarına resim koymak zorunda kalmış, bu suretle söz konusu sahtekârlığı önlemiştir.

Sürekli sarı basın kartı sahibi gazeteci **Ahmed Hulûsi**, bu alan dışında profesyonel olarak hiçbir işle uğraşmamış, **hiçbir teşkilat, dernek, parti, cemaat üyesi olmamıştır**. Bütün yaşamı, **çağdaş bilimler-İslâm-Tasavvuf** araştırmalarıyla devam etmiş, **kitap ve yazılarıyla, sesli ve görüntülü sohbetlerinin tamamını internet üzerinden okuyucularına ücretsiz ve tam metin olarak indirilebilir şekilde yayınlamış İLK yazardır**. Tüm düşünce ve bakış açılarıyla beklentisiz olarak apaçık ortadadır!

28 Şubat öncesi şartlar dolayısıyla, eşi **Cemile** ile önce Londra'da bir yıl yaşayan **Ahmed Hulûsi**, 1997 yılında Amerika'ya yerleşmiş ve hâlen orada yaşamını sürdürmektedir.

Mevcut bilgileri ışığında, tamamen insanlardan uzak kendi **“köy”**ünde yaşamayı tercih edip, herkese, orijinal kaynaklara göre **Rasûlullâh'ı ve Kurân'ı aracsız olarak yeniden değerlendirmeyi** tavsiye etmektedir!

Zira, Hazreti **Muhammed**'in açıkladığı **SİSTEM**'e göre, **“DİN ADAMI”** diye bir sınıf asla söz konusu değildir! Her fert direkt olarak **Allâh Rasûlü'nü** muhatap alıp **O**'na göre yaşamına yön vermek zorundadır! Tâbi olunması zorunlu tek kişi, **ALLÂH Rasûlü MUHAMMED MUSTAFA** (aleyhisselâm)'dır. **O**'nun dışındaki tüm kişiler istişari mahiyetteki kişilerdir ve yorumları kimseyi bağlamaz!

Herkes yalnızca **Allâh Rasûlü ve KUR'ÂN** bildirilerinden mesûldür! Bunun dışında kalan tüm veriler kişilerin göresel yorumlarıdır ve kimseyi **BAĞLAMAZ!**

İşte bu bakışı dolayısıyla da **Ahmed Hulûsi** insanların kendi çevresinde toplanmasını veya kendisine tâbi olmasını kesinlikle istememektedir. Anlattıklarının sorgulanmasını, araştırılmasını tavsiye etmektedir. Bana inanmayın, yazdıklarımın doğruluğunu araştırın demektedir!.. Bu yüzden de insanlardan uzak yaşamayı tercih etmektedir.

Bu bakışı dolayısıyladır ki, Ahmed Hulûsi'nin ne bir tarikatı vardır, ne bir cemiyeti ve ne de herhangi bir isimle anılan topluluğu!

Ahmed Hulûsi, çeşitli çevrelerce kendisine yakıştırılan her türlü pâyeye, ünvan ve etiketlerden berîdir! **O**, sadece **Allâh kuludur!**

Kimseden **maddi veya siyasi, ya da manevî** bir beklentisi olmayıp, yalnızca **kulluk ve bir insanlık borcu** olarak **bilgilerinin bir kısmını okuyucularıyla paylaşmaktadır**.

Ahmed Hulûsi, yalnızca...

Düşünebilen beyinlerle düşüncelerini paylaşmaya çalışan bir düşünürdür!

Hepsi, bundan ibaret!

Hiçbir yazılı, sesli veya görüntülü eserinin TELİF HAKKI OLMAYAN yazarın eserleri, pek çok değerlendiren tarafından orijinaline uygun olarak bastırılıp, karşılıksız olarak çevrelere dağıtılmaktadır... Bugün milyonlarca ailenin evinde **Ahmed Hulûsi** imzalı eserlerin var olması, onun için yeterli şereftir.

Bu konulardaki detaylı çalışmaları aşağıdaki bazı internet sitelerinden inceleyebilir, dilediklerinizi tümüyle kendi bilgisayarınıza indirebilirsiniz.

www.ahmedhulusi.org

www.okyanusum.com

www.allahvesistemi.org

Sonuç olarak şunu vurgulayayım...

Herkesin görüşü kendi bilgi tabanının sonucu kadardır! **Bu eserleri kendiniz değerlendirmeye çalışın! Yazarla değil, yazılanla ilgilenin.** Sizlere karşılıksız olarak verilen bu **Allâh hibesi ilmi** hakkıyla inceleyin.

Ebedî yaşamınıza yön verebilecek düzeyde Allâh ve Sistemi'ni (Sünnetullâh'ı) anlatan bu eserler umarım sizlere yeni ufuklar açar.

Saygılarımla,
AHMED HULÛSİ

AHMED HULÛSİ'NİN DİĞER KİTAPLARI

1. MANEVÎ İBADETLER REHBERİ, 1965
2. EBU BEKİR ES SİDDÎK, 1965
3. TECELLİYÂT, 1967
4. RUH İNSAN CİN, 1972
5. İNSAN VE SİRLARI (1-2), 1986
6. DOST'TAN DOSTA, 1987
7. HAZRETİ MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH, 1989
8. EVRENSEL SİRLAR, 1990
9. Gavısı Â'zâm ABDULKÂDİR GEYLÂNÎ "GAVSİYE" AÇIKLAMASI, 1991
10. DUA VE ZİKİR, 1991
11. HAZRETİ MUHAMMED NEYİ "OKU"DU?, 1992
12. AKIL VE İMAN, 1993
13. MUHAMMED MUSTAFA (a.s.) (1-2), 1994
14. KENDİNİ TANI, 1994
15. TEK'İN SEYRİ, 1995
16. İSLÂM, 1996
17. İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI, 1997
18. OKYANUS ÖTESİNDEN (1-2-3), 1998
19. SİSTEMİN SESLENİŞİ (1-2), 1999
20. "DİN"İN TEMEL GERÇEKLERİ, 1999
21. CUMA SOHBETLERİ, 2000
22. MESAJLAR, 2000
23. YAŞAMIN GERÇEĞİ, 2000
24. BİLİNCİN ARINIŞI, 2005
25. "B" SIRRIYLA İNSAN VE DİN, 2005
26. YENİLEN, 2007
27. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ, 2009

* Ahmed Hulûsî'nin tüm eserlerine ulaşmak için www.ahmedhulusi.org

* Ahmed Hulûsî'nin tüm eserleri KİTSAN'dan temin edilebilir.

AHMED HULÛSİ'NİN SESLİ SOHBETLERİ

1. İNSANIN GERÇEĞİ
2. İNSAN VE ÖLÜM ÖTESİ-1
3. İNSAN VE ÖLÜM ÖTESİ-2
4. OKUMAK
5. KORUNMAK İÇİN
6. ÂMENTÜ-1
7. ÂMENTÜ-2
8. İSLÂM
9. GERÇEKÇİ DÜŞÜNCE
10. AKIL VE İMAN
11. TEKLİĞE GİRİŞ
12. TEKLİĞİN ESASLARI
13. Mİ'RÂC
14. RUH İNSAN CİN MELEK
15. KADİR GECESİ
16. HALİFETULLÂH
17. NEFS NEDİR?
18. BİLİNCİN ARINIŞI
19. ÖZ'ÜN SEYRİ
20. TEK'İN TAKDİRİ
21. ÜST MADDE
22. KAZA VE KADER-1
23. KAZA VE KADER-2
24. KADER VE ASTROLOJİ

* Ahmed Hulûsî'nin tüm eserlerine ulaşmak için www.ahmedhulusi.org

* Ahmed Hulûsî'nin tüm eserleri KİTSAN'dan temin edilebilir.

AHMED HULÛSİ'NİN VIDEO SOHBETLERİ

1. DOSTÇA BİR SÖYLEŞİ
2. "TANRI" MI "ALLÂH" MI
3. ALLÂH'I TANIYALIM-1
4. ALLÂH'I TANIYALIM-2
5. SOHBET
6. HAKİKAT
7. UYANIŞ+ÜST MADDE
8. DOST'TAN DOST'A
9. RUH CİN MELEK
10. SORULAR VE CEVAPLAR
11. KAZA VE KADER
12. KADER VE ASTROLOJİ
13. İZMİR KONFERANSI
14. ANTALYA KONFERANSI
15. ANTALYA FALEZ SOHBETİ

* Ahmed Hulûsî'nin tüm eserlerine ulaşmak için www.ahmedhulusi.org

* Ahmed Hulûsî'nin tüm eserleri KİTSAN'dan temin edilebilir.

AHMED HULÛSÎ'NİN TV SOHBETLERİ (EXPO CHANNEL)

1. SELÂM
2. SÛNNET
3. KURÂN'IN RUHU
4. 'B' SIRRI
5. BİSMİLLÂH
6. ALLÂH'A İMAN
7. KİLİTLENMİŞLİK
8. İSİMLER
9. NEYİ 'OKU'DU
10. SÛNNETULLÂH
11. DİN ADINA
12. MUHAMMED FARKI
13. ÖLÜM
14. İBADET
15. NAMAZ
16. İLİM-İRÂDE-KUDRET
17. TANRI MERKEZLİ
18. RUHLAR
19. REENKARNASYON
20. SİSTEM
21. ORUÇ VE ZEKÂT
22. BEYİN-DUA
23. HAC
24. KADİR
25. AKIL-İMAN
26. KANMAYIN
27. FAYTONCU
28. MUHAMMEDÎ
29. HAZİNE
30. VEDA

* Ahmed Hulûsî'nin tüm eserlerine ulaşmak için www.ahmedhulusi.org

* Ahmed Hulûsî'nin tüm eserleri KİTSAN'dan temin edilebilir.

AHMED HULÛSÎ'NİN YABANCI DİLLERE ÇEVİRİLMİŞ KİTAPLARI

1. HAZRETİ MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH
İngilizce, Almanca, Fransızca, İspanyolca, Rusça, Azerice, Arnavutça
2. İSLÂM
İngilizce, Almanca, Fransızca, İspanyolca, Rusça, Azerice, Arnavutça
3. SİSTEMİN SESLENİŞİ 1-2
İngilizce, Almanca, Fransızca
4. DİN'İN TEMEL GERÇEKLERİ
İngilizce, Almanca, Fransızca
5. YAŞAMIN GERÇEĞİ
İngilizce, Almanca, Fransızca
6. DOST'TAN DOSTA
İngilizce, Fransızca
7. EVRENSEL SİRLAR
İngilizce, Fransızca
8. MESAJLAR
İngilizce, Fransızca
9. TECELLİYÂT
İngilizce
10. RUH İNSAN CİN
İngilizce
11. DUA VE ZİKİR
Almanca
12. İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI
Azerice